EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 12.10.2011
COM(2011) 628 galīgā redakcija

2011/0288 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību

{SEC(2011) 1153}
{SEC(2011) 1154}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Komisijas priekšlikumā par daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2014.–2020. gadam (DFS priekšlikums)[1] ir noteikts kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) budžets un galvenie virzieni. Pamatojoties uz to, Komisija iesniedz regulu kopumu, kurās noteikts 2014.–2020. gada KLP tiesiskais regulējums, kā arī šīs politikas turpmākās attīstības alternatīvo scenāriju ietekmes novērtējums.

Šo reformu priekšlikumu pamatā ir Paziņojums par KLP 2020. gada perspektīvā[2], kurā vispārīgi raksturotas politiskās iespējas, kas ļautu risināt nākotnē paredzamās problēmas lauksaimniecībā un lauku apvidos un sasniegt KLP mērķus, proti, nodrošināt 1) dzīvotspējīgu pārtikas ražošanu; 2) dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un klimata politiku un 3) līdzsvarotu teritoriālo attīstību. Kopš minētā paziņojuma iesniegšanas tajā izklāstītā reformas ievirze kopumā atbalstīta gan iestāžu debatēs[3], gan apspriedēs ar ieinteresētajām personām, kas notika iespējamās ietekmes novērtēšanas gaitā.

Šajā procesā izkristalizējusies kopīga atziņa, ka ir jāveicina efektīva resursu izmantošana, lai nodrošinātu pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu ES lauksaimniecības un lauku apvidu attīstību atbilstoši stratēģijai "Eiropa 2020", KLP struktūru arī turpmāk balstot uz diviem pīlāriem, kuriem ir kopīgs mērķis un kuros iekļautie instrumenti papildina cits citu. I pīlārs attiecas uz tiešajiem maksājumiem un tirgus pasākumiem, kas ļauj ES lauksaimniekiem saņemt gada pamata ienākumu atbalstu, kā arī atbalstu konkrētu tirgus traucējumu gadījumā, bet II pīlārs attiecas uz lauku attīstību, kuras nodrošināšanai dalībvalstis, ievērojot kopīgu satvaru[4], sagatavo un līdzfinansē daudzgadu programmas.

Secīgu reformu rezultātā, veidojot KLP par integrētu politiku lauku apvidu attīstībai visā ES, ir palielināta lauksaimniecības orientācija uz tirgu, vienlaikus sniedzot ienākumu atbalstu ražotājiem, politikā ir prasmīgāk iestrādātas vides prasības un pastiprināts atbalsts lauku attīstībai. Tomēr reformas procesā ir radusies vajadzība optimālāk sadalīt atbalstu gan starp dalībvalstīm, gan dalībvalstīs, kā arī ir izskanējuši aicinājumi rūpīgāk izvēlēties pasākumus, kuru mērķis ir vides problēmu novēršana, un lietpratīgāk reaģēt uz pieaugošo tirgus svārstīgumu.

Agrāk reformas galvenokārt tika veiktas, reaģējot uz iekšēju cēloņu izraisītām problēmām, sākot ar milzīgu pārprodukciju un beidzot ar pārtikas nekaitīguma krīzi; tās ES ir lieti noderējušas gan pašu mājās, gan starptautiskajā arēnā. Taču lielākā daļa šodienas problēmu

---

1 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"", COM(2011)500 galīgā redakcija, 29.6.2011.

2 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas" (COM(2010) 672 galīgā redakcija), 18.11.2010.

3 Sk. jo īpaši Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. jūnija Rezolūciju 2011/2015(INI) un Prezidentūras 2011. gada 18. marta secinājumus.

4 Pašreizējo tiesisko regulējumu veido Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (tiešie maksājumi), Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (tirgus instrumenti), Padomes Regula (EK) Nr. 1698/2005 (lauku attīstība) un Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 (finansēšana).

izraisa un ietekmē ārēji, ar lauksaimniecību tieši nesaistīti faktori, un tāpēc šo problēmu risināšanai ir vajadzīgi plašāki politiski pasākumi.

Paredzams, ka situācija lauksaimniecības ienākumu jomā arī turpmāk būs sarežģīta, jo lauksaimnieki saskaras ar lielāku risku, ražīguma kāpuma palēninášanos un peļņas normas samazināšanos pieaugošo ražošanas cenu dēļ; tāpēc noteikti jāsaglabā ienākumu atbalsts un jāpilnveido attiecīgie instrumenti, lai labāk pārvaldītu riskus un risinātu krīzes situācijas. Spēcīga lauksaimniecība ir ļoti būtiska arī ES pārtikas rūpniecībai un pasaules nodrošinājumam ar pārtiku.

Tajā pašā laikā lauksaimniecības nozares pārstāvji un lauku apvidu iedzīvotāji tiek aicināti neatlaidīgāk censties sasniegt vērienīgos mērķus klimata un enerģētikas jomā, kā arī īstenot bioloģiskās daudzveidības stratēģiju, kas ietilpst stratēģijā "Eiropa 2020". Lauksaimniekiem, kas līdz ar mežsaimniekiem ir galvenie zemes apsaimniekotāji, būs vajadzīgs atbalsts, lai viņi ieviestu un turpmāk izmantotu tādas lauksaimniecības sistēmas un metodes, kas īpaši sekmē vides un klimata mērķu sasniegšanu, jo tirgus cenas neatspoguļo šādu sabiedrisku labumu nodrošināšanu. Turklāt būs ļoti svarīgi atrast veidu, kā vislabāk izmantot lauku apvidu daudzveidīgo potenciālu un tādējādi veicināt iekļaujošu izaugsmi un kohēziju.

Tāpēc topošā KLP nebūs politika, kas attiecas tikai uz nelielu, kaut ļoti svarīgu, ES tautsaimniecības daļu, tā būs arī stratēģiski svarīga politika, kas attieksies uz pārtikas nodrošinājumu, vidi un teritoriālo līdzsvaru. Tieši šajos apstākļos atklājas ES pievienotā vērtība, kura piemīt patiesi kopējai politikai, kas ļauj visefektīvāk izmantot ierobežotos budžeta līdzekļus, saglabājot ilgtspējīgu lauksaimniecību visā ES, risinot tādas svarīgas pārrobežu problēmas kā klimata pārmaiņas un stiprinot dalībvalstu solidaritāti, taču vienlaikus pieļaujot zināmas atkāpes šīs politikas īstenošanā, lai tiktu ievērotas un apmierinātas vietējās vajadzības.

DFS priekšlikumā izklāstītajās pamatnostādnēs ir paredzēts, ka kopējai lauksaimniecības politikai arī turpmāk būtu jāietver divi pīlāri, katra pīlāra budžetam nominālā izteiksmē būtu jāpaliek 2013. gada līmenī un būtu jābūt skaidrai virzībai uz rezultātu sasniegšanu ES būtiskākajās, prioritārajās jomās. Ar tiešajiem maksājumiem būtu jāveicina ražošanas ilgtspējība, 30 % šiem maksājumiem atvēlētā budžeta piešķirot obligātiem pasākumiem, kas labvēlīgi ietekmē klimatu un vidi. Maksājumu apmērs būtu pakāpeniski jāvienādo, un maksājumi lielāko maksājumu saņēmējiem būtu pakāpeniski jāierobežo. Lauku attīstībai domātie līdzekļi būtu jāiekļauj vienotā stratēģiskā satvarā līdz ar citiem ES kopīgi pārvaldītiem līdzekļiem, uz kuriem attiecas aktīvāka, mērķtiecīgāka pieeja un uzlaboti, skaidrāk formulēti *ex-ante* nosacījumi. Visbeidzot, KLP finansējums tirgus pasākumu jomā būtu jāpapildina ar diviem instrumentiem, kas neietilpst DFS, proti, ar 1) rezerves fondu ārkārtas gadījumiem, kas ļautu rīkoties krīzes situācijās, un 2) Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda darbības jomas paplašināšanu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, KLP tiesiskā regulējuma būtiskākie elementi laika posmam no 2014. līdz 2020. gadam ir noteikti šādās regulās:

– priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām ("tiešo maksājumu regula");

– priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgus kopīgu organizāciju ("regula par vienotu TKO");

– priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (“lauku attīstības regula”);

– priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību (“horizontālā regula”);

– priekšlikumu Padomes regulai par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirgus kopīgu organizāciju;

– priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz lauksaimniekiem paredzētu tiešo maksājumu piemērošanu 2013. gadā;

– priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un atbalstu vīnogulāju audzētājiem.

Lauku attīstības regula balstās uz priekšlikumu, kuru Komisija iesniedza 2011. gada 6. oktobrī un kurā izklāstīti kopīgi noteikumi par visiem fondiem, kas darbojas vienotajā stratēģiskajā satvarā[5]. Vēlāk tiks pieņemta arī regula par vistrūcīgākajām personām piemērojamā atbalsta shēmu, kurai finansējums pašlaik paredzēts citā daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijā.

Turklāt, lai atrastu piemērotāko veidu, kā samērot pārredzamības principu un saņēmēju tiesības uz personas datu aizsardzību, tiek gatavoti jauni noteikumi par saņēmēju datu publicēšanu, kuru sagatavošanā tiek ņemti vērā arī Eiropas Savienības Tiesas iebildumi.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Pamatojoties uz pašreizējā politiskā regulējuma novērtējumu un nākotnē paredzamo problēmu un vajadzību analīzi, ietekmes novērtējumā izvērtēta un salīdzināta trīs alternatīvu scenāriju ietekme. Šis novērtējums ir radies ilgā procesā, kuru uzsāka 2010. gada aprīlī un vadīja starpdienestu grupa, un kura gaitā tika veikta plaša kvantitatīva un kvalitatīva analīze, tostarp noteikta bāzlīnija, proti, lauksaimniecības tirgu un ienākumu attīstības vidēja termiņa prognozes līdz pat 2020. gadam, kā arī modelēta dažādo politikas scenāriju ietekme uz nozares ekonomiku.

Ietekmes novērtējumā sīkāk iztirzāti šādi trīs scenāriji: 1) pielāgojumu scenārijs, saskaņā ar kuru tiek saglabāts pašreizējais politiskais regulējums, taču vienlaikus tiek novērsti tā būtiskākie trūkumi, piemēram, pilnveidota tiešo maksājumu sadale; 2) sabalansēšanas scenārijs, kas ir saistīts ar būtiskām politikas izmaiņām, t. i., tiešo maksājumu mērķtiecīgāku piešķiršanu un ekoloģisko komponentu, sekmīgāku lauku attīstības politikas stratēģisko mērķu noteikšanu, tos rūpīgāk saskaņojot ar ES politiku citās jomās, kā arī juridiskā pamata

[5] Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (COM(2011) 615, 6.10.2011).

paplašināšanu, lai attiecīgi paplašinātu ražotāju sadarbību, un 3) pārorientēšanās scenārijs, saskaņā ar kuru politiku pārorientē uz vides aizsardzību un pakāpeniski likvidē tiešos maksājumus, pieņemot, ka ražošanas jaudu ir iespējams saglabāt arī bez atbalsta un sociālekonomiskās vajadzības lauku rajonos ir iespējams apmierināt, izmantojot citas rīcībpolitikas.

Ekonomikas krīzes un nepietiekama publiskā finansējuma apstākļos, uz kuriem ES reaģējusi, pieņemot stratēģiju "Eiropa 2020" un DFS priekšlikumu, katrā no šiem trim scenārijiem atšķirīga nozīme piešķirta trim politiskajiem uzdevumiem, kas izvirzīti nākotnes KLP ar mērķi panākt konkurētspējīgāku un ilgtspējīgāku lauksaimniecību plaukstošos lauku apvidos. Lai panāktu lielāku atbilstību stratēģijai "Eiropa 2020", jo īpaši efektīvas resursu izmantošanas jomā, būs aizvien vairāk jāpalielina lauksaimniecības ražīgums, veicot pētījumus, veicinot zināšanu nodošanu, sadarbību un inovāciju (tostarp izmantojot Eiropas inovāciju partnerību lauksaimniecības ražīguma un ilgtspējības jomā). Tā kā ES lauksaimniecības politika vairs netiek īstenota tirdzniecību kropļojošā politiskajā vidē, paredzams, ka šo nozari ietekmēs arī turpmāka liberalizācija, jo īpaši saistība ar Dohas attīstības programmu vai ar *Mercosur* valstīm noslēgto brīvās tirdzniecības līgumu.

Izstrādājot trīs minētos politikas scenārijus, tika ņemtas vērā vēlmes, kas izteiktas apspriešanās procesā, kurš notika saistībā ar ietekmes novērtējumu. Ieinteresētās personas tika aicinātas izteikt viedokli laikā no 2010. gada 23. novembra līdz 2011. gada 25. janvārim, bet 2011. gada 12. janvārī tika izveidota padomdevēja komiteja. Turpmāk īsumā apkopotas būtiskākās atziņas[6].

– Ieinteresēto personu vidū valda vispārējā vienprātība par to, ka ir vajadzīga stingra KLP, kuras pamatā būtu divu pīlāru struktūra, lai risinātu ar pārtikas nodrošinājumu, dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu un teritoriālo attīstību saistītās problēmas.

– Vairums respondentu uzskata, ka KLP būtu jāveicina tirgu un cenu stabilizācija.

– Ieinteresētajām personām ir atšķirīgi viedokļi par atbalsta mērķu noteikšanu (īpaši par tiešā atbalsta pārdali un maksājumu nepārsniedzamās summas noteikšanu).

– Tiek vienprātīgi atzīts, ka abiem politikas pīlāriem var būt liela nozīme, rosinot aktīvāku klimata politiku un uzlabojot ekoloģiskos raksturlielumus, kas ir ES iedzīvotāju interesēs. Tā kā daudzi lauksaimnieki uzskata, ka tas jau notiek, plašāka sabiedrība norāda, ka I pīlāra maksājumus varētu izmantot efektīvāk.

– Respondenti vēlas, lai nākotnē paredzamā izaugsme un attīstība skartu visu ES, arī mazāk labvēlīgos apgabalus.

– Daudzi respondenti uzsvēra KLP saskaņošanu ar politiku citās jomās, piemēram, ar vides, veselības, tirdzniecības un attīstības politiku.

– Respondenti uzskata, ka inovācija, konkurētspējīgu uzņēmumu attīstība un sabiedrisko labumu nodrošināšana ES iedzīvotājiem ļaus KLP saskaņot ar stratēģiju "Eiropa 2020".

Tātad, veicot ietekmes novērtējumu, tika salīdzināti minētie trīs alternatīvie politikas scenāriji.

---

[6] Pārskatu par visiem 517 saņemtajiem komentāriem skatīt ietekmes novērtējuma 9. pielikumā.

Īstenojot pārorientēšanās scenāriju, lauksaimniecībā ātrāk tiktu veikti strukturāli pielāgojumi un ražošana tiktu pārcelta uz rentablākajiem apgabaliem un ienesīgākajām nozarēm. Lai gan, īstenojot šo scenāriju, ievērojami pieaugtu finansējums vides jomā, nozare vienlaikus tiktu pakļauta arī lielākam riskam, jo saruktu tirgus intervences iespējas. Turklāt šā scenārija īstenošana izraisītu būtiskas sociālas un ekoloģiskas problēmas, jo, politikā zūdot ietekmēšanas iespējām, ko sniedz tiešie maksājumi un ar tiem saistītās savstarpējās atbilstības prasības, mazāk konkurētspējīgajos apvidos būtu vērojams būtisks ienākumu zaudējums un vides degradēšanās.

Otra galējā alternatīva – pielāgojumu scenārijs – būtu vispiemērotākais politikas nepārtrauktībai, sasniedzot ierobežotus, taču jūtamus uzlabojumus gan lauksaimniecības konkurētspējas, gan ekoloģiskās efektivitātes ziņā. Tomēr pastāv nopietnas šaubas par to, vai šis scenārijs ļautu pienācīgi risināt nākotnē paredzamās būtiskās klimata un vides problēmas, no kā ir atkarīga arī lauksaimniecības ilgtermiņa ilgtspējība.

Sabalansēšanas scenārijs, kurā paredzēta tiešo maksājumu mērķtiecīgāka piešķiršana un ekoloģiskais komponents, paver pilnīgi jaunu ceļu. Veiktā analīze liecina, ka pārēja uz videi nekaitīgu rīcību ir iespējama un ka izmaksas, ko tā radītu lauksaimniekiem, nav pārmērīgas, lai gan no zināma administratīvā sloga nebūtu iespējams izvairīties. Līdzīgi ir iespējams stimulēt lauku attīstību, ja vien dalībvalstis un reģioni efektīvi izmantos jaunās iespējas un ja vienota stratēģiskā satvara izveide, kurā ietilptu arī pārējie ES līdzekļi, neliegs saglabāt sinerģiju ar I pīlāru un nemazinās lauku attīstības specifiskās priekšrocības. Ja tiktu panākts pareizais līdzsvars, šā scenārija īstenošana vissekmīgāk ļautu nodrošināt lauksaimniecības un lauku apvidu ilgtermiņa ilgtspējību.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, ietekmes novērtējumā secināts, ka sabalansēšanas scenārijs ir vislīdzsvarotākais, jo ļauj pakāpeniski saskaņot KLP un ES stratēģiskos mērķus, un šis līdzsvars un samērība izpaužas arī tiesību aktu priekšlikumos paredzēto elementu īstenošanā. Būs jāizveido vērtēšanas sistēma, lai, izmantojot vienotu, ar politikas mērķiem saistītu rādītāju kopumu, novērtētu KLP efektivitāti.

Svarīgs apsvērums šajā procesā bija vienkāršošana, un tā būtu dažādi jāveicina, piemēram, racionalizējot savstarpējās atbilstības un tirgus instrumentus vai izstrādājot mazajiem lauksaimniekiem piemērotu atbalsta shēmu. Turklāt tiešie maksājumi ar videi nekaitīgu rīcību būtu jāsasaista tā, lai maksimāli samazinātos administratīvais slogs, tostarp pārbaužu izmaksas.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Tiek ierosināts saglabāt pašreizējo KLP struktūru, proti, dalījumu divos pīlāros, kur I pīlāra ikgadējos, vispārīgi piemērojamos obligātos pasākumus papildina II pīlārā iekļautie brīvprātīgie pasākumi, kas saskaņā ar daudzgadu programmu izstrādes pieeju ir vairāk pielāgoti valsts un reģionālajām īpatnībām. Tomēr jaunā tiešo maksājumu regulējuma mērķis ir pilnvērtīgāk izmantot sinerģiju ar II pīlāru, kas savukārt ir iekļauts vienotā stratēģiskā satvarā, lai to labāk saskaņotu ar citu ES kopīgi pārvaldīto līdzekļu izmantojumu.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiek saglabāta arī pašreizējā struktūra, ko veido četri juridiskie pamatdokumenti, lai gan finansējuma regulas darbības joma tiek paplašināta, lai kopīgos noteikumus apkopotu vienā dokumentā, proti, tā dēvētajā horizontālajā regulā.

Priekšlikumi ir saskaņā ar subsidiaritātes principu. KLP patiesi ir ES kopējā politika: tā ir ES un dalībvalstu dalītas kompetences joma, kas tiek regulēta ES līmenī, lai visā ES saglabātu ilgtspējīgu un daudzveidīgu lauksaimniecību, risinātu tādas svarīgas pārrobežu problēmas kā klimata pārmaiņas un stiprinātu dalībvalstu solidaritāti. Ņemot vērā to, cik būtiski nākotnē paredzamās problēmas varētu ietekmēt nodrošinājumu ar pārtiku, vidi un teritoriālo līdzsvaru, KLP joprojām ir uzskatāma par stratēģiski svarīgu politiku, lai nodrošinātu to, ka tiek atrasti efektīvākie politisko uzdevumu risinājumi un lietderīgākais budžeta līdzekļu izmantošanas veids. Turklāt tiek ierosināts saglabāt instrumentu pašreizējo dalījumu divos pīlāros, jo tādējādi dalībvalstīm ir lielākas iespējas pielāgot risinājumus vietējām īpatnībām, kā arī līdzfinansēt politikas II pīlāra pasākumus. Lauksaimniecības politikas II pīlārā iekļauj arī jauno Eiropas inovāciju partnerību un riska pārvaldības instrumentus. Lauksaimniecības politika vienlaikus tiks labāk saskaņota ar stratēģiju "Eiropa 2020" (tostarp vienoto satvaru, kurā iekļauti arī citi ES līdzekļi), kā arī vairākiem ieviestajiem uzlabojumiem un vienkāršojumiem. Visbeidzot, ietekmes novērtēšanas gaitā veiktās analīzes rezultāti skaidri pierāda, kādas negatīvas ekonomiskās, ekoloģiskās un sociālās sekas varētu būt bezdarbībai.

Papildus finanšu noteikumiem horizontālajā regulā ir apvienotas būtiskas normas, kas attiecas uz visiem instrumentiem, piemēram, noteikumi par savstarpējo atbilstību, pārbaudēm un soda sankcijām. Rezultātā regulā tagad paredzēti noteikumi attiecībā uz finansēšanu, saimniecību konsultatīvo sistēmu, vadības un kontroles sistēmām, savstarpējo atbilstību un grāmatojumu noskaidrošanu.

Mērķis ir finansēšanas noteikumu pielāgošana, pamatojoties uz līdzšinējo pieredzi, savstarpējās atbilstības prasību optimizēšana un uzlabošana, kā arī saimniecību konsultatīvās sistēmas stiprināšana.

Īpaši saistībā ar savstarpējo atbilstību pašreizējie noteikumi tika pārskatīti, lai tos vienkāršotu, nostiprinot klimata pārmaiņu dimensiju *GAEC* un nodrošinot saskaņu ar noteikumiem par ekoloģisko komponentu un attiecīgajiem vides pasākumiem, ko piedāvā lauku attīstības programmas.

Visbeidzot, regula nodrošina pamatu kopīgai uzraudzības un novērtējuma sistēmai, lai vērtētu KLP darbību nākamajā periodā.

Šī regula ietver dažādus vienkāršošanas elementus. Pirmkārt, ar to pārgrupēti visi savstarpējās atbilstības noteikumi vienā tiesību aktā, tādējādi uzlabojot to lasāmību.

Turklāt tajā paredzēts samazināt maksājumu aģentūru skaitu un pastiprināt koordinējošās iestādes lomu. Tas nodrošinās sistēmas lielāku pārredzamību un mazinās slogu gan valstu pārvaldes iestādēm, gan Komisijas dienestiem. Dalībvalstu līmenī prasīto akreditāciju un ticamības deklarāciju skaits tiks samazināts, un ir iespēja samazināt Komisijas veikto revīziju skaitu.

Abu KLP pīlāru vadības un kontroles noteikumi tiks pēc iespējas sakārtoti, lai nodrošinātu juridisku skaidrību un saskaņotas procedūras. Turklāt regulā paredzēts piešķirt Komisijai pilnvaras atļaut samazināt uz vietas veikto pārbaužu skaitu tajās dalībvalstīs, kurās kontroles sistēmas darbojas pienācīgi un kļūdu līmenis ir zems. Tas atvieglotu gan lauksaimnieku, gan valstu pārvaldes iestāžu administratīvo slogu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Saskaņā ar DFS priekšlikumu liela daļa ES budžeta arī turpmāk būtu jāatvēl lauksaimniecībai, kas ir stratēģiski svarīga kopējās politikas joma. Tāpēc ierosināts, ka KLP galvenā uzmanība būtu jāpievērš tās pamatdarbībai un tālab I pīlāra īstenošanai laikā no 2014. gada līdz 2020. gadam pašreizējās cenās būtu jāpiešķir 317,2 miljardi euro, bet II pīlāra īstenošanai 101,2 miljardi euro.

Papildus lauksaimniecības politikas I un II pīlāra finansējumam piešķirams papildu finansējums 17,1 miljarda euro apmērā, no kuriem 5,1 miljards euro atvēlams pētniecībai un inovācijai, 2,5 miljardi euro pārtikas nekaitīgumam, bet 2,8 miljardi euro citās DFS pozīcijās paredzētajiem pabalstiem vistrūcīgākajām personām pārtikas iegādei, kā arī izveidojams jauns 3,9 miljardu euro rezerves fonds krīzes situācijām lauksaimniecībā un papildus DFS Eiropas Globalizācijas fondā atvēlami līdz pat 2,8 miljardiem euro, tādējādi kopējais 2014.–2020. gada budžets sasniedz 435,6 miljardus euro.

Attiecībā uz atbalsta sadali dalībvalstu starpā tiek ierosināts, ka visām dalībvalstīm, kas saņem tiešos maksājumus, kuri nesasniedz 90 % no ES vidējā apjoma, maksājumu apjoms tiks palielināts par vienu trešo daļu no attiecīgās dalībvalsts saņemto maksājumu un ES vidējā rādītāja starpības. Uz šīs bāzes aprēķināts valstu maksimālais apjoms, kas noteikts tiešo maksājumu regulā.

Atbalsts lauku attīstībai tiek piešķirts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas saistīti ar politikas mērķiem, un ņemot vērā pašreizējo atbalsta sadali. Tāpat, kā tas tiek darīts pašlaik, konverģences reģioniem arī turpmāk būtu jāpiemēro augstākas līdzfinansējuma likmes, kas būs piemērojamas arī atsevišķiem pasākumiem, piemēram, zināšanu nodošanai, ražotāju grupām, sadarbībai un "Leader" programmām.

Zināma elastība ir ieviesta, lai pārvietotu līdzekļus starp pīlāriem (līdz 5 % no tiešajiem maksājumiem): no I pīlāra uz II pīlāru, lai dalībvalstis varētu nostiprināt lauku attīstības politiku, un no II pīlāra uz I pīlāru tajās dalībvalstīs, kurās tiešo maksājumu apmērs ir zemāks par 90 % no ES vidējā apmēra.

Sīkākas ziņas par KLP reformu priekšlikumu finansiālo ietekmi ir izklāstītas priekšlikumiem pievienotajā finanšu pārskatā.

2011/0288 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu[7],

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[8],

apspriedusies ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju[9]

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „KLP 2020. gada perspektīvā: Kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas”[10] ir izklāstītas kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) iespējamās problēmas, mērķi un virzieni pēc 2013. gada. Ņemot vērā par šo paziņojumu notikušās pārrunas, KLP reformai būtu jāstājas spēkā no 2014. gada 1. janvāra. Reformai būtu jāaptver visi KLP galvenie instrumenti, tostarp Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu[11], kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu [COM(2010)…(*pieskaņošanās Lisabonas līgumam*)][12]. Minētās regulas īstenošanā gūtā pieredze rāda, ka daži finansēšanas un uzraudzības mehānisma elementi jākoriģē. Ņemot vērā reformas darbības jomu, ir lietderīgi atcelt Regulu (EK) Nr. 1290/2005 un aizstāt to ar jaunu tekstu. Reformai būtu arī pēc iespējas jāsaskaņo, jāsakārto un jāvienkāršo noteikumi.

(2) Tā kā dalībvalstis nespēj pietiekami sasniegt šīs regulas mērķus, ņemot vērā saikni starp šo regulu un citiem KLP instrumentiem un dalībvalstu finanšu resursu

---

7 OV C , , lpp.
8 OV C , , lpp.
9 OV C , , lpp.
10 COM(2010) 672 galīgā redakcija, 18.11.2010.
11 OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.
12 OV L , , lpp.

ierobežojumus paplašinātā Savienībā, un tāpēc tos ir iespējams labāk sasniegt Savienības līmenī, izmantojot Savienības finansējuma daudzgadu garantiju un pievēršoties tās prioritātēm, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētā līguma 5. panta 4. punktā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā ir paredzēti tikai tie pasākumi, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

(3) Lai papildinātu vai grozītu noteiktus nebūtiskus šīs regulas elementus, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu attiecībā uz maksājumu aģentūru un koordinējošo iestāžu akreditāciju, saimniecību konsultatīvās sistēmas saturu, pasākumiem, kas finansējami no Savienības budžeta saskaņā ar valsts intervenci, un ar valsts intervencēm saistīto darbību novērtējumu, dalībvalstīm nodrošināto atmaksājumu samazinājumiem un to apturēšanu, izdevumu un ieņēmumu savstarpējo kompensēšanos fondos, parādu piedziņu, atbalsta saņēmējiem piemērojamiem sodiem par atbilstības nosacījumu neievērošanu, attiecībā uz noteikumiem par nodrošinājumu, par integrētās administrēšanas un kontroles sistēmas darbību, pasākumiem, kuru darījumi netiek rūpīgi pārbaudīti, sodiem, ko piemēro par savstarpējās atbilstības prasību neievērošanu, noteikumiem par ilggadīgo zālaugu platību uzturēšanu, noteikumiem par noteicošo datumu un valūtas maiņas kursu, kas jāpiemēro dalībvalstīm, kuras nelieto euro, kā arī attiecībā uz saskaņā ar KLP pieņemto pasākumu kopīgās novērtēšanas sistēmas saturu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētus aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaikus, savlaicīgi un atbilstīgi nosūtītu Eiropas Parlamentam un Padomei.

(4) KLP ietver vairākus pasākumus, tostarp tādus, kas attiecas uz lauku attīstību. Lai sekmētu KLP mērķu sasniegšanu, ir svarīgi nodrošināt minēto pasākumu finansējumu. Tā kā šiem pasākumiem ir daži kopēji elementi, bet vairākos aspektos tie tomēr atšķiras, to finansēšanai būtu jāizmanto vienāds noteikumu kopums, kas vajadzības gadījumā ļautu šos pasākumus reglamentēt atšķirīgi. Ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005 izveidoja divus Eiropas lauksaimniecības fondus – Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (turpmāk – „ELGF") un Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (turpmāk – „ELFLA"). Šie divi fondi būtu jāsaglabā.

(5) Šajā regulā noteiktajiem pasākumiem jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes […] Regula (ES) Nr.[FR]/xxx par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības gada budžetam[13] un saskaņā ar to pieņemtie noteikumi. Regula konkrēti nosaka noteikumus, kas saistīti ar dalīto pārvaldību ar dalībvalstīm, pamatojoties uz pareizas finanšu vadības, pārredzamības un nediskriminācijas principiem, kā arī noteikumus par akreditēto iestāžu funkcijām, budžeta principiem, noteikumus, kuri būtu jāievēro šajā regulā.

(6) Savienības budžetam būtu jāfinansē KLP izdevumi, tostarp tie, kas attiecas uz lauku attīstību, izmantojot abus fondus vai nu tiešā veidā, vai arī īstenojot dalītu pārvaldību ar dalībvalstīm. Būtu jānosaka pasākumu veidi, kurus var finansēt, izmantojot šos fondus.

---

[13] OV L,....lpp.

(7) Būtu jāparedz noteikumi par maksājumu aģentūru akreditāciju, ko veic dalībvalstis, par procedūru izstrādi vajadzīgo vadības sagatavotu ticamības deklarāciju saņemšanai, par vadības un kontroles sistēmu sertificēšanu, kā arī par gada pārskatu apstiprināšanu, ko veic neatkarīgas struktūras. Turklāt, lai nodrošinātu attiecīgas valsts veikto pārbaužu pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz atļaujas izsniegšanas, apstiprināšanas un maksāšanas procedūrām, tādējādi samazinot Komisijas dienestu un tādu dalībvalstu administratīvo un revīzijas slogu, kurās ir prasība veikt katras atsevišķās maksājumu aģentūras akreditāciju, būtu jāierobežo to iestāžu un struktūru skaits, kurām šādi pienākumi ir deleģēti, ievērojot katras dalībvalsts konstitucionālās normas.

(8) Ja kāda dalībvalsts akreditē vairāk nekā vienu maksājumu aģentūru, ir svarīgi, ka tā norīko tikai vienu koordinējošo iestādi, lai nodrošinātu konsekvenci līdzekļu pārvaldībā, panāktu Komisijas un dažādu akreditēto maksājumu aģentūru sadarbību, kā arī nodrošinātu to, ka Komisijas prasītā informācija par vairāku maksājumu aģentūru darbībām ir ātri pieejama. Koordinējošai iestādei būtu jāatbild arī par to, lai tiktu nodrošināts, ka tiek veikti koriģējošie pasākumi un ka Komisija ir informēta par turpmākajām izpildes pārbaudēm, un tai būtu arī jānodrošina kopīgo noteikumu un standartu vienāda piemērošana.

(9) Tikai dalībvalstu akreditētas maksājumu aģentūras nodrošina pietiekamu pārliecību par to, ka pirms Savienības atbalsta piešķiršanas saņēmējiem ir veiktas vajadzīgās kontroles. Tāpēc būtu skaidri jānosaka, ka tikai akreditētu maksājumu aģentūru izdevumi var tikt atmaksāti no Savienības budžeta.

(10) Lai uzlabotu atbalsta saņēmēju informētību par sakarību starp lauksaimniecības praksi un saimniecību pārvaldību, no vienas puses, un standartiem, kas saistīti ar vidi, klimata pārmaiņām, zemes labiem lauksaimniecības apstākļiem, pārtikas nekaitīgumu, sabiedrības veselību, dzīvnieku veselību, augu veselību un dzīvnieku labturību, no otras puses, dalībvalstīm ir jāizveido visaptveroša saimniecību konsultatīvā sistēma, kas piedāvā konsultācijas atbalsta saņēmējiem. Šādai saimniecību konsultatīvajai sistēmai nevajadzētu nekādā veidā ietekmēt atbalsta saņēmēju pienākumu un atbildību ievērot šos standartus. Dalībvalstīm arī būtu jānodrošina konsultāciju un pārbaužu nepārprotama nošķirtība.

(11) Saimniecību konsultatīvajai sistēmai būtu jāaptver vismaz tās prasības un standarti, kas veido savstarpējās atbilstības prasību darbības jomu. Šai sistēmai būtu jāaptver arī prasības saistībā ar klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi attiecībā uz tiešajiem maksājumiem, kā arī lauksaimniecības teritoriju apsaimniekošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes xxx Regulu (ES) Nr. TM/xxx, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām[14]. Visbeidzot, šādai sistēmai būtu jāaptver noteikti elementi, kas saistīti ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, bioloģisko daudzveidību, ūdens resursu aizsardzību, dzīvnieku un augu slimību izziņošanu un inovācijām, kā arī mazo lauku saimniecību saimnieciskās darbības ilgtspējīgu attīstību.

(12) Atbalsta saņēmēju dalībai saimniecību konsultatīvajā sistēmā jābūt brīvprātīgai. Būtu jāatļauj dalība sistēmā visiem atbalsta saņēmējiem – pat tiem, kuri nesaņem atbalstu

[14] OV L , . lpp.

saskaņā ar KLP. Tomēr dalībvalstis var noteikt prioritātes kritērijus. Ņemot vērā sistēmas raksturu, ir atbilstoši konsultatīvās darbības gaitā iegūto informāciju uzskatīt par konfidenciālu, izņemot gadījumus, kad tiek nopietni pārkāpti Savienības vai valsts tiesību akti. Lai nodrošinātu sistēmas efektivitāti, konsultantiem jābūt atbilstoši kvalificētiem un tiem nepieciešamas regulāras mācības.

(13) Komisijai būtu jādara dalībvalstīm pieejami finanšu līdzekļi, kas vajadzīgi, lai segtu akreditēto maksājumu aģentūru izdevumus attiecībā uz ELGF. Tas tiek veikts atmaksājumu veidā, pamatojoties uz šo aģentūru iegrāmatotajiem izdevumiem. Kamēr atmaksājumi mēneša maksājumu veidā nav veikti, dalībvalstīm jāmobilizē finanšu līdzekļi atbilstoši akreditēto maksājumu aģentūru vajadzībām. Personāla un administratīvas izmaksas dalībvalstīm un KLP īstenošanā iesaistītajiem atbalsta saņēmējiem būtu jāsedz no saviem līdzekļiem.

(14) Agrometeoroloģisko sistēmu izmantošanai un satelītattēlu ieguvei un pilnveidei vajadzētu nodrošināt Komisijai līdzekli lauksaimniecības tirgu pārvaldībai un atvieglot lauksaimniecības izdevumu uzraudzību.

(15) Saistībā ar budžeta disciplīnas ievērošanu jānosaka gada maksimālā izdevumu summa, kas finansējama no ELGF, ņemot vērā šim fondam paredzētās maksimālās summas saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu, kas izveidota ar Padomes Regulu (ES) Nr. xxx/xxx, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam[15] [*DFS*].

(16) Budžeta disciplīna arī prasa, lai visos gadījumos un visos budžeta procedūras un budžeta izpildes posmos tiktu ievēroti ELGF finansēto izdevumu gada maksimālie apjomi. Tāpēc attiecīgai dalībvalstij noteiktais gada maksimālais tiešo maksājumu apjoms, kas norādīts Regulā (ES) Nr. xxx/xxx[TM], jāuzskata par finanšu līdzekļu maksimālo apjomu attiecīgajai dalībvalstij attiecībā uz šādiem tiešajiem maksājumiem un, atmaksājot šos maksājumus, jāievēro minētais maksimālais finanšu līdzekļu apjoms. Turklāt budžeta disciplīna prasa, ka visos tiesību aktos, ko Komisija ierosina vai arī likumdevējs vai Komisija pieņem saistībā ar KLP un ko finansē no ELGF, jābūt ievērotam minētā fonda finansēto izdevumu gada maksimālajam apjomam.

(17) Lai nodrošinātu KLP finansējuma summu atbilstību gada maksimālajam apjomam, būtu jāsaglabā finanšu mehānisms, kas minēts Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulā (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003[16], ar kuru tiek koriģēts tiešā atbalsta līmenis. Tāpat ir jāpilnvaro Komisija noteikt šīs korekcijas, ja Padome tās nav noteikusi pirms tā kalendārā gada 30. jūnija, uz kuru tās attiecas.

(18) Pasākumi, kas veikti, lai noteiktu ELGF un ELFLA finanšu ieguldījumu, aprēķinot maksimālos finanšu līdzekļu apjomus, neietekmē Līgumā paredzētās budžeta lēmējiestādes pilnvaras. Tāpēc šo pasākumu pamatā jābūt atsauces summām, kas noteiktas saskaņā ar […] starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju noslēgto

---

15 OV L , , .. lpp.

16 OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.

Iestāžu nolīgumu par sadarbību budžeta jautājumos un par pareizu budžeta pārvaldību[17] un Regulu (ES) Nr. xxx/xxx [*DFS*]].

(19) Budžeta disciplīna prasa arī nepārtrauktu budžeta vidēja termiņa stāvokļa analīzi. Tāpēc, iesniedzot budžeta projektu konkrētam gadam, Komisijai būtu jāiesniedz prognozes un analīze Eiropas Parlamentam un Padomei un vajadzības gadījumā jāierosina likumdevējam attiecīgi pasākumi. Turklāt Komisijai būtu vienmēr pilnīgi jāizmanto savas pārvaldības pilnvaras, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērots gada maksimālais apjoms, un vajadzības gadījumā tai būtu jāierosina Eiropas Parlamentam un Padomei vai Padomei atbilstoši budžeta stāvokļa uzlabošanas pasākumi. Ja budžeta gada beigās dalībvalstu pieprasīto atmaksājumu dēļ nevar ievērot gada maksimālo apjomu, būtu jāparedz, ka Komisija var veikt pasākumus, kas ļautu pieejamo budžetu provizoriski sadalīt starp dalībvalstīm proporcionāli to atmaksājumu pieprasījumiem, kas nav vēl apmierināti, un ievērojot attiecīgajam gadam noteikto maksimālo apjomu. Maksājumi par attiecīgo gadu būtu jāsedz nākamajā budžeta gadā, un būtu galīgi jānosaka katrai dalībvalstij paredzētais Savienības finansējuma kopapjoms, kā arī kompensēšanās dalībvalstu starpā, lai ievērotu noteikto apjomu.

(20) Budžeta izpildē Komisijai būtu jāizmanto lauksaimniecības izdevumu ikmēneša agrā brīdinājuma un uzraudzības sistēma, lai gadījumos, kad pastāv gada maksimālā apjoma pārsniegšanas risks, tā pēc iespējas ātrāk varētu veikt attiecīgus pasākumus saskaņā ar tai piešķirtām pārvaldības pilnvarām un ierosināt citus pasākumus, ja minētie pasākumi šķiet nepietiekami. Komisijai būtu regulāri jānosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojums, kurā līdz šim veiktie izdevumi salīdzināti ar prognozēm, kā arī sniegts vērtējums par paredzamo izpildi atlikušajam budžeta gadam.

(21) Valūtas maiņas kursam, ko Komisija izmanto, sagatavojot budžeta dokumentus, būtu jāņem vērā jaunākā pieejamā informācija, ņemot vērā laikposmu no dokumentu sagatavošanas līdz to iesniegšanai.

(22) Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regula (ES) Nr. CR/xxx, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006[18] paredz noteikumus, kas piemērojami finanšu atbalstam no šajā regulā ietvertajiem fondiem, tostarp ELFLA. Šīs normas ietver arī dažus noteikumus attiecībā uz izdevumu atbilstību, finanšu pārvaldību, kā arī vadības un kontroles sistēmām. Kas attiecas uz ELFLA finanšu pārvaldību, juridiskās skaidrības labad un lai nodrošinātu saskaņotību starp lauksaimniecības fondiem, būtu jāiekļauj atsauce uz Regulas (ES) Nr. CR/xxx attiecīgajiem noteikumiem par budžeta saistībām, maksājumu termiņiem un neizmantoto apropriāciju atcelšanu.

(23) Lauku attīstības programmas finansē no Savienības budžeta, pamatojoties uz saistībām un veicot gada maksājumus. Būtu jānodrošina iespēja dalībvalstīm izmantot paredzētos Savienības līdzekļus, tiklīdz tās sāk īstenot minētās programmas. Tāpēc,

---

17 OV

18 OV L, ...lpp.

nosakot atbilstošus ierobežojumus, būtu jāievieš pirmsfinansēšanas sistēma, ar ko nodrošina regulāru finanšu līdzekļu plūsmu, lai maksājumus atbalsta saņēmējiem programmās veiktu atbilstošā laikā.

(24) Papildus priekšfinansējumam būtu atsevišķi jānosaka atšķirība starp maksājumiem, ko Komisija veic akreditētajām maksājumu aģentūrām. Būtu jādefinē starpmaksājumi un atlikuma maksājumi, kā arī jānosaka to maksāšanas noteikumi. Neizmantoto apropriāciju automātiskās atcelšanas noteikumam būtu jāpaātrina programmu īstenošana un jāveicina pareiza finanšu vadība.

(25) Lai saņēmēji varētu efektīvi izmantot Savienības atbalstu, to ir svarīgi izmaksāt laikus. Ja dalībvalstis neievēro Savienības tiesību aktos paredzētos maksājuma termiņus, tas var radīt nopietnas problēmas atbalsta saņēmējiem un apdraudēt Savienības gada budžeta sastādīšanu. Tāpēc Savienības finansējumu nevajadzētu izmantot tādu izdevumu segšanai, kas veikti, neievērojot maksājumu termiņus. Lai ievērotu proporcionalitātes principu, Komisijai būtu jāspēj paredzēt atkāpes no šā vispārējā noteikuma. Šis Regulā (EK) Nr. 1290/2005 paredzētais princips būtu jāsaglabā un jāpiemēro gan ELGF, gan ELFLA. Ja dalībvalstis veic maksājumu vēlu, tām būtu jāpievieno pamatsummai procenti uz sava rēķina kā kompensācija atbalsta saņēmējiem. Šāds noteikums varētu radīt dalībvalstīm stimulu labāk ievērot maksājumu termiņus un varētu nodrošināt atbalsta saņēmējiem lielāku pārliecību, ka tie laicīgi saņems maksājumu vai vismaz saņems kompensāciju, ja maksājums kavējas.

(26) Regulā (EK) Nr. 1290/2005 paredzēts samazināt vai uz laiku apturēt ELGF un ELFLA mēneša maksājumus un starpmaksājumus. Neraugoties uz šo noteikumu samērā plašo formulējumu, ir novērots, ka praksē šos noteikumus pamatā izmanto, lai samazinātu maksājumus par maksājuma termiņu, maksimālā apjoma un līdzīgu „grāmatvedības jautājumu" neievērošanu, ko iespējams viegli noteikt izdevumu deklarācijās. Minētie noteikumi arī pieļauj maksājumu samazinājumus un to apturēšanu uz laiku valsts kontroles sistēmu nopietnu un ilgstošu trūkumu gadījumos, tomēr paredz samērā ierobežojošus būtiskus nosacījumus šādai rīcībai un īpašu, divu posmu procedūru, kāda šādos gadījumos jāievēro. Budžeta lēmējiestāde ir vairākkārtīgi lūgusi Komisiju uz laiku apturēt maksājumus dalībvalstīm, kuras neievēro noteikumus. Šādos apstākļos ir nepieciešams skaidrojums par Regulā (EK) Nr. 1290/2005 paredzēto sistēmu, kā arī jāapvieno noteikumi par samazinājumiem un maksājumu apturēšanu attiecībā uz ELGF un ELFLA vienā regulas pantā. Sistēma, kurā samazinājumus veic par „grāmatvedības jautājumu" neievērošanu, būtu jāsaglabā, tomēr nepieciešams skaidrāks formulējums atbilstīgi esošajai administratīvajai praksei. Iespēja samazināt vai apturēt maksājumus valsts kontroles sistēmas nopietnu un ilgstošu trūkumu gadījumā būtu jāpaplašina, lai tā aptvertu gadījumus, kad konstatēta nolaidība nelikumīgi veikto maksājumu atgūšanā, vienlaikus saglabājot divu posmu procedūru šādu samazinājumu vai maksājumu apturēšanas veikšanā.

(27) Lauksaimniecības nozares tiesību akti prasa, lai dalībvalstis noteiktos termiņos nosūtītu informāciju par veikto pārbaužu skaitu un to rezultātiem. Šo kontroles statistiku lieto, lai noteiktu kļūdu līmeni dalībvalsts līmenī, kā arī vispārīgāk – lai veiktu ELGF un ELFLA pārvaldības pārbaudi. Šī statistika ir nozīmīgs informācijas avots, lai Komisija varētu pārliecināties par līdzekļu pārvaldības pareizību, un tā ir būtisks gada ticamības deklarācijas elements. Ņemot vērā šīs statistiskās informācijas lielo nozīmi un lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis pilda savu pienākumu laicīgi nosūtīt šo informāciju, jānodrošina elements, kas novērš novēlošanos nepieciešamo datu

iesniegšanā, tādā veidā, kas samērojams ar datu trūkuma pakāpi. Tāpēc būtu jāparedz noteikumi, ka Komisija var uz laiku apturēt daļu mēneša maksājuma vai starpmaksājuma, ja par to nav laicīgi atsūtīta attiecīgā statistiskā informācija.

(28) Lai ļautu atkārtoti izmantot ELGF un ELFLA piešķirtos līdzekļus, jāparedz noteikumi attiecībā uz konkrētu summu asignēšanu. Regulā (EK) Nr. 1290/2005 iekļautais saraksts būtu jāpapildina, iekļaujot summas saistībā ar novēlotiem maksājumiem un ELGF izdevumu grāmatojumu noskaidrošanu. Arī Padomes 1978. gada 20. februāra Regulā (EEK) Nr. 352/78 par to, kā kreditēt nodrošinājumus, depozītus un garantijas, kas sniegtas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un vēlāk atsavinātas[19], bija paredzēti noteikumi par to, kas notiek ar summām, kuru pamatā ir atsavināts nodrošinājums. Šie noteikumi būtu jāsaskaņo un jāapvieno ar esošajiem noteikumiem par asignētajiem ieņēmumiem. Tāpēc Regula (EEK) Nr. 352/78 būtu jāatceļ.

(29) Padomes 2000. gada 17. aprīļa Regulā (EK) Nr. 814/2000 par informācijas pasākumiem saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku[20] un tās īstenošanas noteikumos ir paredzēti informācijas pasākumi saistībā ar KLP, kurus var finansēt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 5. panta c) punktu. Regulā (EK) Nr. 814/2000 ir sniegts šādu pasākumu un to mērķu saraksts, kā arī paredzēti noteikumi atbilstošo projektu finansēšanai un īstenošanai. Kopš minētās regulas pieņemšanas ar Regulu (ES) Nr. xxx/xxx[FR] ir pieņemti noteikumi attiecībā uz dotācijām un iepirkumu. Šie noteikumi būtu jāpiemēro arī informācijas pasākumiem saskaņā ar KLP. Vienkāršošanas un saskaņotības nolūkā Regula (EK) Nr. 814/2000 būtu jāatceļ, vienlaikus saglabājot konkrētus noteikumus attiecībā uz finansējamo pasākumu mērķiem un veidiem. Šajos pasākumos būtu jāņem vērā arī nepieciešamība nodrošināt lielāku efektivitāti komunikācijā ar sabiedrību kopumā un panākt pēc Komisijas iniciatīvas veikto komunikācijas darbību spēcīgāku sinerģiju, kā arī nodrošināt iedarbīgu Savienības politikas prioritāšu paziņošanu. Tāpēc tiem jāaptver arī KLP būtiskie informācijas pasākumi korporatīvās komunikācijas ietvaros, kas minēta Komisijas Paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: Budžets Stratēģijai "Eiropa 2020" – 2. daļa: Politikas pārskati[21].

(30) KLP pasākumus un darbības daļēji finansēs, īstenojot dalītu pārvaldību. Lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu pārvaldību, Komisijai būtu jāveic pārbaudes par to, kā dalībvalstu iestādes, kuras atbild par maksājumu veikšanu, īsteno fondu pārvaldību. Ir lietderīgi definēt Komisijas veikto pārbaužu būtību, precizēt Komisijas budžeta izpildes pienākumu nosacījumus un padarīt skaidrākus dalībvalstu sadarbības pienākumus.

(31) Lai Komisija varētu pildīt pienākumu pārbaudīt, vai dalībvalstīs pastāv un pareizi darbojas Savienības izdevumu vadības un kontroles sistēmas, neatkarīgi no pašu dalībvalstu veiktās pārbaudes būtu jāparedz pārbaudes, ko veic Komisijas deleģētas personas, kurām savā darbā jābūt iespējai pieprasīt palīdzību no dalībvalstīm.

---

19 OV L 50, 22.2.1978., 1. lpp.
20 OV L 100, 20.4.2000., 7. lpp.
21 COM (2011) 500 galīgā redakcija, 7. lpp.

(32) Sagatavojot informāciju, ko nosūtīt Komisijai, iespējami plaši jāizmanto informācijas tehnoloģijas. Veicot pārbaudes, ir svarīgi, lai Komisijai būtu pilnīga un tūlītēja piekļuve gan papīra, gan elektroniskā formātā glabātai informācijai par izdevumiem.

(33) Lai izveidotu finansiālas attiecības starp akreditētām maksājumu aģentūrām un Savienības budžetu, Komisijai katru gadu būtu jāveic šo maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošana. Lēmumam par grāmatojumu noskaidrošanu būtu jāattiecas uz grāmatojumu pilnīgumu, precizitāti un ticamību, bet ne uz izdevumu atbilstību Savienības tiesību aktiem.

(34) Komisijai, kas ir atbildīga par Savienības tiesību aktu pareizu piemērošanu atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 17. pantam, būtu jāpieņem lēmums par to, vai dalībvalstu veiktie izdevumi atbilst Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstīm būtu jābūt tiesīgām pamatot savus lēmumus par maksājumu veikšanu un izmantot izlīguma procedūru, ja tās ar Komisiju nevar savstarpēji vienoties. Lai dalībvalstīm sniegtu juridiskas un finanšu garantijas attiecībā uz jau veiktajiem izdevumiem, būtu jānosaka maksimāli pieļaujamais laika posms, kurā Komisija var pieņemt lēmumu par to, kādas finanšu sekas rada neatbilstība. Attiecībā uz ELFLA atbilstības noskaidrošanas procedūrai būtu jābūt saskaņotai ar Regulas (ES) Nr. CR/xxx 2. daļā paredzētajiem noteikumiem par Komisijas veiktajām finanšu korekcijām.

(35) Atgūtas ELGF izmaksātas summas būtu jāatmaksā šim fondam, ja izdevumi neatbilst Savienības tiesību aktiem un uz tiem nebija nekādu tiesību. Būtu jāparedz sistēma, ar ko nosaka finansiālu atbildību par pārkāpumiem, ja zaudētās summas nevar pilnībā atgūt. Lai to panāktu, būtu jāievieš procedūra, kas ļautu Komisijai aizsargāt Savienības budžeta intereses, pieņemot lēmumu likt attiecīgai dalībvalstij segt summas, kas zaudētas pārkāpumu dēļ un nav atgūtas pieņemamā termiņā. Noteikumi būtu jāpiemēro visām summām, kas vēl nav atgūtas līdz šīs regulas spēkā stāšanās brīdim. Konkrētos gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir pieļāvusi nolaidību, ir pamats pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij atlīdzināt visu summu. Tādi paši noteikumi būtu jāpiemēro ELFLA, tomēr vienlaikus jāsaglabā noteikums, ka pēc pārkāpumiem atgūtām vai atceltām summām būtu jāpaliek pieejamām attiecīgās dalībvalsts apstiprinātām lauku attīstības programmām, ņemot vērā, ka minētās summas ir piešķirtas šai dalībvalstij. Būtu jānosaka arī noteikumi attiecībā uz dalībvalstu ziņošanas pienākumu.

(36) Dalībvalstu izmantotās maksājumu atgūšanas procedūras var aizkavēt atgūšanu vairākus gadus, negarantējot sekmīgu iznākumu. Šo procedūru īstenošanas izmaksas arī var būt nesamērīgas salīdzinājumā ar jau atgūtām vai iespējami atgūstamām summām. Tāpēc konkrētos gadījumos būtu jāatļauj dalībvalstīm atgūšanas procedūru pārtraukt.

(37) Lai aizsargātu Savienības budžeta finanšu intereses, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai pārliecinātos, ka ELGF un ELFLA finansētie darījumi ir faktiski notikuši un ir veikti pareizi. Dalībvalstīm būtu arī jānovērš, jākonstatē un efektīvi jārisina jebkuri atbalsta saņēmēju pieļautie pārkāpumi vai pienākumu neievērošanas gadījumi. Šajā nolūkā būtu jāpiemēro Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību[22].

[22] OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

(38) Noteikumi par vispārīgiem principiem attiecībā uz maksājumu pārbaudēm, anulēšanu, samazinājumu vai maksājumu nepiešķiršanu un sodu piemērošanu ir paredzēti dažādas lauksaimniecības nozares regulās. Šie noteikumi būtu jāapkopo vienotā tiesiskajā regulējumā horizontālā līmenī. Tiem būtu jāaptver dalībvalstu pienākumi attiecībā uz administratīvajām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, noteikumi par atbalsta atgūšanu, samazināšanu un nepiešķiršanu. Būtu jāparedz arī noteikumi par pārbaudēm attiecībā uz pienākumiem, kas ne vienmēr ir saistīti ar atbalsta maksājumu.

(39) Dažādās lauksaimniecības nozares tiesību aktu normās ir prasīts iesniegt nodrošinājumu, lai garantētu pienākošās summas maksājumu pienākuma neizpildes gadījumā. Visām šīm normām būtu jāpiemēro viens horizontāls noteikums, lai stiprinātu nodrošinājuma regulējumu.

(40) Dalībvalstīm būtu jālieto integrēta administrācijas un kontroles sistēma noteiktiem maksājumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. xxx/xxx [TM] un Eiropas Parlamenta un Padomes xxx Regulā (ES) Nr. LA/xxx par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)[23]. Lai uzlabotu Savienības atbalsta efektivitāti un uzraudzību, dalībvalstīm jābūt pilnvarotām izmantot šo integrēto sistēmu arī citām Savienības atbalsta shēmām.

(41) Būtu jāsaglabā šīs integrētās sistēmas galvenie elementi, jo īpaši noteikumi attiecībā uz elektronisko datubāzi, lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu, atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem un sistēmu, ar ko nosaka un reģistrē maksājumtiesības.

(42) Maksājumi, kuri paredzēti Savienības atbalsta shēmās un kurus aptver integrētā sistēma, kompetentām valstu iestādēm būtu pilnībā jāizmaksā atbalsta saņēmējiem, ievērojot šajā regulā paredzētos samazinājumus un noteiktos termiņus. Lai nodrošinātu tiešo maksājumu pārvaldības lielāku elastību, būtu jāatļauj dalībvalstīm veikt integrētās sistēmas aptvertos maksājumus katru gadu ne vairāk kā divās daļās.

(43) To uzņēmumu komercdokumentu rūpīga pārbaude, kas saņem vai veic maksājumus, var būt ļoti efektīvs līdzeklis, lai uzraudzītu darījumus, kas ir daļa no ELGF finansēšanas sistēmas. Noteikumi par komercdokumentu rūpīgu pārbaudi paredzēti Padomes 2008. gada 26. maija Regulā (EK) Nr. 485/2008 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda finansēšanas sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm[24]. Šādas rūpīgas pārbaudes papildina citas dalībvalstu jau veiktās pārbaudes. Turklāt tas neietekmē valstu noteikumus attiecībā uz rūpīgām pārbaudēm, kuri ir plašāki par minētajā regulā paredzētajiem.

(44) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 485/2008 dalībvalstīm jāveic pasākumi, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu Savienības budžeta finanšu interešu efektīvu aizsardzību un jo īpaši lai pārbaudītu ELGF finansēto darbību īstumu un atbilstību. Skaidrības un racionalitātes nolūkā attiecīgie noteikumi būtu jāintegrē vienā tiesību aktā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 485/2008 būtu jāatceļ.

(45) Dokumenti, ko izmanto par pamatu šādām rūpīgām pārbaudēm, būtu jānosaka tā, lai nodrošinātu to, ka rūpīgās pārbaudes ir pilnīgas. Rūpīgi pārbaudāmie uzņēmumi būtu

---

[23] OV L , , . lpp.

[24] OV L 143, 3.6.2008., 1. lpp.

jāizvēlas, pamatojoties uz to darījumu raksturu, ko tie veic uz savu atbildību, kā arī pamatojoties uz maksājumus saņemošo vai veicošo uzņēmumu nozaru dalījumu atbilstoši to finansiālajam nozīmīgumam ELGF finansēšanas sistēmā.

(46) Būtu jānosaka par rūpīgajām pārbaudēm atbildīgo amatpersonu pilnvaras un uzņēmumu pienākumi nodrošināt komercdokumentu pieejamību šādām amatpersonām uz noteiktu laikposmu un sniegt šādu informāciju pēc viņu pieprasījuma. Būtu jāparedz, ka noteiktos gadījumos ir atļauta komercdokumentu izņemšana.

(47) Ņemot vērā lauksaimniecības produktu tirdzniecības starptautisko raksturu, kā arī iekšējā tirgus darbības interesēs jāorganizē dalībvalstu sadarbība. Savienības līmenī ir jāizveido arī centralizēta dokumentācijas sistēma attiecībā uz uzņēmumiem, kas saņem vai veic maksājumus un ir reģistrēti trešās valstīs.

(48) Lai gan rūpīgo pārbaužu programmu pieņemšana ir dalībvalstu pienākums, par šīm programmām jāpaziņo Komisijai, lai tā varētu uzņemties savu pārraudzības un koordinējošo lomu, lai nodrošinātu, ka programmas tiek pieņemtas, pamatojoties uz atbilstošiem kritērijiem, un garantētu, ka rūpīgās pārbaudes ir vērstas uz nozarēm vai uzņēmumiem, kur pastāv augsts krāpšanas risks.

(49) Svarīgi, lai katrā dalībvalstī būtu īpašs dienests, kas atbild par šajā regulā paredzēto komercdokumentu rūpīgo pārbaužu uzraudzību vai par šo pārbaužu koordinēšanu. Šis īpašais dienests būtu jāorganizē neatkarīgi no dienestiem, kas veic rūpīgas pārbaudes pirms maksājuma veikšanas. Šo rūpīgo pārbaužu laikā iegūtā informācija būtu jāaizsargā kā dienesta noslēpums.

(50) Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001[25], kuru aizstāja Regula (EK) Nr. 73/2009, izveidoja principu, ka noteikta KLP atbalsta summu pilna samaksa atbalsta saņēmējiem būtu jāsaista ar atbilstību noteikumiem attiecībā uz zemes apsaimniekošanu, lauksaimniecības ražošanu un lauksaimniecisko darbību. Šo principu vēlāk atspoguļoja Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA)[26] un Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula)[27]. Saskaņā ar šo tā dēvēto „savstarpējās atbilstības" sistēmu dalībvalstīm ir pienākums piemērot sodus, pilnībā vai daļēji samazinot vai nepiešķirot saņemto KLP atbalstu.

(51) Savstarpējās atbilstības sistēma ietver KLP pamatstandartus vides, klimata pārmaiņu, zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu, sabiedrības veselības, dzīvnieku veselības, augu veselības un dzīvnieku labturības jomā. Šādas saiknes mērķis ir veicināt ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību, panākot to, ka atbalsta saņēmēji labāk

---

25 OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.
26 OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.
27 OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

izprot nepieciešamību ievērot šos pamatstandartus. Tās mērķis ir arī veicināt to, ka KLP vairāk atbilst sabiedrības priekšstatiem, panākot šīs politikas labāku saskaņotību ar vides, sabiedrības veselības, dzīvnieku veselības, augu veselības un dzīvnieku labturības politiku.

(52) Savstarpējās atbilstības sistēma ir KLP neatņemama sastāvdaļa, un tādēļ tā būtu jāsaglabā. Taču tās darbības joma, ko pagaidām veido atsevišķi tiesību aktu noteiktu apsaimniekošanas prasību saraksti un standarti attiecībā uz zemes labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, būtu jāsakārto tā, lai nodrošinātu konsekvenci un labāku redzamību. Šajā nolūkā prasības un standarti būtu jāapvieno vienā sarakstā un jāsagrupē atkarībā no jomas un jautājuma. Pieredze liecina arī, ka vairākas prasības, kuras ietilpst savstarpējas atbilstības darbības jomā, nepietiekamā mērā attiecas uz lauksaimniecības darbību vai saimniecību teritoriju vai tās attiecas vairāk uz valsts iestādēm nekā uz atbalsta saņēmējiem. Tāpēc ir lietderīgi šajā ziņā pielāgot šo darbības jomu. Turklāt būtu jāparedz noteikums par ilggadīgo zālaugu platību uzturēšanu 2014. un 2015. gadā.

(53) Dalībvalstīm ir pilnībā jāīsteno tiesību aktos paredzētās apsaimniekošanas prasības, lai panāktu to darbību saimniecību līmenī un nodrošinātu nepieciešamo vienlīdzīgo attieksmi pret lauksaimniekiem.

(54) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā[28], savstarpējās atbilstības noteikumi darbosies tikai tad, ja tos būs īstenojušas visas dalībvalstis, jo īpaši skaidri nosakot lauksaimnieku pienākumus. Saskaņā ar direktīvu prasības saimniecību līmenī piemēros vēlākais no 2013. gada 1. janvāra.

(55) Attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai[29], savstarpējās atbilstības noteikumi darbosies tikai tad, ja tos būs īstenojušas visas dalībvalstis, jo īpaši skaidri nosakot lauksaimnieku pienākumus. Saskaņā ar direktīvu prasības saimniecību līmenī piemēros pakāpeniski, saskaņā ar grafiku, un konkrēti integrētās augu aizsardzības vispārīgos principus piemēros vēlākais no 2014. gada 1. janvāra.

(56) Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 22. pantu Padomes 1979. gada 17. decembra Direktīva 80/68/EEK par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu[30] tiks atcelta 2013. gada 23. decembrī. Lai saglabātu savstarpējās atbilstības noteikumus saistībā ar gruntsūdeņu aizsardzību, gaidot Direktīvas 2000/60/EK iekļaušanu savstarpējās atbilstības noteikumos, it lietderigi koriģēt savstarpējās atbilstības darbības jomu un definēt labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartu, ietverot Direktīvas 80/68/EEK 4. un 5. panta prasības.

(57) Savstarpējās atbilstības sistēma nozīmē zināmus administratīvos ierobežojumus gan atbalsta saņēmējiem, gan valsts pārvaldes iestādēm, jo jānodrošina uzskaite, jāveic pārbaudes un vajadzības gadījumā jāpiemēro sodi. Šiem sodiem jābūt samērīgiem, efektīviem un preventīviem. Šādus sodus nedrīkst skart saskaņā ar citiem Savienības

---

28 OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.
29 OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.
30 OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp.

vai valsts tiesību aktu noteikumiem paredzētos citus sodus. Konsekvences nolūkā ir lietderīgi apvienot attiecīgos Savienības noteikumus vienā juridiskajā instrumentā. Attiecībā uz lauksaimniekiem, kuri ir Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[TM] V sadaļā minētās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, ir iespējams uzskatīt, ka savstarpējās atbilstības sistēmā ieguldītās pūles pārsniedz labumu, kāds rastos, noturot šos lauksaimniekus minētajā sistēmā. Tāpēc vienkāršošanas nolūkā šie lauksaimnieki būtu jāatbrīvo no savstarpējās atbilstības prasību izpildes, jo īpaši no kontroles sistēmas un savstarpējās atbilstības sodu riska. Tomēr šāds atbrīvojums nedrīkstētu skart pienākumu ievērot piemērojamos nozares tiesību aktu noteikumus, kā arī pārbaužu un soda sankciju noteikšanas iespēju saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

(58) Regula (EK) Nr. 1782/2003 noteica regulējumu attiecībā uz zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartiem, pamatojoties uz kuru dalībvalstīm ir jāpieņem valsts standarti, ņemot vērā attiecīgo platību specifiskās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, pastāvošās lauksaimniecības sistēmas (zemes izmantošana, augseka, lauksaimniecības prakse) un saimniecību struktūru. Šo zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartu mērķis ir veicināt augsnes erozijas novēršanu, saglabāt augsnes organisko vielu saturu un augsnes struktūru, nodrošināt minimālo apsaimniekošanas līmeni, izvairīties no dzīvotņu pasliktināšanās, kā arī aizsargāt un apsaimniekot ūdens resursus. Tāpēc savstarpējās atbilstības sistēmas plašākajā darbības jomā, kā noteikts šajā regulā, būtu jāietver regulējums, saskaņā ar kuru dalībvalstīm būtu jāpieņem valsts standarti labu lauksaimniecības un vides apstākļu jomā. Savienības regulējumā būtu jāietver arī noteikumi labākam ūdens resursu, augsnes, oglekļa krājas, bioloģiskās daudzveidības un ainavu saglabāšanas jautājumu risinājumam, kā arī jāparedz zemes apsaimniekošanas minimālais līmenis.

(59) Atbalsta saņēmējiem būtu skaidri jāzina, kas tiem jāpilda saistībā ar savstarpējās atbilstības noteikumiem. Lai to panāktu, dalībvalstīm visaptverošā, saprotamā un skaidrojošā veidā būtu jāpaziņo visas prasības un standarti, tostarp pēc iespējas izmantojot elektroniskos līdzekļus.

(60) Efektīvai savstarpējās atbilstības prasību īstenošanai nepieciešamas pārbaudes atbalsta saņēmēju līmenī par to, vai tiek pildīti pienākumi. Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespēju nepiemērot samazinājumu vai maksājuma nepiešķiršanu, ja attiecīgā summa ir mazāka par EUR 100, nākamajā gadā kompetentajai kontroles iestādei atbalsta saņēmēju izlases veidā būtu jāpārbauda, vai konstatētās neatbilstības ir novērstas.

(61) Lai nodrošinātu Komisijas un dalībvalstu saskaņotu sadarbību KLP izdevumu finansēšanas jomā un, konkrētāk, lai Komisijai dotu iespēju veikt dalībvalstu īstenotās finanšu pārvaldības uzraudzību un akreditēto maksājumu aģentūru grāmatojumu noskaidrošanu, dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai noteikta informācija vai tā būtu jāsaglabā Komisijai pieejama.

(62) Lai sagatavotu Komisijai nosūtāmos datus un nodrošinātu Komisijai pilnīgu un tūlītēju piekļuvi izdevumu datiem gan papīra, gan elektroniskā formā, jāparedz atbilstoši datu sniegšanas un nosūtīšanas noteikumi, tostarp noteikumi par termiņiem.

(63) Tā kā valsts kontroles sistēmu piemērošanā un atbilstības pārbaudēs var figurēt personas dati vai komercnoslēpumi, dalībvalstīm un Komisijai būtu jāgarantē šajā sakarībā saņemtās informācijas konfidencialitāte.

(64) Lai nodrošinātu Savienības budžeta pareizu finanšu pārvaldību, ievērojot objektivitātes principus kā dalībvalstu, tā atbalsta saņēmēju līmenī, būtu jāparedz euro izmantošanas noteikumi.

(65) Euro maiņas kurss attiecībā pret valsts valūtu darbības veikšanas laikposmā var mainīties. Tāpēc attiecīgajām summām piemērojamais kurss būtu jānosaka, ņemot vērā notikumu, caur kuru tiek sasniegts darbības ekonomiskais mērķis. Būtu jāpiemēro tās dienas maiņas kurss, kurā šis notikums notiek. Jākonkretizē šis noteiktais datums vai jāatceļ tā piemērošana, ievērojot noteiktus kritērijus un jo īpaši ātrumu, kādā notiek valūtas kursa svārstības. Šie noteikumi ir paredzēti Padomes 1998. gada 15. decembra Regulā (EK) Nr. 2799/98, ar ko nosaka eiro agromonetāro režīmu[31], un tie papildina līdzīgus Regulas (EK) Nr. 1290/2005 noteikumus. Skaidrības un racionalitātes interesēs attiecīgie noteikumi būtu jāintegrē vienā tiesību aktā. Tādēļ Regula (EK) Nr. 2799/98 būtu jāatceļ.

(66) Būtu jānosaka īpaši noteikumi par rīcību ārkārtas monetārās situācijās Savienības vai pasaules tirgū, uz kurām jāreaģē nekavējoties, lai nodrošinātu efektīvu KLP ietvaros noteiktās kārtības darbību.

(67) Dalībvalstīm, kuras nav ieviesušas euro, jābūt iespējai veikt maksājumus par izdevumiem KLP tiesību aktu piemērošanas rezultātā nevis valsts valūtā, bet gan euro. Vajadzīgi īpaši noteikumi, lai nodrošinātu to, ka šī iespēja pusēm, kuras veic vai saņem maksājumus, nerada nepamatotas priekšrocības.

(68) Būtu jāveic katra KLP pasākuma uzraudzība un novērtējums, lai uzlabotu tā kvalitāti un parādītu tā sasniegumus. Šajā sakarībā Komisijai būtu jānosaka rādītāju saraksts un jānovērtē KLP ietekme saistībā ar politikas mērķiem. Komisijai būtu jāizveido kopējas uzraudzības un novērtējuma regulējums, tostarp nodrošinot attiecīgo datu, tajā skaitā dalībvalstu sniegtās informācijas, savlaicīgu pieejamību. To darot, tai būtu jāņem vērā datu vajadzības un potenciālo datu avotu sinerģija. Turklāt Komisijas Paziņojuma Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"" II daļā tika noteikts, ka ar klimata jomu saistītie izdevumi Savienības kopbudžetā būtu jāpalielina vismaz līdz 20 %, paredzot dažādu politiku ieguldījumu. Tāpēc Komisijai būtu jāspēj novērtēt Savienības KLP ietvaros sniegtā atbalsta ietekmi uz klimata jomas mērķiem.

(69) Piemēro Savienības tiesību aktus attiecībā uz personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti[32] un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti[33].

---

31 OV L 349, 24.12.1998., 1. lpp.
32 OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.
33 OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

(70) Spriedumā apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09[34] Eiropas Savienības Tiesa pasludināja attiecīgos Regulas (EK) Nr. 1290/2005 noteikumus par dalībvalstu pienākumu publicēt informāciju par fiziskajām personām, kas ir Eiropas lauksaimniecības fondu līdzekļu saņēmējas, par spēkā neesošiem. Ņemot vērā fizisko personu intereses, proti, lai to personas dati būtu aizsargāti, kā arī lai saskaņotu dažādos mērķus, kas ir pienākuma publicēt informāciju par līdzekļu saņēmējiem pamatā, kā noteikts Komisijas Regulā (EK) Nr. 259/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz informācijas publicēšanu par Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļu saņēmējiem[35], minētā regula tika grozīta, lai skaidri noteiktu, ka šis pienākums neattiecas uz fiziskām personām. Pirms tiek pieņemti jauni Eiropas Parlamenta un Padomes noteikumi, ņemot vērā Tiesas celtos iebildumus, būtu jāveic padziļināta analīze un novērtējums, lai rastu vispiemērotāko veidu, kā samērot atbalsta saņēmēju tiesības uz personas datu aizsardzību ar pārredzamības nodrošināšanas nepieciešamību. Šīs analīzes un novērtējuma veikšanas laikā būtu jāsaglabā esošie noteikumi attiecībā uz informācijas publicēšanu par Eiropas lauksaimniecības fondu atbalsta saņēmējiem.

(71) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulai (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu[36].

(72) Noteiktu īstenošanas aktu pieņemšanā būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra. Attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas saistīti ar Komisijas veiktiem summu aprēķiniem, konsultēšanās procedūra ļauj Komisijai pilnībā uzņemties atbildību par budžeta pārvaldību, un tās mērķis ir lielāka efektivitāte, prognozējamība un ātrums, ņemot vērā laika ierobežojumus un budžeta procedūras. Attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas skar dalībvalstīm veicamo maksājumu un grāmatojumu noskaidrošanas procedūras darbības regulējumu, konsultēšanās procedūra ļauj Komisijai pilnībā uzņemties atbildību par budžeta pārvaldību un valstu maksājumu aģentūru gada pārskatu pārbaudi, lai šos pārskatus apstiprinātu, vai, gadījumā, ja izdevumi nav veikti saskaņā ar Savienības noteikumiem, izslēgtu šādus izdevumus no Savienības finansējuma. Citos gadījumos īstenošanas aktu pieņemšanai būtu jāizmanto pārbaudes procedūra.

(73) Komisijai būtu jābūt pilnvarotai veikt zināmus administratīvos vai pārvaldības uzdevumus, jo īpaši attiecībā uz ELGF izdevumiem pieejamo līdzekļu neto atlikuma noteikšanu. Šīm pilnvarām nebūtu jāpiemēro Regula (ES) Nr. 182/2011.

(74) Pāreja no noteikumiem, kas ietverti ar šo regulu atceltajās regulās, uz šīs regulas noteikumiem varētu radīt praktiskas un specifiskas grūtības. Lai sagatavotos šīm iespējamām grūtībām, būtu jāparedz Komisijai iespēja pieņemt vajadzīgus un pienācīgi pamatotus pasākumus.

---

[34] Spriedums apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09, *Volker und Markus Schecke GbR* un *Hartmut Eifert/Land Hessen*, [2010] ECR I-0000.

[35] OV L 76, 19.3.2008., 28. lpp.

[36] OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

(75) Tā kā saskaņā ar šo regulu finansēto lauku attīstības programmu plānošanas periods sākas no 2014. gada 1. janvāra, šai regulai būtu jābūt piemērojamai no minētā datuma. Tomēr daži noteikumi, kas konkrēti saistīti ar līdzekļu finanšu pārvaldību, būtu jāpiemēro no agrāka datuma, kas atbilst finanšu gada sākumam,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

SATURS

PASKAIDROJUMA RAKSTS 2

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS 2

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI 4

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI 6

4. IETEKME UZ BUDŽETU 8

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību 9

I SADAĻA DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS 26

II SADAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR LAUKSAIMNIECĪBAS FONDIEM 28

I nodaļa Lauksaimniecības fondi 28

II nodaļa Maksājumu aģentūras un citas iestādes 30

III SADAĻA SAIMNIECĪBU KONSULTATĪVĀ SISTĒMA 33

IV SADAĻA FONDU FINANŠU VADĪBA 35

I nodaļa ELGF 35

1. iedaļa Izdevumu finansēšana 35

2. iedaļa Budžeta disciplīna 38

II nodaļa ELFLA 41

1. iedaļa ELFLA vispārējie noteikumi 41

2. iedaļa Lauku attīstības programmu finansēšana 41

3. iedaļa Finanšu ieguldījums lauku attīstības programmās 42

4. iedaļa Finansējums balvai par novatorisku vietēja mēroga sadarbību 45

III nodaļa Kopīgi noteikumi 46

IV nodaļa Grāmatojumu noskaidrošana 51
I sadaļa Vispārīgi noteikumi 51
II iedaļa Noskaidrošana 53
III iedaļa Pārkāpumi 55
V SADAĻA KONTROLES SISTĒMAS UN SANKCIJAS 58
I nodaļa Vispārīgi noteikumi 58
II nodaļa Integrētā administrācijas un kontroles sistēma 63
III nodaļa Darījumu rūpīga pārbaude 69
IV nodaļa Citi noteikumi par pārbaudēm 75
VI SADAĻA SAVSTARPĒJA ATBILSTĪBA 77
I nodaļa Darbības joma 77
II nodaļa Kontroles sistēma un sodi saistībā ar savstarpējo atbilstību 79
VII SADAĻA KOPĒJI NOTEIKUMI 83
I nodaļa Saziņa 83
II NODAĻA Euro izmantojums 85
III NODAĻA Ziņojumi un novērtējums 87
VIII SADAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI 89
I PIELIKUMS 91
II PIELIKUMS 94
III PIELIKUMS 97
TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS 102

I SADAĻA
DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants
Darbības joma

Ar šo regulu paredz noteikumus attiecībā uz:

a) izdevumu, tostarp lauku attīstības izdevumu, finansēšanu saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku;

b) saimniecību konsultatīvo sistēmu;

c) dalībvalstu izveidojamām vadības un kontroles sistēmām;

d) savstarpējās atbilstības sistēmu;

e) grāmatojumu noskaidrošanu.

2. pants
Regulā lietotie termini

1. Šīs regulas mērķiem piemēro Regulas (ES) xxx/xxx[TM] 4. pantā noteiktās „lauksaimnieka", „lauksaimnieciskās darbības", „lauksaimniecības platības" un „saimniecības" definīcijas, ja vien šajā regulā nav noteikts citādi.

   Šīs regulas mērķiem piemēro Regulas (ES) xxx/xxx [TM] 1. pantā noteikto „tiešo maksājumu" definīciju.

2. Nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļi šīs regulas lietojumā saistībā ar Regulu (ES) xxx/xxx[TM], Regulu (ES) xxx/xxx [vTKO] un Regulu (ES) xxx/xxx[LA] var tikt konkrēti atzīti šādos gadījumos:

   a) atbalsta saņēmēja nāve;

   b) atbalsta saņēmēja ilgstoša darbnespēja;

   c) nopietna dabas katastrofa, kas būtiski ietekmē saimniecību;

   d) lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanai paredzēto ēku nejauša nopostīšana saimniecībā;

   e) epizootija, kas ietekmē visus atbalsta saņēmējam piederošos lauksaimniecības dzīvniekus vai to daļu;

f) lielas saimniecības daļas ekspropriācija, ja to nevarēja paredzēt pieteikuma iesniegšanās dienā.

II SADAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR LAUKSAIMNIECĪBAS FONDIEM

I nodaļa
Lauksaimniecības fondi

3. pants
Lauksaimniecības izdevumus finansējošie fondi

1. Lai sasniegtu Līgumā noteiktos kopējās lauksaimniecības politikas mērķus, finansējumu dažādiem ar šo politiku saistītiem pasākumiem, tostarp lauku attīstības pasākumiem, veido:

   a) Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds, turpmāk – „ELGF”;

   b) Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai, turpmāk – „ELFLA”.

2. ELGF un ELFLA ir daļa no Eiropas Savienības vispārējā budžeta.

4. pants
ELGF izdevumi

1. ELGF īsteno saskaņā ar dalībvalstu un Savienības īstenotu dalītas pārvaldības principu, un tas finansē šādus izdevumus, kas veikti atbilstīgi Savienības tiesību aktiem:

   a) lauksaimniecības tirgus regulējoši vai atbalstoši pasākumi;

   b) tiešie maksājumi lauksaimniekiem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku;

   c) Savienības finanšu ieguldījums pasākumos, kuri paredzēti tam, lai sniegtu informāciju par lauksaimniecības produktiem un tos popularizētu Savienības iekšējā tirgū un trešās valstīs, un kurus dalībvalstis īsteno, pamatojoties uz programmām, kas nav minētas 5. pantā un ko izvēlējusies Komisija;

   d) Savienības finanšu ieguldījums Savienības programmā „Augļi skolai” un pasākumos, kas saistīti ar dzīvnieku slimībām un patērētāju uzticības zudumu, kā attiecīgi minēts Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [vTKO] 21. un 155. pantā].

2. ELGF tiešā veidā un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem finansē šādus izdevumus:

a) lauksaimniecības produktu popularizēšanas pasākumi, ko veic Komisija tieši vai ar starptautisku organizāciju starpniecību;

b) pasākumi, kas veikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, lai nodrošinātu lauksaimniecības ģenētisko resursu saglabāšanu, raksturošanu, savākšanu un izmantošanu;

c) lauksaimniecības uzskaites informācijas sistēmu ieviešana un uzturēšana;

d) lauksaimniecības apsekojumu sistēmas, tostarp lauku saimniecību struktūras apsekojumi.

5. pants
ELFLA izdevumi

ELFLA īsteno saskaņā ar dalībvalstu un Savienības īstenotu dalītas pārvaldības principu, un tas finansē Savienības finanšu ieguldījumu lauku attīstības programmās, kas īstenotas atbilstīgi Savienības tiesību aktiem par atbalstu lauku attīstībai, kā arī izdevumus saistībā ar Regulas (ES) Nr. LA/xxx […] III sadaļas IV nodaļā minēto balvu par novatoriskiem vietēja mēroga sadarbības projektiem.

6. pants
Citi izdevumi, tostarp tehniskā palīdzība

Pēc Komisijas ierosmes un/vai tās vārdā ELGF un ELFLA var katrs attiecīgi tiešā veidā finansēt sagatavošanas, uzraudzības, administratīvā un tehniskā atbalsta, izvērtēšanas, revīzijas un pārbaudes pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu kopējo lauksaimniecības politiku. Šajos pasākumos jo īpaši iekļauj:

(a) pasākumus, kas vajadzīgi, lai analizētu, pārvaldītu, uzraudzītu un īstenotu kopējo lauksaimniecības politiku, kā arī apmainītos ar informāciju par to, un pasākumus, kas attiecas uz kontroles sistēmu ieviešanu un tehnisko un administratīvo palīdzību;

(b) Komisijas veiktām pārbaudēm nepieciešamo satelītattēlu ieguvi saskaņā ar 21. pantu;

(c) Komisijas veiktos pasākumus, izmantojot attālās izpētes lietojumprogrammas, ko izmanto lauksaimniecības resursu uzraudzībai saskaņā ar 22. pantu;

(d) pasākumus, kas vajadzīgi, lai uzturētu un izstrādātu metodes un tehniskus līdzekļus kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanai izmantoto fondu informācijai, savstarpējai savienošanai, uzraudzībai un finanšu vadības kontrolei;

(e) informācijas sniegšanu par kopējo lauksaimniecības politiku saskaņā ar 47. pantu;

(f) pētījumus par kopējo lauksaimniecības politiku un ELGF un ELFLA finansēto pasākumu izvērtēšanu, tostarp izvērtēšanas metožu uzlabošanu un informācijas apmaiņu par attiecīgo praksi;

(g) vajadzības gadījumā – izpildaģentūras, kas izveidotas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003[37] un darbojas saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku;

(h) pasākumus, kas attiecas uz informācijas izplatīšanu, informētības palielināšanu, sadarbības veicināšanu un pieredzes apmaiņu Savienības mērogā un kas veikti lauku attīstības sakarībā, tostarp sadarbības tīklu veidošanu starp iesaistītajiem dalībniekiem;

(i) pasākumus, kas nepieciešami logotipu izstrādei, reģistrēšanai un aizsardzībai saskaņā ar Savienības kvalitātes politiku un ar to saistīto intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, kā arī nepieciešamo informācijas tehnoloģiju (IT) izstrādi.

II nodaļa
Maksājumu aģentūras un citas iestādes

7. pants

Maksājumu aģentūru un koordinējošo iestāžu akreditācija un akreditācijas atsaukšana

1. Maksājumu aģentūras ir dalībvalstu atsevišķi dienesti vai iestādes, kas atbild par 4. panta 1. punktā un 5. pantā minēto izdevumu pārvaldību un kontroli.

   Šo uzdevumu izpildi, izņemot maksājumu veikšanu, var deleģēt.

2. Dalībvalstis akreditē par maksājumu aģentūrām tādus dienestus vai iestādes, kas izpilda akreditācijas kritērijus, kurus Komisija noteiks saskaņā ar 8. panta a) punktu.

   Katra dalībvalsts, pamatojoties uz tās konstitucionālajiem noteikumiem, attiecīgi akreditē vienu maksājumu aģentūru dalībvalstī vai vienu aģentūru reģionā. Tomēr, ja maksājumu aģentūras ir izveidotas reģiona līmenī, dalībvalstis papildus tām akreditē maksājumu aģentūru valsts līmenī tām atbalsta shēmām, kuras to rakstura dēļ jāpārvalda valsts līmenī.

3. Līdz tā gada [1. februārim]], kurš seko attiecīgajam finanšu gadam, par akreditēto maksājumu aģentūru atbildīgā persona sagatavo:

   a) gada pārskatu par izdevumiem, kas veikti, pildot akreditētajai maksājumu aģentūrai uzticētos uzdevumus, pievienojot nepieciešamo informāciju grāmatojumu noskaidrošanai saskaņā ar 53. pantu;

   b) vadības sagatavotu ticamības deklarāciju par pārskatu pilnīgumu, precizitāti un patiesumu, iekšējās kontroles sistēmu pareizu darbību, kā arī par pamatā esošo darījumu likumību un pareizību un pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu;

[37] OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp.

c) visu pieejamo veikto revīziju un pārbaužu rezultātu kopsavilkumu, tostarp analīzi par sistemātiskiem un atkārtotiem trūkumiem, kā arī veiktajām vai plānotajām koriģējošajām darbībām.

4. Ja ir akreditēta vairāk nekā viena maksājumu aģentūra, dalībvalsts ieceļ iestādi (turpmāk tekstā – „koordinējošā iestāde”), kurai tā uzdod šādu uzdevumu izpildi:

a) savākt informāciju, ko darīt pieejamu Komisijai, un šo informāciju nosūtīt Komisijai;

b) sagatavot apkopojošo ziņojumu, kas sniedz pārskatu valsts līmenī par visām 3. punkta b) apakšpunktā minētajām vadības sagatavotajām ticamības deklarācijām un 9. pantā minētajiem revīzijas atzinumiem par šīm deklarācijām;

c) nodrošināt koriģējošo pasākumu veikšanu attiecībā uz visiem vispārīgas dabas trūkumiem un nodrošināt Komisijas informēšanu par tālāko rīcību;

d) veicināt un nodrošināt Savienības noteikumu saskaņotu piemērošanu.

Dalībvalstis veic īpašu koordinējošās iestādes akreditāciju saistībā ar pirmās daļas a) apakšpunktā minētās finanšu informācijas apstrādi.

5. Ja akreditēta maksājumu aģentūra neatbilst vai vairs neatbilst vienam vai vairākiem 2. punktā minētajiem akreditācijas kritērijiem, dalībvalsts akreditāciju atsauc, ja vien maksājumu aģentūra neveic vajadzīgos pielāgojumus termiņā, ko nosaka atbilstoši problēmas nopietnībai.

6. Maksājumu aģentūras īsteno to pārziņā esošo ar valsts intervenci saistīto darbību pārvaldību un kontroli, saglabājot kopējo atbildību šajā jomā.

8. pants
Komisijas pilnvaras

1. Lai nodrošinātu pareizu 7. pantā minētās sistēmas darbību, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 111. pantu saistībā ar:

a) obligātajiem maksājumu aģentūru akreditācijas nosacījumiem attiecībā uz iekšējo vidi, kontroles darbībām, informāciju un saziņu, un uzraudzību, kā arī noteikumiem par akreditācijas piešķiršanas un atsaukšanas procedūru;

b) noteikumiem attiecībā uz maksājumu aģentūru akreditācijas pārraudzību un akreditācijas pārskatīšanas procedūru;

c) obligātajiem koordinējošo iestāžu akreditācijas nosacījumiem, kā arī noteikumiem par akreditācijas piešķiršanas un atsaukšanas procedūru.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem noteikumus par:

a) maksājumu aģentūru pienākumiem attiecībā uz valsts intervenci, kā arī par to vadības un kontroles pienākumu saturu;

b) koordinējošās iestādes darbību un informācijas paziņošanu Komisijai saskaņā ar 7. panta 4. punktu.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

9. pants
Sertifikācijas iestādes

1. Sertifikācijas iestāde ir dalībvalsts iecelta valsts vai privāta revīzijas iestāde, kas sniedz atzinumu par vadības sagatavoto ticamības deklarāciju, aptverot maksājumu aģentūras gada pārskatu pilnīgumu, pareizību un patiesumu, tās iekšējās kontroles sistēmas pienācīgu darbību, pamatā esošo darījumu likumību un pareizību, kā arī pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu.

   Tā darbojas neatkarīgi no attiecīgās maksājumu aģentūras un iestādes, kas šo aģentūru ir akreditējusi.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, paredz noteikumus par sertifikācijas iestāžu statusu, konkrētajiem uzdevumiem, tostarp to veicamajām pārbaudēm, kā arī apliecinājumiem un ziņojumiem un tos pamatojošajiem dokumentiem, kādi šīm iestādēm jāsagatavo. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

10. pants
Maksājumu aģentūru veikto maksājumu pieņemamība

Savienības finansējumu var izmantot 4. panta 1. punktā un 5. pantā minēto izdevumu segšanai tikai tad, ja tos ir veikušas akreditētas maksājumu aģentūras.

11. pants
Pilna apjoma maksājumi atbalsta saņēmējiem

Izņemot gadījumus, kad Savienības tiesību aktos nepārprotami paredzēti citi noteikumi, maksājumi saistībā ar šajā regulā noteikto finansējumu atbalsta saņēmējiem tiek izmaksāti pilnā apjomā.

III SADAĻA
SAIMNIECĪBU KONSULTATĪVĀ SISTĒMA

12. pants
Princips un darbības joma

1. Dalībvalstis izveido sistēmu atbalsta saņēmēju konsultēšanai par zemes un saimniecību apsaimniekošanu (turpmāk – „saimniecību konsultatīvā sistēma"), ko vada viena vai vairākas šim nolūkam izraudzītas iestādes. Izraudzītās iestādes var būt valsts vai privātas struktūras.

2. Saimniecību konsultatīvā sistēma aptver vismaz:

   a) tiesību aktu noteiktās apsaimniekošanas prasības un VI sadaļas I nodaļā paredzētos labu lauksaimniecības un vides apstākļu standartus;

   b) klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, kā noteikts Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [TM] III sadaļas 2. nodaļā, un Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [TM] 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto lauksaimniecības platību apsaimniekošanu;

   c) prasības vai pasākumus, kas saistīti ar klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, bioloģisko daudzveidību, ūdens resursu aizsardzību, dzīvnieku un augu slimību izziņošanu un inovācijām vismaz tādā mērā, kā noteikts šīs regulas I pielikumā;

   d) dalībvalstu definēto mazo lauku saimniecību un vismaz to saimniecību, kas ir Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [TM] V sadaļā minētās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu dalībnieces, saimnieciskās darbības ilgtspējīgu attīstību.

3. Saimniecību konsultatīvā sistēma var arī īpaši aptvert:

   a) saimniecību saimnieciskās darbības ilgtspējīgu attīstību, izņemot tās saimniecības, kas minētas 2. punkta d) apakšpunktā;

   b) valsts tiesību aktu noteikto prasību minimumu, kā minēts Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [LA] 29. panta 3. punktā un 30. panta 2. punktā.

13. pants
Īpašas prasības saistībā ar saimniecību konsultatīvo sistēmu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saimniecību konsultatīvās sistēmas konsultanti ir atbilstoši kvalificēti un tiem tiek nodrošinātas regulāras mācības.

2. Dalībvalstis nodrošina konsultatīvās un kontroles funkcijas nošķirtību. Šajā sakarībā un neskarot valsts tiesību aktus par dokumentu publisku pieejamību, dalībvalstis nodrošina to, lai 12. pantā minētās izraudzītās iestādes personām, kas nav attiecīgās saimniecības apsaimniekojošie atbalsta saņēmēji, neatklātu personīgu vai individuālu informāciju un datus, kurus tās iegūst savā konsultatīvajā darbībā, izņemot tās neatbilstības vai pārkāpumus, kas atklāti to darbības laikā un uz ko attiecas Savienības vai valsts tiesību aktos noteikts pienākums informēt valsts iestādi, jo īpaši noziedzīgu nodarījumu gadījumā.

3. Kompetentā valsts iestāde nodrošina atbalsta saņēmējam, ja iespējams, elektroniskā veidā, izraudzīto iestāžu atbilstošu sarakstu.

14. pants
Saimniecību konsultatīvās sistēmas pieejamība

Atbalsta saņēmēji neatkarīgi no tā, vai tie saņem atbalstu saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, tostarp lauku attīstībai paredzēto atbalstu, var brīvprātīgi izmantot saimniecību konsultatīvo sistēmu.

Tomēr dalībvalstis saskaņā ar objektīviem kritērijiem var noteikt atbalsta saņēmēju kategorijas, kuriem ir prioritāra piekļuve saimniecību konsultatīvajai sistēmai. Tomēr dalībvalstis nodrošina prioritātes piešķiršanu lauksaimniekiem, kuru piekļuve citiem konsultatīvajiem pakapojumiem, kas nav saimniecību konsultatīvā sistēma, ir visierobežotākā.

Saimniecību konsultatīvā sistēma nodrošina, ka atbalsta saņēmējiem ir pieejamas konsultācijas, kas atspoguļo to saimniecību konkrēto situāciju.

15. pants
Komisijas pilnvaras

1. Lai garantētu saimniecību konsultatīvās sistēmas pienācīgu darbību, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 111. pantu par noteikumiem, kuru mērķis ir nodrošināt sistēmas pilnīgu darbspēju. Šie noteikumi tostarp var būt saistīti ar pieejamības kritērijiem attiecībā uz lauksaimniekiem.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus saimniecību konsultatīvās sistēmas vienotas ieviešanas vajadzībām. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV SADAĻA
FONDU FINANŠU VADĪBA

I nodaļa
ELGF

1. IEDAĻA
IZDEVUMU FINANSĒŠANA

16. pants
Budžeta līdzekļu maksimālais apjoms

1. ELGF izdevumu gada maksimālo apjomu veido maksimāli pieļaujamās summas, kas tam noteiktas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. xxx/xxx [DFS].

2. Ja Savienības tiesību aktos paredzēta kādu summu atņemšana no 1. punktā minētās summas, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka ELGF izdevumiem pieejamo neto atlikumu, pamatojoties uz attiecīgajā tiesību aktā minētajiem datiem.

17. pants
Mēneša maksājumi

1. Apropriācijas, kas vajadzīgas, lai finansētu 4. panta 1. punktā minētos izdevumus, Komisija dara pieejamas dalībvalstīm mēneša maksājumu veidā, pamatojoties uz izdevumiem, ko pārskata periodā veikušas akreditētās maksājumu aģentūras.

2. Līdz Komisijas mēneša maksājumu veikšanai dalībvalstis mobilizē līdzekļus, kas vajadzīgi izdevumu veikšanai, atbilstoši to akreditēto maksājumu aģentūru vajadzībām.

18. pants
Mēneša maksājumu veikšanas kārtība

1. Neskarot 53. un 54. pantā paredzēto īstenošanas aktu piemērošanu, Komisija veic mēneša maksājumus par izdevumiem, ko akreditētās maksājumu aģentūras veikušas pārskata mēnesī.

2. Mēneša maksājumus katrai dalībvalstij veic vēlākais otrā mēneša trešajā darbdienā pēc mēneša, kurā veikti izdevumi.

Dalībvalstu izdevumus, kas veikti no 1. līdz 15. oktobrim, uzskata par oktobrī veiktiem izdevumiem. Izdevumus, kas veikti no 16. līdz 31. oktobrim, uzskata par novembrī veiktiem izdevumiem.

3. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu par tās veicamiem mēneša maksājumiem, pamatojoties uz dalībvalstu izdevumu deklarācijām un informāciju, kas saņemta saskaņā ar 102. panta 1. punktu, ņemot vērā samazinājumus un maksājumu apturēšanu uz laiku, ko piemēro saskaņā ar 43. pantu, vai jebkuras citas korekcijas. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var nolemt veikt papildu maksājumus vai samazinājumus. Šajā gadījumā 112. panta 1. punktā minēto komiteju par to informē komitejas nākamajā sanāksmē.

19. pants
Administratīvās un personāla izmaksas

Fonds nesedz izdevumus, kas ir saistīti ar dalībvalstu un ELGF atbalsta saņēmēju administratīvajām un personāla izmaksām.

20. pants
Valsts intervences izdevumi

1. Ja tirgu kopīgajā organizācijā valsts intervences pasākumam nav noteikta summa par vienību, ELGF finansē attiecīgo pasākumu, pamatojoties uz standarta summām, kas ir vienādas visā Savienībā, jo īpaši attiecībā uz līdzekļiem, kuru avots ir dalībvalstis un ko izmanto produktu iepirkšanai, materiālajām darbībām, kas saistītas ar intervences produktu uzglabāšanu, un attiecīgos gadījumos intervences produktu pārstrādei.

2. Lai nodrošinātu ELGF finansējumu valsts intervences izdevumiem, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētu aktu saskaņā ar 111. pantu attiecībā uz:

   a) to pasākumu veidu, par kuriem var saņemt Savienības finansējumu, un izdevumu atmaksāšanas nosacījumiem;

   b) atbilstības nosacījumiem un aprēķina metodēm, pamatojoties uz maksājumu aģentūru faktiski konstatēto informāciju vai pamatojoties uz Komisijas noteiktajiem vienotas likmes maksājumiem, vai pamatojoties uz vienotas vai nevienotas likmes summām, kas paredzētas lauksaimniecības nozares tiesību aktos.

3. Šā panta 1. punktā minētās summas nosaka Komisija, izmantojot īstenošanas aktus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

21. pants

Satelītattēlu ieguve

Komisija un dalībvalstis vienojas par pārbaudēm nepieciešamo satelītattēlu sarakstu saskaņā ar katras dalībvalsts sagatavoto specifikāciju.

Komisija nodrošina šos satelītattēlus bez maksas kontroles iestādēm vai pakalpojumu sniedzējiem, kurus šīs iestādes pilnvarojušas tās pārstāvēt.

Komisija paliek attēlu īpašniece un tos atgūst pēc darba pabeigšanas. Tā var noteikt arī, ka, lai stiprinātu paņēmienus un darba metodes saistībā ar lauksaimniecības platību pārbaudēm, tiek veikts darbs, izmantojot attālās izpētes iespējas.

22. pants

Lauksaimniecības resursu uzraudzība

Saskaņā ar 6. panta c) punktu finansēto pasākumu mērķis ir sniegt Komisijai līdzekli Savienības lauksaimniecības tirgu pārvaldībai pasaules kontekstā, nodrošināt lauksaimnieciski izmantojamo zemju un kultūraugu stāvokļa agroekonomisko uzraudzību tā, lai būtu iespējams gatavot aplēses, jo īpaši attiecībā uz ražu un lauksaimniecības produkciju, sekmēt piekļuvi šīm aplēsēm starptautiskā līmenī, piemēram, ANO organizāciju vai citu starptautisko aģentūru koordinētos pasākumos, lai veicinātu pasaules tirgu pārredzamību, un nodrošināt agrometeoroloģiskās sistēmas tehnoloģisko uzraudzību.

Saskaņā ar 6. panta c) punktu finansētie pasākumi attiecas uz kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanai un uzraudzībai vajadzīgo datu, tostarp satelītnovērošanas un meteoroloģisko datu, vākšanu vai iegādi, teritorijas plānojuma datu infrastruktūras un tīmekļa vietnes izveidi, specifiskas, ar klimatiskajiem apstākļiem saistītas izpētes veikšanu un agrometeoroloģisko un ekonometrisko modeļu atjaunināšanu. Vajadzības gadījumā šos pasākumus veic sadarbībā ar valsts laboratorijām un iestādēm.

23. pants

Īstenošanas pilnvaras

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus attiecībā uz finansēšanu saskaņā ar 6. panta b) un c) punktu, kārtību, kādā tiek veikti 21. un 22. pantā minētie pasākumi noteikto mērķu sasniegšanai, satelītattēlu un meteoroloģisko datu ieguves, uzlabošanas un izmantošanas regulējumu, kā arī piemērojamos termiņus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. IEDAĻA
BUDŽETA DISCIPLĪNA

24. pants
Maksimālā apjoma ievērošana

1. Visā budžeta procedūras un budžeta izpildes laikā apropriācijas, kas saistītas ar ELGF izdevumiem, nedrīkst pārsniegt 16. pantā minēto summu.

   Visos Komisijas ierosinātajos un Eiropas Parlamenta un Padomes, Padomes vai Komisijas pieņemtajos juridiskajos instrumentos, kas ietekmē ELGF budžetu, ievēro 16. pantā minēto summu.

2. Ja Savienības tiesību aktos maksimālais finanšu līdzekļu apjoms lauksaimniecības izdevumiem attiecībā uz dalībvalsti ir izteikts euro, šādus izdevumus atlīdzina, ievērojot minēto maksimālo apjomu, kas izteikts euro, vajadzības gadījumā veicot korekcijas, ja piemēro 43. pantu.

3. Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [TM] 7. pantā minētos valstīm noteiktos maksimālos tiešo maksājumu apjomus, kuriem piemērotas šīs regulas 25. pantā noteiktās korekcijas, uzskata par maksimālo finansējumu euro.

25. pants
Finanšu disciplīna

1. Lai nodrošinātu Regulā (ES) Nr. xxx/xxx [DFS] noteikto maksimālo gada apjomu ievērošanu attiecībā uz finansējumu ar tirgu saistītiem izdevumiem un tiešajiem maksājumiem, tiešo maksājumu korekcijas likmi nosaka, ja prognozes attiecībā uz to pasākumu finansējumu, kuriem jāiekļaujas minētajā *maksimālajā apjomā* konkrētajā finanšu gadā, liecina, ka tiks pārsniegts maksimāli pieļaujamais gada apjoms.

2. Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ko iesniedz ne vēlāk kā tā kalendārā gada 31. martā, uz kuru attiecas 1. punktā minētā korekcija, nosaka šo korekciju ne vēlāk kā tā paša kalendārā gada 30. jūnijā.

3. Ja kādā gadā līdz 30. jūnijam korekcijas likme nav noteikta, Komisija to nosaka, izmantojot īstenošanas aktu, un nekavējoties informē Padomi. Šo īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

4. Līdz 1. decembrim pēc Komisijas priekšlikuma, kas balstīts uz tās rīcībā esošu jaunu informāciju, Padome var pielāgot tiešo maksājumu korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar 2. vai 3. punktu.

5. Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, var pieņemt noteikumus un nosacījumus, ko piemēro apropriācijām, kuras ir pārnestas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. FR/xxx 149. panta 3. punktu, lai finansētu šīs regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā

minētos izdevumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

6. Pirms šā panta piemērošanas vispirms ņem vērā summu, ko budžeta iestāde ļāvusi izmantot Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas noslēgtā Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 14. punktā minētajai rezervei krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē.

26. pants

Budžeta disciplīnas procedūra

1. Līdztekus N finanšu gada budžeta projekta iesniegšanai Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei arī savas prognozes par N – 1, N un N + 1 finanšu gadu.

2. Ja, sagatavojot N finanšu gada budžeta projektu, šķiet, ka pastāv risks N finanšu gadā pārsniegt 16. pantā minēto summu, Komisija ierosina Eiropas Parlamentam un Padomei vai Padomei vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs summas nepārsniegšanu.

3. Jebkurā laikā, ja Komisija uzskata, ka pastāv risks pārsniegt 16. pantā paredzēto summu un ka tā nevar veikt pietiekamus pasākumus, lai stāvokli uzlabotu saskaņā ar savām pilnvarām, tā ierosina citus pasākumus, lai nodrošinātu šīs summas nepārsniegšanu. Šos pasākumus, pamatojoties uz Līguma 43. panta 3. punktu, pieņem Padome vai arī, pamatojoties uz Līguma 43. panta 2. punktu, – Eiropas Parlaments un Padome.

4. Ja N finanšu gada beigās dalībvalstu atmaksājumu pieprasījumi pārsniedz vai varētu pārsniegt 16. pantā minēto summu, Komisija:

   a) izskata šos dalībvalstu iesniegtos pieprasījumus proporcionāli un pieejamā budžeta robežās un, izmantojot īstenošanas aktus, provizoriski nosaka maksājumu summu attiecīgajam mēnesim;

   b) vēlākais līdz nākamā gada 28. februārim noskaidro visu dalībvalstu stāvokli attiecībā uz Savienības finansējumu iepriekšējam finanšu gadam;

   c) izmantojot īstenošanas aktu, nosaka Savienības finansējuma kopējo summu dalībvalstu dalījumā, pamatojoties uz vienotu Savienības finansējuma likmi, tā budžeta robežās, kas bija pieejams mēneša maksājumu veikšanai;

   d) vēlākais tad, kad veic mēneša maksājumus par N+1 gada martu, veic iespējamās kompensācijas dalībvalstīm.

   Pirmās daļas a) un c) apakšpunktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

27. pants

Agrīnās brīdināšanas sistēma

Lai nodrošinātu, ka netiek pārsniegts 16. pantā minētais budžeta līdzekļu maksimālais apjoms, Komisija ievieš mēneša agrīnās brīdināšanas un uzraudzības sistēmu attiecībā uz ELGF izdevumiem.

Lai to panāktu, Komisija pirms katra finanšu gada sākuma nosaka mēneša izdevumu prognozes, pamatojoties uz trijos iepriekšējos gados veiktajiem vidējiem mēneša izdevumiem, ja tādi ir.

Komisija regulāri sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatu, kurā izskatītas veikto izdevumu izmaiņas salīdzinājumā ar prognozēm un iekļauts paredzamās izpildes novērtējums kārtējam finanšu gadam.

28. pants

Valūtas maiņas atsauces kursi

1. Pieņemot budžeta projektu vai budžeta projekta grozījumu vēstuli, kas attiecas uz lauksaimniecības izdevumiem, Komisija ELGF budžeta aplēšu aprēķinam izmanto to vidējo euro maiņas kursu pret ASV dolāru, kurš tirgū reģistrēts pēdējā ceturksnī, kas beidzas vismaz 20 dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu.

2. Pieņemot budžeta grozījumu un papildinājumu projektu vai vēstuli, ar ko to labo, tiktāl, ciktāl šie dokumenti attiecas uz apropriācijām, kas saistās ar 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem, Komisija izmanto:

   a) pirmkārt, to vidējo euro maiņas kursu pret ASV dolāru, kas tirgū faktiski reģistrēts laikposmā no iepriekšējā finanšu gada 1. augusta līdz tā pēdējā ceturkšņa beigām, kurš beidzas vismaz 20 dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu, un vēlākais kārtējā finanšu gada 31. jūlijā; un

   b) otrkārt, sagatavojot prognozi atlikušajam finanšu gadam, vidējo valūtas maiņas kursu, kas faktiski reģistrēts pēdējā ceturksnī, kurš beidzas vismaz 20 dienas, pirms Komisija pieņem budžeta dokumentu.

II nodaļa
ELFLA

1. IEDAĻA
ELFLA VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

29. pants
Dubultā finansējuma nepieļaušana

Neskarot tiesības uz atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. LA/xxx 30. panta 2. punktu, ELFLA finansētie izdevumi netiek finansēti no citiem ES budžeta finanšu līdzekļiem.

30. pants
Noteikumi, kas attiecas uz visiem maksājumiem

1. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. CR/xxx 67. panta 1. punktu 5. pantā minētie Komisijas veiktie ELFLA ieguldījuma maksājumi nepārsniedz budžeta saistības.

   Maksājumus attiecina uz visagrākajām nenoslēgtajām budžeta saistībām.

2. Piemēro Regulas (ES) Nr. FR/xxx Article [81.] pantu].

2. IEDAĻA
LAUKU ATTĪSTĪBAS PROGRAMMU FINANSĒŠANA

31. pants
ELFLA finanšu ieguldījums

ELFLA finanšu ieguldījumu lauku attīstības programmu izdevumos nosaka katrai programmai, ievērojot maksimālos apjomus, kas noteikti Savienības tiesību aktos attiecībā uz ELFLA atbalstu lauku attīstībai.

32. pants
Budžeta saistības

Savienības budžetā paredzētajām saistībām attiecībā uz lauku attīstības programmām piemēro Regulas (ES) Nr. CR/xxx 66. pantu.

3. IEDAĻA
FINANŠU IEGULDĪJUMS LAUKU ATTĪSTĪBAS PROGRAMMĀS

33. pants

Lauku attīstības programmu maksājumiem piemērojami noteikumi

1. Apropriācijas, kas nepieciešamas 5. pantā minēto izdevumu finansēšanai, dara pieejamas dalībvalstīm priekšfinansējuma, starpmaksājumu un atlikuma maksājuma veidā, kā aprakstīts šajā iedaļā.

2. Priekšfinansējuma un starpmaksājumu kopsumma nepārsniedz 95 % no ELFLA ieguldījuma katrā lauku attīstības programmā.

   Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. CR/xxx 70. panta 2. punktu, sasniedzot maksimālo apjomu 95 %, dalībvalstis turpina maksājumu pieprasījumu nosūtīšanu Komisijai.

34. pants

Priekšfinansējuma kārtība

1. Pēc Komisijas lēmuma par programmas apstiprināšanu pieņemšanas Komisija veic sākotnējo priekšfinansējuma maksājumu par visu plānošanas periodu. Šis sākotnējais priekšfinansējuma maksājums veido 4 % no ELFLA ieguldījuma attiecīgajā programmā. To var sadalīt ne vairāk kā trijās maksājuma daļās atkarībā no budžeta pieejamības. Pirmā maksājuma daļa veido 2 % no ELFLA ieguldījuma attiecīgajā programmā.

2. Ja 24 mēnešu laikā pēc dienas, kad Komisija izmaksā pirmo priekšfinansējuma summas daļu, nav radušies izdevumi un par attiecīgo lauku attīstības programmu nav iesniegta neviena izdevumu deklarācija, izmaksātā priekšfinansējuma kopsummu atmaksā Komisijai.

3. Procentus, kas uzkrājušies par priekšfinansējumu, grāmato attiecīgajā lauku attīstības programmā un atskaita no nobeiguma izdevumu deklarācijā uzrādītās publisko izdevumu summas.

4. Pirms lauku attīstības programmas slēgšanas grāmatojumus par kopējo priekšfinansējuma summu noskaidro saskaņā ar 53. pantā minēto kārtību.

35. pants

Starpmaksājumi

1. Starpmaksājumus veic katras lauku attīstības programmas līmenī. Tos aprēķina, ar katru pasākumu saistītajiem veiktajiem publiskajiem izdevumiem piemērojot attiecīgā pasākuma līdzfinansējuma likmi.

2. Komisija atkarībā no līdzekļu pieejamības veic starpmaksājumus, lai atmaksātu izdevumus, kas akreditētām maksājumu aģentūrām radušies programmu īstenošanā.

3. Katru starpmaksājumu veic, ja ir izpildītas šādas prasības:

   a) Komisijai ir nosūtīta akreditētās maksājumu aģentūras parakstīta izdevumu deklarācija saskaņā ar 102. panta 1. punkta c) apakšpunktu;

   b) nav pārsniegts kopējais ELFLA ieguldījums, kas attiecīgās programmas īstenošanas laikā paredzēts katram pasākumam;

   c) Komisijai ir nosūtīts pēdējais gada progresa ziņojums par lauku attīstības programmas īstenošanu.

4. Ja nav izpildīta kāda no 3. punktā izklāstītajām prasībām, Komisija nekavējoties informē akreditēto maksājumu aģentūru vai koordinējošo iestādi, ja tāda ir norīkota. Ja nav ievērota kāda no 3. punkta a) vai c) apakšpunktā minētajām prasībām, izdevumu deklarācija netiek pieņemta.

5. Komisija veic starpmaksājumus ne vēlāk kā 45 dienās pēc tādas izdevumu deklarācijas reģistrēšanas, kura atbilst šā panta 3. punktā paredzētajām prasībām, neskarot 39. pantu un 53. un 54. pantā minētos īstenošanas aktus.

6. Akreditētas maksājumu aģentūras sagatavo un vai nu tiešā veidā, vai arī ar koordinējošās iestādes starpniecību, ja tāda ir norīkota, nosūta Komisijai lauku attīstības programmu starpposma izdevumu deklarācijas termiņos, kurus Komisija noteikusi, izmantojot īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

   Izdevumu deklarācijas aptver maksājumu aģentūru izdevumus, kas radušies katrā attiecīgā periodā. Tomēr gadījumos, kad Regulas (ES) Nr. CR/xxx 55. panta 7. punktā minētos izdevumus nav iespējams deklarēt Komisijai attiecīgajā periodā, jo no Komisijas tiek gaidīts programmas grozījumu apstiprinājums, tos var deklarēt nākamajos periodos.

   Starpposma izdevumu deklarācijas attiecībā uz izdevumiem, kuri radušies pēc 16. oktobra, sedz no nākamā gada budžeta.

7. Piemēro Regulas (ES) Nr. CR/xxx 74. pantu.

36. pants

Atlikuma maksājums un programmas slēgšana

1. Kad Komisija ir saņēmusi pēdējo gada progresa ziņojumu par lauku attīstības programmas īstenošanu, tā veic atlikuma maksājumu atkarībā no līdzekļu pieejamības, pamatojoties uz spēkā esošo finanšu plānu, attiecīgās lauku attīstības

programmas pēdējā izpildes gada pārskatiem un attiecīgo lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu. Šos pārskatus iesniedz Komisijai ne vēlāk kā 6 mēnešus pēc Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[CR] 55. panta 2. punktā minētā izdevumu atbilstības galīgā datuma, un tie aptver izdevumus, kas maksājumu aģentūrai radušies līdz izdevumu atbilstības galīgajam datumam.

2. Atlikumu izmaksā ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tam, kad var uzskatīt, ka Komisija ir saņēmusi šā panta 1. punktā minēto informāciju un dokumentus, un ir noskaidroti pēdējā gada pārskata grāmatojumi. Summas, par kurām uzņemtās saistības paliek spēkā arī pēc atlikuma izmaksāšanas, Komisija atbrīvo no saistībām sešos mēnešos, neskarot 37. panta 5. punktu.

3. Ja līdz 1. punktā minētajam termiņam Komisijai nav nosūtīts pēdējais gada progresa ziņojums un dokumenti, kas vajadzīgi, lai veiktu grāmatojumu noskaidrošanu par programmas pēdējo īstenošanas gadu, saskaņā ar 37. pantu saistības attiecībā uz atlikuma maksājumu automātiski atceļ.

37. pants

Saistību automātiska atcelšana lauku attīstības programmām

1. Komisija automātiski atceļ jebkuru lauku attīstības programmai paredzētu budžeta saistību daļu, kas nav izmantota priekšfinansējumam vai starpmaksājumiem vai par ko Komisija līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību uzņemšanas nav saņēmusi nevienu izdevumu deklarāciju, kura atbilst 35. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām.

2. Budžeta saistību daļa, kas joprojām ir spēkā Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[CR] 55. panta 2. punktā minētajā izdevumu atbilstības galīgajā datumā un par kuru 6 mēnešu laikā pēc šā datuma nav saņemta izdevumu deklarācija, tiek automātiski atcelta.

3. Ja notiek tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, kam ir apturošs efekts, 1. vai 2. punktā minēto termiņu automātiskai saistību atcelšanai attiecībā uz summu, kas paredzēta attiecīgajām darbībām, aptur uz laiku, kamēr notiek tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, ja Komisija no attiecīgās dalībvalsts saņem pamatotu paziņojumu līdz N + 2 gada 31. decembrim.

4. Aprēķinot summas, uz ko attiecas saistību automātiska atcelšana, neņem vērā:

   a) budžeta saistību daļu, par ko ir iesniegta izdevumu deklarācija, bet uz kuras atmaksājumu attiecas Komisijas veiktā maksājuma samazināšana vai pārtraukšana uz laiku N + 2 gada 31. decembrī;

   b) budžeta saistību daļu, ko maksājumu aģentūra nav varējusi izmaksāt nepārvaramas varas apstākļu dēļ un kas nopietni ietekmē attiecīgās lauku attīstības programmas īstenošanu. Valsts iestādēm, kas atsaucas uz nepārvaramas varas apstākļiem, ir jāpierāda to tiešā ietekme uz visas lauku attīstības programmas vai tās daļas īstenošanu.

Dalībvalsts nosūta Komisijai informāciju par pirmajā daļā minētajiem izņēmumiem līdz 31. janvārim par summu, kas deklarējama līdz iepriekšējā gada beigām.

5. Ja pastāv risks, ka piemēros automātisku saistību atcelšanu, Komisija par to laikus informē dalībvalstis. Tā informē par iesaistīto summu saskaņā ar tās rīcībā esošo informāciju. Pēc informācijas saņemšanas dalībvalstīm ir divi mēneši, lai piekristu attiecīgajai summai vai iesniegtu apsvērumus. Komisija veic automātisku saistību atcelšanu vēlākais deviņus mēnešus pēc pēdējā termiņa beigām, kas noteikts, piemērojot 1.–3. punktu.

6. Ja piemēro automātisku saistību atcelšanu, ELFLA ieguldījumu konkrētajā lauku attīstības programmā attiecīgajā gadā samazina par summu, kurai automātiski atceltas saistības. Dalībvalsts iesniedz Komisijas apstiprināšanai pārskatītu finanšu plānu, kurā atbalsta samazinājums ir sadalīts pa pasākumiem. Pretējā gadījumā Komisija proporcionāli samazina katram pasākumam asignēto summu.

4. IEDAĻA
FINANSĒJUMS BALVAI PAR NOVATORISKU VIETĒJA MĒROGA SADARBĪBU

38. pants

Budžeta saistības

Komisijas lēmums, ar kuru pieņem Regulas (ES) Nr. LA/xxx 58. panta 4. punktā minēto projektu sarakstu, kuriem tiek piešķirta balva par novatorisku vietēja mēroga sadarbību, uzskatāms par finansēšanas lēmumu Regulas (ES) Nr. FR/xxx [75.] panta [2.] punkta nozīmē.

Pēc pirmajā daļā minētā lēmuma pieņemšanas Komisija nodrošina dalībvalstij budžeta saistības šajā dalībvalstī projektiem piešķirto balvu kopējās summas apmērā, ievērojot Regulas (ES) Nr. LA/xxx 51. panta 2.punktā minēto ierobežojumu.

39. pants

Maksājumi dalībvalstīm

1. Veicot 35. pantā minētos starpmaksājumus, Komisija veic maksājumus, lai atlīdzinātu akreditēto maksājumu aģentūru izdevumus, kas radušies, piešķirot šajā iedaļā minētās balvas, attiecīgajām dalībvalstīm pieejamo budžeta saistību robežās.

2. Katra maksājuma veikšana atkarīga no tā, vai Komisijai ir nosūtīta akreditētās maksājumu aģentūras parakstīta izdevumu deklarācija saskaņā ar 102. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

3. Akreditētās maksājumu aģentūras sagatavo un vai nu tiešā veidā, vai arī ar koordinējošās iestādes starpniecību, ja tāda ir norīkota, nosūta Komisijai izdevumu

deklarācijas, kas saistītas ar balvu par novatorisku vietēja mēroga sadarbību, termiņos, kurus Komisija noteikusi, izmantojot īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Izdevumu deklarācijas aptver maksājumu aģentūru izdevumus, kas radušies katrā attiecīgā periodā.

40. pants

Saistību automātiska atcelšana balvai par novatorisku vietēja mēroga sadarbību

Komisija automātiski atceļ saistības attiecībā uz 38. panta otrajā daļā minētajām summām, kas nav izmantotas, lai atlīdzinātu dalībvalstīm izdevumus saskaņā ar 39. pantu, vai par kurām Komisija līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību uzņemšanas nav saņēmusi nevienu izdevumu deklarāciju, kura atbilst minētā panta nosacījumiem.

37. panta 3., 4. un 5. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

III nodaļa
Kopīgi noteikumi

41. pants
Lauksaimniecības finanšu gads

Neskarot īpašos noteikumus par ar valsts intervencēm saistīto izdevumu un ieņēmumu deklarācijām, kā Komisija noteikusi saskaņā ar 48. panta 7. punkta a) apakšpunktu, lauksaimniecības finanšu gads aptver izdevumus, kas veikti, un ieņēmumus, kas saņemti vai iegrāmatoti finanšu gadā „N”, kurš sākas „N-1” gada 16. oktobrī un beidzas „N” gada 15. oktobrī.

42. pants
Maksājumu termiņu ievērošana

1. Ja maksājumu termiņi ir noteikti Savienības tiesību aktos, maksājumi, kurus maksājumu aģentūras veic atbalsta saņēmējiem pirms agrākā iespējamā maksājuma datuma un pēc vēlākā iespējamā maksājuma datuma, uzskatāmi par neatbilstošiem Savienības finansējuma saņemšanai, izņemot tādos gadījumos un saskaņā ar tādiem nosacījumiem un ierobežojumiem, kas jānosaka, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

   Lai finanšu ietekme būtu samērīga ar notikušo maksājuma kavējumu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu par noteikumiem maksājuma samazināšanai maksājuma termiņu neievērošanas dēļ.

2. Ja dalībvalstis neievēro vēlāko iespējamo maksājuma termiņu, tās maksā atbalsta saņēmējiem kavējuma procentus, kurus finansē no valsts budžeta.

43. pants

Mēneša maksājumu un starpmaksājumu samazināšana un apturēšana uz laiku

1. Ja izdevumu deklarācijas vai 102. pantā minētā informācija ļauj Komisijai konstatēt, ka izdevumus veikušas iestādes, kas nav akreditētas maksājumu aģentūras, ka nav ievēroti Savienības tiesību aktos noteiktie maksājumu termiņi vai maksimālie finansējuma apjomi vai izdevumi citādi nav veikti atbilstoši Savienības noteikumiem, Komisija var samazināt vai uz laiku apturēt mēneša maksājumus vai starpmaksājumus attiecīgajai dalībvalstij atbilstīgi lēmumam par mēneša maksājumiem saskaņā ar 18. panta 3. punktu vai par starpmaksājumiem saskaņā ar 35. pantu pēc tam, kad dalībvalstij ir dota iespēja iesniegt savu skaidrojumu.

   Ja izdevumu deklarācijas vai 102. pantā minētā informācija neļauj Komisijai konstatēt, ka izdevumi ir veikti atbilstoši Savienības noteikumiem, Komisija lūdz attiecīgo dalībvalsti sniegt papildu informāciju un iesniegt skaidrojumu termiņā, kurš nedrīkst būt mazāks par 30 dienām. Ja dalībvalsts neatbild uz Komisijas aicinājumu noteiktajā termiņā vai ja atbilde tiek uzskatīta par neapmierinošu vai arī parāda, ka izdevumi nav veikti atbilstoši Savienības noteikumiem, Komisija var samazināt vai uz laiku apturēt mēneša maksājumus vai starpmaksājumus attiecīgajai dalībvalstij atbilstīgi lēmumam par mēneša maksājumiem saskaņā ar 18. panta 3. punktu vai par starpmaksājumiem saskaņā ar 35. pantu.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var samazināt vai uz laiku apturēt mēneša maksājumus vai starpmaksājumus dalībvalstij, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

   a) viens vai vairāki attiecīgās valsts kontroles sistēmas galvenie elementi nepastāv vai nav efektīvi konstatēto trūkumu nopietnības vai noturības dēļ, vai arī nelikumīgie maksājumi netiek atgūti ar pienācīgu rūpību;

   b) šā punkta a) apakšpunktā minētie trūkumi ir ilgstoši un ir bijuši par iemeslu vismaz divu īstenošanas aktu pieņemšanai saskaņā ar 54. pantu, liedzot attiecīgās dalībvalsts izdevumiem saņemt Savienības finansējumu; un

   c) Komisija secina, ka attiecīgā dalībvalsts tuvākajā laikā nespēs veikt vajadzīgos pasākumus situācijas labošanai.

   Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā noteikto konsultēšanās procedūru.

   Maksājumu samazināšanu vai apturēšanu piemēro attiecīgajiem maksājumu aģentūras veiktajiem izdevumiem, kurā trūkumi pastāv laikposmā, kas tiks noteikts, izmantojot pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus, un kas nepārsniedz 12 mēnešus, tomēr var tikt pagarināts vēl par maksimums 12 mēnešiem, ja nosacījumi, kuru dēļ

maksājumi samazināti vai apturēti, joprojām darbojas. Maksājumu samazināšanu vai apturēšanu pārtrauc, ja nosacījumi vairs nav spēkā.

Pirms pirmajā daļā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas Komisija informē attiecīgo dalībvalsti par tās nodomu un lūdz šo dalībvalsti reaģēt termiņā, kas nedrīkst būt mazāks par 30 dienām.

Lēmumos par mēneša maksājumiem saskaņā ar 18. panta 3. punktu vai par starpmaksājumiem saskaņā ar 35. pantu ņem vērā atbilstīgi šim punktam pieņemtos īstenošanas aktus.

3. Maksājumu samazināšanu vai apturēšanu saskaņā ar šo pantu piemēro atbilstīgi proporcionalitātes principam un neskarot 53. un 54. pantā minētos īstenošanas aktus.

4. Šajā pantā minētie samazinājumi un apturēšana uz laiku neskar Regulas (ES) Nr. CR/xxx 17., 20 un 21. pantā minēto.

Regulas (ES) Nr. CR/xxx 17. un 20. pantā minēto maksājumu apturēšanu uz laikupiemēro, ievērojot šā panta 2. punktā noteikto kārtību.

44. pants

Maksājumu apturēšana uz laiku informācijas novēlotas iesniegšanas gadījumā

Ja lauksaimniecības nozares tiesību akti prasa dalībvalstīm konkrētā termiņā iesniegt informāciju par veikto pārbaužu skaitu un to rezultātiem un dalībvalstis šo termiņu pārsniedz, Komisija var uz laiku apturēt 18. pantā minētos mēneša maksājumus vai 35. pantā minētos starpmaksājumus, par kuriem nav laicīgi atsūtīta attiecīgā statistiskā informācija.

45. pants

Ieņēmumu piešķiršana

1. Par piešķirtiem ieņēmumiem Regulas (ES) Nr. FR/xxx [18.] panta nozīmē uzskata:

a) summas, kuras saskaņā ar 42. pantu, 53. pantu attiecībā uz ELGF izdevumiem, 54. un 56. pantu jāiemaksā Savienības budžetā, tostarp procenti par šīm summām;

b) summas, kuras iekasētas vai atgūtas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. vTKO *align*/xxx[38] II daļas I sadaļas III nodaļu;

c) summas, kuras iekasētas sodu rezultātā saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas paredzēti lauksaimniecības nozares tiesību aktos, izņemot gadījumus, kad tiesību aktos nepārprotami paredzēts, ka dalībvalstis drīkst šīs summas paturēt;

[38] OV L […], […], […]. lpp.

d) summas, kas atbilst sodiem, kuri attiecībā uz ELGF izdevumiem piemēroti saskaņā ar savstarpējās atbilstības noteikumiem, kas paredzēti VI sadaļas II nodaļā;

e) jebkurš nodrošinājums, noguldījums vai garantija, kas sniegta atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, izņemot lauku attīstības jomā, un kas tiek atsavināts. Tomēr atsavināto nodrošinājumu, kas sniegts, izsniedzot eksporta vai importa licences vai konkursa procedūrā ar vienīgo mērķi panākt, lai konkursa dalībnieki iesniegtu reālus konkursa piedāvājumus, patur dalībvalstis.

2. Summas, kas minētas 1. punktā, iemaksā Savienības budžetā, un atkārtotas izmantošanas gadījumā tās izmanto tikai ELGF vai ELFLA izdevumu finansēšanai.

3. Šo regulu *mutatis mutandis* piemēro 1. punktā minētajiem piešķirtajiem ieņēmumiem.

4. Attiecībā uz ELGF Regulas (ES) Nr. FR/xxx [150. un 151.] pantu *mutatis mutandis* piemēro šajā regulā minēto piešķirto ieņēmumu uzskaites nodrošināšanai.

46. pants
Nošķirtas grāmatvedības nodrošināšana

Katra maksājumu aģentūra nodrošina nošķirtu grāmatvedību Savienības budžetā iekļautajām ELGF un ELFLA apropriācijām.

47. pants
Informatīvo pasākumu finansēšana

1. Saskaņā ar 6. panta e) punktu finansēto informācijas sniegšanas pasākumu mērķis jo īpaši ir palīdzēt skaidrot, īstenot un attīstīt kopējo lauksaimniecības politiku un uzlabot sabiedrības informētību par šīs politikas saturu un mērķiem, izmantojot informācijas kampaņas, atjaunot krīžu dēļ zaudēto patērētāju uzticēšanos, informēt lauksaimniekus un citas lauku teritorijās aktīvi darbojošās personas, kā arī popularizēt Eiropas lauksaimniecības modeli un palīdzēt cilvēkiem to izprast.

Mērķis ir sniegt saskaņotu, objektīvu un visaptverošu informāciju gan Savienībā, gan ārpus tās, lai sniegtu plašu ieskatu šajā politikā.

2. Šā panta 1. punktā minētie pasākumi var būt:

a) gada darba programmas vai citi īpaši pasākumi, ko sagatavo trešās personas;

b) darbības, ko īsteno pēc Komisijas iniciatīvas.

Pasākumi, kuri jāveic saskaņā ar tiesību aktiem, vai pasākumi, kuriem jau piešķirts finansējums citās Savienības programmās, netiek finansēti.

Lai veiktu b) apakšpunktā minētās darbības, Komisijai var palīdzēt ārēji eksperti.

Pirmajā daļā minētajiem pasākumiem jāveicina arī korporatīvās komunikācijas aptveršana attiecībā uz Savienības politikas prioritātēm, ja tās ir saistītas ar šīs regulas vispārējiem mērķiem.

3. Katru gadu līdz 31. oktobrim Komisija publicē uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, ievērojot Regulā (ES) Nr. FR/xxx izklāstītos nosacījumus.

4. Par paredzētajiem un veiktajiem pasākumiem saskaņā ar šo pantu informē 112. panta 1. punktā minēto komiteju.

5. Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei reizi divos gados iesniedz ziņojumu par šā panta īstenošanu.

48. pants
Komisijas pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā ieņēmumus, ko maksājumu aģentūras gūst Savienības budžetam, veicot maksājumus, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtajām deklarācijām, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētu aktu saskaņā ar 111. pantu par nosacījumiem, ar kādiem ELGF un ELFLA kompensē noteiktus izdevumu un ieņēmumu veidus.

2. Lai nodrošinātu pienācīgu Savienības budžetā paredzēto ELGF un ELFLA apropriāciju pārvaldību, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 111. pantu attiecībā uz noteikumiem darbību vērtēšanai saistībā ar valsts intervenci un veicamajiem pasākumiem valsts intervences produktu zaudējuma vai sabojāšanās gadījumā, un finansējamo summu noteikšanai.

3. Lai nodrošinātu pieejamo apropriāciju taisnīgu sadali dalībvalstīm, ja līdz finanšu gada sākumam nav pieņemts Savienības budžets vai ja paredzēto saistību kopsumma pārsniedz Regulas (ES) Nr. FR/xxx [150. panta 3. punktā] paredzēto maksimālo apjomu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar šīs regulas 111. pantu par noteikumiem attiecībā uz saistībām un summu maksājumiem piemērojamo metodi.

4. Lai pārbaudītu to datu saskaņotību, kurus dalībvalstis paziņojušas attiecībā uz izdevumiem, vai citu informāciju, kas paredzēta ar šo regulu, un lai nodrošinātu tā paziņošanas pienākuma izpildi, kurš paredzēts ar 102. pantu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu par dalībvalstīm veicamo maksājumu samazinājuma un pārtraukšanas nosacījumiem saistībā ar attiecīgi ELGF un ELFLA izdevumiem.

5. Lai nodrošinātu samērīguma principa ievērošanu 44. panta piemērošanā, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu attiecībā uz noteikumiem par:

a) to pasākumu sarakstu, uz kuriem attiecas 44. pants;

b) šajā pantā minētās maksājumu apturēšanas likmi un periodu;

c) apturēšanas atcelšanas nosacījumiem.

6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var paredzēt sīkākus noteikumus 46. pantā minētajam pienākumam, kā arī īpašus noteikumus, ko piemēro maksājumu aģentūru nodrošinātajā uzskaitē reģistrētajai informācijai. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru

7. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus par:

a) intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu un grāmatvedības uzskaiti, kā arī citiem ELGF un ELFLA finansētiem izdevumiem;

b) automātiskas saistību atcelšanas procedūras nosacījumiem;

c) dalībvalstu veiktajiem kavējuma procentu maksājumiem atbalsta saņēmējiem, kā minēts 42. panta 2. punktā.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV nodaļa
Grāmatojumu noskaidrošana

I SADAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

49. pants
Komisijas veiktās pārbaudes uz vietas

1. Neskarot dalībvalstu veiktās pārbaudes saskaņā ar valsts normatīvajiem vai administratīvajiem aktiem vai Līguma 287. pantu, vai visas citas pārbaudes, kas ir organizētas saskaņā ar Līguma 322. pantu vai pamatojas uz Padomes Regulu (EK) Nr. 2185/96[39], Komisija var organizēt pārbaudes uz vietas dalībvalstīs, lai jo īpaši pārbaudītu:

a) vai administratīvā prakse atbilst Savienības noteikumiem;

b) vai pastāv vajadzīgie attaisnojoši dokumenti un vai tie atbilst ELGF vai ELFLA finansētām darbībām;

[39] OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

c) ar kādiem noteikumiem veic un pārbauda ELGF vai ELFLA finansētās darbības.

Personām, ko Komisija deleģējusi veikt pārbaudes uz vietas, vai Komisijas pārstāvjiem, kas darbojas saskaņā ar viņiem piešķirtām pilnvarām, ir pieejami grāmatvedības dokumenti un visi citi dokumenti, tostarp dokumenti un metadati, kas izstrādāti vai saņemti un glabāti elektroniskos datu nesējos un attiecas uz ELGF vai ELFLA finansētiem izdevumiem.

Pilnvaras veikt pārbaudes uz vietas neskar to attiecīgo valstu noteikumu piemērošanu, kuri paredz, ka konkrētas darbības var veikt tikai ar attiecīgas valsts tiesību aktiem īpaši norīkoti pārstāvji. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1073/1999[40] un (EK) Nr. 2185/96 īpašos noteikumus, Komisijas deleģētās personas, cita starpā, nepiedalās mājas apmeklējumos vai personu oficiālā nopratināšanā, ko veic saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr viņiem ir piekļuve šādi iegūtai informācijai.

2. Par pārbaudi uz vietas Komisija laikus informē attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalsti, kuras teritorijā tā notiks. Šādās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts pārstāvji.

Pēc Komisijas pieprasījuma un ar attiecīgās dalībvalsts piekrišanu minētās dalībvalsts kompetentās iestādes veic papildu pārbaudes vai izmeklēšanu attiecībā uz darbībām, uz ko attiecas šī regula. Šajās pārbaudēs var piedalīties Komisijas pārstāvji vai Komisijas deleģētās personas.

Lai uzlabotu pārbaudes, Komisija, vienojusies ar attiecīgajām dalībvalstīm, var lūgt minēto dalībvalstu iestāžu palīdzību konkrētu pārbaužu vai izmeklēšanas veikšanā.

50. pants
Piekļuve informācijai

1. Dalībvalstis dara pieejamu Komisijai visu informāciju, kas ir vajadzīga raitai ELGF vai ELFLA darbībai, kā arī veic visus piemērotos pasākumus, lai atvieglotu pārbaudes, ko Komisija uzskata par atbilstošām saistībā ar Savienības finansējuma vadību, tostarp pārbaudes uz vietas.

2. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma tai paziņo normatīvos un administratīvos aktus, ko tās ir pieņēmušas, lai īstenotu Savienības tiesību aktus saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku, ja šie akti rada finanšu sekas ELGF vai ELFLA.

3. Dalībvalstis dara pieejamu Komisijai visu informāciju par konstatētiem pārkāpumiem un iespējamas krāpšanas gadījumiem, un par pasākumiem, kas veikti, lai atgūtu šo pārkāpumu un krāpšanas rezultātā nepamatoti izmaksātās summas saskaņā ar šīs nodaļas III iedaļu.

---

[40] OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

51. pants
Piekļuve dokumentiem

Akreditētas maksājumu aģentūras glabā attaisnojošus dokumentus, kas attiecas uz veiktajiem maksājumiem, un dokumentus par Savienības tiesību aktos noteikto administratīvo un fizisko pārbaužu izpildi un dara šos dokumentus un informāciju pieejamus Komisijai.

Ja minētos dokumentus glabā iestāde, kam maksājumu aģentūra ir deleģējusi pilnvaras un kas ir atbildīga par izdevumu apstiprināšanu, šī iestāde sūta akreditētai maksājumu aģentūrai ziņojumus par veikto pārbaužu skaitu, to saturu un pasākumiem, kas veikti, ņemot vērā to rezultātus.

52. pants
Īstenošanas pilnvaras

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus par:

a) īpašiem dalībvalstu pienākumiem saistībā ar šajā nodaļā paredzētajām pārbaudēm;

b) dalībvalstu pienākumiem sadarbības jomā, īstenojot 49. un 50. pantu;

c) 50. panta 3. punktā minētā ziņošanas pienākuma aspektiem.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II IEDAĻA
NOSKAIDROŠANA

53. pants
Grāmatojumu noskaidrošana

1. Pirms tā gada 30. aprīļa, kurš seko attiecīgajam budžeta gadam, pamatojoties uz informāciju, kas nosūtīta saskaņā ar 102. panta 1. punkta c) apakšpunktu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu par akreditētās maksājumu aģentūras grāmatojumu noskaidrošanu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētais lēmums par grāmatojumu noskaidrošanu attiecas uz iesniegto gada pārskatu pilnīgumu, pareizību un patiesumu. Lēmumu pieņem, neskarot saskaņā ar 54. pantu vēlāk pieņemtos lēmumus.

54. pants

Atbilstīguma noskaidrošana

1. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu par summām, par kurām nav tiesību saņemt Savienības finansējumu, ja tā konstatē, ka izdevumi saskaņā ar 4. panta 1. punktā un 5. pantā noteikto nav radušies atbilstoši Savienības tiesību aktiem, bet ELFLA gadījumā – atbilstoši Regulas (ES) CR/xxx 77. pantā minētajiem piemērojamajiem Savienības un valsts tiesību aktiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Komisija novērtē summas, kas izslēdzamas no finansējuma, pamatojoties uz reģistrētās neatbilstības nopietnību. Komisija pienācīgi ņem vērā pārkāpuma būtību un nopietnību un Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu.

3. Pirms pieņem lēmumu atteikt finansējumu, Komisijas veiktās pārbaudes rezultātus un attiecīgās dalībvalsts atbildes paziņo rakstiski, un pēc tam abas puses cenšas panākt vienošanos par veicamajiem pasākumiem.

   Ja puses nevar vienoties, dalībvalsts var lūgt sākt procedūru, kuras mērķis ir četros mēnešos saskaņot pušu pozīcijas. Procedūras iznākums tiek atspoguļots ziņojumā, ko nosūta Komisija, kura to izskata, pirms tā pieņem lēmumu par iespējamu finansējuma atteikumu.

4. Finansējumu nedrīkst atteikt attiecībā uz:

   a) šīs regulas 4. panta 1. punktā paredzētajiem izdevumiem, kas radušies vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par pārbaužu rezultātiem;

   b) izdevumiem, kas attiecas uz daudzgadu pasākumiem, kuri ir 4. panta 1. punkta darbības jomā vai 5. pantā paredzēto programmu daļa, ja pēdējās saistības finansējuma saņēmējam uzliktas vairāk par 24 mēnešiem pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par pārbaužu rezultātiem;

   c) izdevumiem, kas attiecas uz 5. pantā paredzētajās programmās noteiktajiem pasākumiem, izņemot šā punkta b) apakšpunktā minētos, un par ko maksājumu aģentūra maksājumu vai attiecīgos gadījumos galīgo maksājumu ir veikusi vairāk nekā 24 mēnešus pirms Komisijas rakstiska paziņojuma attiecīgajai dalībvalstij par pārbaužu rezultātiem.

5. Šā panta 4. punkts neattiecas uz:

   a) pārkāpumiem, kas aplūkoti šīs nodaļas III iedaļā;

   b) valsts atbalstu vai pārkāpumiem, par ko ir sākta attiecīgi Līguma 108. pantā vai 258. pantā paredzētā procedūra;

   c) dalībvalstu pārkāpumiem, nepildot pienākumus, kas noteikti šīs regulas V sadaļas III nodaļā, ar nosacījumu, ka Komisija rakstiski paziņo dalībvalstij

par pārbaudes rezultātiem 12 mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts dalībvalsts ziņojums par attiecīgo izdevumu pārbaudes rezultātiem.

55. pants
Īstenošanas pilnvaras

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt īstenošanas noteikumus attiecībā uz:

a) šīs regulas 53. pantā paredzēto grāmatojumu noskaidrošanu saistībā ar pasākumiem, kas veicami sakarā ar lēmuma pieņemšanu un tā īstenošanu, tostarp informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un ievērojamajiem termiņiem;

b) šīs regulas 54. pantā paredzēto atbilstības noskaidrošanu saistībā ar pasākumiem, kas veicami sakarā ar lēmuma pieņemšanu un tā īstenošanu, tostarp informācijas apmaiņu starp Komisiju un dalībvalstīm un ievērojamajiem termiņiem, kā arī minētajā pantā paredzēto saskaņošanas procedūru, tostarp paredzot noteikumus samierināšanas iestādes izveidei, tās uzdevumus, sastāvu un darba kārtību.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III IEDAĻA
PĀRKĀPUMI

56. pants
Kopīgi noteikumi

1. Dalībvalstis pieprasa atbalsta saņēmējiem veikt pārkāpuma vai nolaidības rezultātā nepamatoti saņemto maksājumu atmaksu gada laikā, kopš šāds pārkāpums ir pirmoreiz konstatēts, un veic attiecīgo summu uzskaiti maksājumu aģentūras debitoru reģistrā.

2. Ja summa nav atgūta četru gadu laikā kopš atgūšanas pieprasījuma vai astoņu gadu laikā, kopš atgūšanas prasība ir iesniegta valsts tiesā, neatgūšanas finanšu sekas sedz attiecīgā dalībvalsts, neskarot prasību, ka attiecīgajai dalībvalstij ir jāpilda atgūšanas procedūras, ievērojot atbilstību 60. pantam.

   Ja, veicot atgūšanas procedūru, pārkāpumu neesamību konstatē ar galīgu administratīvu vai juridisku instrumentu, tad attiecīgā dalībvalsts finansiālo slogu, ko tā uzņēmusies saskaņā ar pirmo daļu, deklarē kā ELGF vai ELFLA izdevumus.

3. Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var pieņemt lēmumu neturpināt atgūšanu. Šādu lēmumu var pieņemt vienīgi šādos gadījumos:

   a) ja līdzekļu atgūšanas izmaksas, kas jau radušās vai kas varētu rasties, pārsniedz atgūstamo līdzekļu summu vai

b) ja atgūšana izrādās neiespējama debitora vai juridiski par pārkāpumu atbildīgās personas maksātnespējas dēļ, kas ir konstatēta un apstiprināta saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.

Ja šā punkta pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem, pirms parāda summai ir piemēroti 2. punktā minētie noteikumi, summu neatgūšanas finansiālās sekas sedz no Savienības budžeta.

4. Komisijai saskaņā ar 102. panta 1. punkta c) apakšpunkta iv) daļu nosūtāmajos gada pārskatos dalībvalstis uzrāda to sedzamās summas saskaņā ar šā panta 2. punktu. Komisija pārbauda, vai tas ir pareizi izdarīts, un vajadzības gadījumā veic korekcijas ar 53. panta 1. punktā paredzēto īstenošanas aktu.

5. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var nolemt izslēgt no Savienības finansējuma Savienības budžetā paredzētās summas šādos gadījumos:

a) ja dalībvalsts nav ievērojusi 1. punktā minētos termiņus;

b) ja tā uzskata, ka dalībvalsts pieņemtais lēmums neturpināt atgūšanu saskaņā ar 3. punktu ir nepamatots;

c) ja tā uzskata, ka pārkāpums radies vai līdzekļi nav atgūti attiecīgās dalībvalsts pārvaldes iestādes vai citas oficiālas iestādes pārkāpuma vai nolaidības dēļ.

Pirmajā daļā paredzētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 2. punktā noteikto konsultēšanās procedūru. Pirms šādu īstenošanas aktu pieņemšanas piemēro 54. panta 3. punktā noteikto procedūru.

57. pants
ELGF īpašie noteikumi

Summas, kas ir atgūtas pēc pārkāpuma vai nolaidības gadījuma, un par tām uzkrātos procentus pārskaita maksājumu aģentūrai, kas tos grāmato kā ELGF asignētos ieņēmumus mēnesī, kad naudu faktiski saņem.

Veicot kredīta grāmatojumu Savienības budžetā atbilstīgi pirmajai daļai, dalībvalsts var paturēt 10 % no attiecīgajām summām kā vienotas likmes atgūšanas izmaksas, izņemot, ja pārkāpumu veikušas vai nolaidību pieļāvušas tās pārvaldes iestādes vai citas oficiālas struktūras.

58. pants
ELFLA īpašie noteikumi

Ja lauku attīstības pasākumos vai programmās konstatē pārkāpumus vai nolaidību, dalībvalstis veic finanšu korekcijas, pilnīgi vai daļēji atceļot attiecīgo Savienības finansējumu. Dalībvalstis ņem vērā konstatēto pārkāpumu būtību un nopietnību un ELFLA finanšu zaudējumu apjomu.

Atcelto Savienības finansējumu no ELFLA un atgūtās summas, kā arī uzkrātos procentus attiecīgajai programmai piešķir no jauna. Tomēr dalībvalstis atceltos vai atgūtos Savienības līdzekļus var atkārtoti izmantot tikai tādu pasākumu finansēšanai, kuri iekļauti tajā pašā lauku attīstības programmā, ar nosacījumu, ka līdzekļus nepārdala pasākumiem, kuriem veiktas finanšu korekcijas. Pēc lauku attīstības programmas slēgšanas dalībvalsts atlīdzina atgūtas summas Savienības budžetam.

59. pants
Deleģētās pilnvaras

Lai nodrošinātu to noteikumu pareizu un efektīvu piemērošanu, kuri attiecas uz šajā iedaļā minēto atgūšanu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģēto aktu saskaņā ar 111. pantu, nosakot dalībvalstīm pildāmos īpašos pienākumus.

V SADAĻA
KONTROLES SISTĒMAS UN SANKCIJAS

I nodaļa
Vispārīgi noteikumi

60. pants
Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Dalībvalstis kopējās lauksaimniecības politikas jomā pieņem visus normatīvos un administratīvos aktus, kā arī jebkurus citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Savienības finanšu interešu efektīvu aizsardzību un jo īpaši lai:

   a) pārbaudītu ELGF un ELFLA finansēto darbību likumību un pareizību;

   b) efektīvi novērstu krāpšanu, īpaši jomās, kurās pastāvošais risks ir augstāks, darbojoties preventīvi, ņemot vērā izmaksas un ieguvumus, kā arī pasākumu samērīgumu;

   c) novērstu, konstatētu un labotu pārkāpumus un krāpšanos;

   d) noteiktu soda sankcijas, kas ir efektīvas, preventīvas un samērīgas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ar valsts tiesību aktiem un vajadzības gadījumā sāktu tiesvedību šajā sakarā;

   e) atgūtu nepamatoti veiktos maksājumus un procentus par tiem, un vajadzības gadījumā sāktu tiesvedību šajā sakarā.

2. Dalībvalstis izveido efektīvas vadības un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību tiesību aktiem, kas reglamentē Savienības atbalsta shēmas.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par pieņemtajiem noteikumiem un veiktajiem pasākumiem saskaņā ar 1. un 2. punktu.

   Visiem citiem nosacījumiem, kurus dalībvalstis nosaka papildus Savienības noteikumiem ELGF vai ELFLA finansētā atbalsta saņemšanai, jābūt pārbaudāmiem.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus, lai panāktu šā panta 1. un 2. punkta vienotu piemērošanu.

   Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

61. pants

Pārbaužu vispārīgie principi

1. Ja vien nav noteikts citādi, dalībvalstu izveidotā sistēma saskaņā ar 60. panta 2. punktu ietver visu atbalsta pieteikumu sistemātisku administratīvo pārbaudi, ko papildina pārbaudes uz vietas.

2. Attiecībā uz pārbaudēm uz vietas atbildīgā iestāde sagatavo pārbaudes izlasi, pamatojoties uz visu pieteikumu iesniedzēju kopu, un vajadzības gadījumā daļu izlases veido pēc nejaušības principa, bet daļu – pamatojoties uz riska analīzi, lai iegūtu reprezentatīvu kļūdas koeficientu, vienlaikus cenšoties aptvert arī lielākās kļūdas.

3. Atbildīgā iestāde sagatavo ziņojumu par katru pārbaudi uz vietas.

4. Vajadzības gadījumā visas pārbaudes uz vietas, kuras Savienības noteikumos paredzētas attiecībā uz lauksaimniecības subsīdijām un atbalstu lauku attīstībai, tiek veiktas vienlaicīgi.

62. pants

Apiešanas klauzula

Neskarot īpašo noteikumu piemērošanu, lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteiktās priekšrocības nepiešķir fiziskām vai juridiskām personām, attiecībā uz kurām ir konstatēts, ka tās pretēji šo tiesību aktu mērķiem ir mākslīgi radījušas apstākļus, kas vajadzīgi šādu priekšrocību iegūšanai.

63. pants

Atbalsta shēmu saderība ar pārbaužu mērķiem

Lai piemērotu atbalsta shēmas vīna ražošanas nozarē, kā minēts Regulā (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO], dalībvalstis nodrošina, ka šīm shēmām piemērotās administratīvās un kontroles procedūras ir saderīgas ar šīs sadaļas II nodaļā minēto integrēto sistēmu šādu elementu ziņā:

a) elektroniska datubāze;

b) identifikācijas sistēmas lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem;

c) administratīvās pārbaudes.

Procedūras nodrošina vienotu darbību vai datu apmaiņu ar integrēto sistēmu.

64. pants

Komisijas pilnvaras saistībā ar pārbaudēm

1. Lai nodrošinātu pārbaužu pareizu un efektīvu piemērošanu un to, ka pārliecināšanās par atbilstības nosacījumu ievērošanu notiek efektīvi, saskaņoti un nediskriminējoši, aizsargājot Savienības finanšu intereses, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu par situācijām, kad atbalsta saņēmēji vai to pārstāvji kavē pārbaužu veikšanu.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem vajadzīgos noteikumus, lai panāktu šīs nodaļas vienādu piemērošanu Savienībā. Minētie noteikumi jo īpaši var skart:

   a) noteikumus par administratīvām pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, kuras dalībvalstīm jāveic, lai pārbaudītu to pienākumu, saistību un atbilstības kritēriju ievērošanu, kas izriet no Savienības tiesību aktu piemērošanas;

   b) noteikumus par pārbaužu uz vietas minimumu, kas nepieciešams efektīvai risku pārvaldībai, kā arī nosacījumus, kuros dalībvalstīm ir jāpalielina šo pārbaužu skaits vai arī tas jāsamazina, ja vadības un kontroles sistēmas darbojas pienācīgi un kļūdu līmenis ir pieņemams;

   c) noteikumus un metodes attiecībā uz ziņojumiem par veiktajām pārbaudēm un verifikāciju un to rezultātiem;

   d) iestādes, kuras atbildīgas par atbilstības pārbaužu veikšanu, kā arī par šo pārbaužu saturu, biežumu un tirdzniecības posmu, kurā tās veicamas;

   e) ja tas ir vajadzīgs sistēmas pareizas pārvaldības īpašos nolūkos – noteikumus, ar kuriem ievieš papildu prasības attiecībā uz muitas procedūrām, jo īpaši saskaņā ar *Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 450/2008*[41];

   f) attiecībā uz kaņepājiem, kā noteikts Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [TM] 38. pantā, – noteikumus par īpašajiem kontroles pasākumiem un metodēm tetrahidrokanabinola līmeņa noteikšanai;

   g) attiecībā uz kokvilnu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [TM] 42. pantā, – sistēmu apstiprināto starpnozaru organizāciju pārbaužu veikšanai;

   h) attiecībā uz vīnu, kā noteikts Regulā (ES) Nr. vTKO/xxx – noteikumus par platību mērīšanu, kā arī saistībā ar pārbaudēm un noteikumiem, kas reglamentē īpašas finanšu procedūras pārbaužu uzlabošanai;

   i) testus un metodes, ko piemēro, lai noteiktu valsts intervencei un privātai uzglabāšanai domātu produktu atbilstību, kā arī konkursa procedūru izmantošanu gan valsts intervences, gan privātās uzglabāšanas gadījumā.

---

41 OV L 145, 4.6.2008., 1. lpp.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā vai attiecīgi atbilstošajā Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[TM], Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[LA] vai Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO] pantā minēto pārbaudes procedūru.

65. pants

Atbalsta atsaukšana, samazinājumi un nepiešķiršana

1. Ja konstatē, ka atbalsta saņēmējs neatbilst atbalsta piešķiršanas kritērijiem vai saistībām, kas attiecas uz atbalsta piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar lauksaimniecības nozares tiesību aktiem, atbalstu atsauc pilnībā vai daļēji.

2. Ja Savienības tiesību akti to paredz, dalībvalstis piemēro arī sodus piešķirtā vai piešķiramā maksājuma vai maksājuma daļas samazinājuma vai nepiešķiršanas veidā, attiecībā uz kuru ir izpildīti atbilstības kritēriji vai saistības.

   Atbalsta samazinājuma apjomu nosaka pakāpēs atbilstoši konstatētās neatbilstības nopietnībai, apmēram, ilgumam un atkārtotai konstatācijai, kā maksimālo līdzekli piemērojot pilnīgu pieteikuma izslēgšanu no vienas vai vairākām atbalsta shēmām vai atbalsta pasākumiem uz vienu vai vairākiem kalendārajiem gadiem.

3. Summas, kur kurām attiecas 1. punktā minētā atsaukšana un 2. punktā minētie sodi, tiek atgūtas pilnā apmērā.

66. pants

Komisijas pilnvaras soda sankciju jomā

1. Lai panāktu līdzsvaru starp to maksājumu un naudas sodu preventīvo ietekmi, kuri jāuzliek gadījumos, kad nav izpildīti no lauksaimniecības nozares tiesību aktu piemērošanas izrietoši pienākumi, no vienas puses, un sistēmas elastīgu piemērošanu, no otras puses, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu par noteikumiem un nosacījumiem, kas attiecas uz:

   a) tiesību piedalīties atbalsta shēmā atcelšanu, maksājuma nepiešķiršanu un apturēšanu vai atbalsta, maksājumu vai kompensāciju samazinājuma likmi vai jebkuru citu sodu, jo īpaši gadījumos, kad nav ievēroti termiņi, produkts, lielums vai daudzums neatbilst pieteikumam, shēmas novērtēšana vai informācijas paziņošana nav notikusi, ir nepareiza vai nav laikus paziņota;

   b) dalībvalstīm paredzēta, ar to lauksaimniecības izdevumiem saistīta maksājuma samazināšanu, ja nav ievēroti noteiktie termiņi, kuros jāatgūst iemaksa papildu nodevas maksājumā, vai mēneša maksājumu apturēšanu, ja dalībvalstis Komisijai nenosūta, laikus nenosūta vai nosūta nepareizu informāciju;

   c) papildu summu, papildu maksu vai procentu likmi, kas jāpiemēro gadījumos, kad notikusi krāpšana, izdarīts pārkāpums, nav pierādījumu par pienākuma izpildi vai nokavēts deklarāciju iesniegšanas termiņš;

d) nodrošinājuma iesniegšanas, atbrīvošanas un atsavināšanas nosacījumiem, kā arī samazinājuma likmi, ko piemēro, atbrīvojot nodrošinājumu saistībā ar kompensācijām, licencēm, pieteikumiem, piedāvājumiem vai īpašiem pieteikumiem, kad pienākums, kuru sedz šis nodrošinājums, nav izpildīts vai ir izpildīts daļēji;

e) gadījumiem, kad dalībvalstis patur atgūtās summas kā soda naudas;

f) tirgus dalībnieka vai pieteikuma iesniedzēja izslēgšanu no valsts intervences un uzglabāšanas privātās noliktavās, no licenču pieteikumu sistēmas vai no tarifu kvotu sistēmas, ja notikusi krāpšana vai sniegta nepareiza informācija;

g) apstiprinājuma vai atzīšanas atsaukšanu vai apturēšanu, jo īpaši tad, ja tirgus dalībnieks, ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, ražotāju grupa vai starpnozaru organizācija neievēro vai vairs neatbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, tostarp nesniedz paziņojumus;

h) atbilstošu valsts sankciju piemērošanu tirgus dalībniekiem, kas iesaistīti ražošanas procesā, ar kuru pārsniedz kvotas;

i) acīmredzamām kļūdām, nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļiem.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem:

a) procedūras un tehniskus kritērijus, kas saistīti ar 1. punktā minētajiem pasākumiem un sankcijām, ja ir konstatēta no attiecīgo tiesību aktu piemērošanas izrietošo saistību neizpilde;

b) noteikumus un kārtību nepamatoti veikto maksājumu atgūšanai, kas izriet no attiecīgo tiesību aktu piemērošanas.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā vai attiecīgi atbilstošajā Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[TM], Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[LA] vai Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO] pantā minēto pārbaudes procedūru.

67. pants
Nodrošinājums

1. Ja lauksaimniecības nozares tiesību akti to nosaka, dalībvalstis var pieprasīt nodrošinājuma iesniegšanu, lai garantētu pienākuma izpildi saskaņā ar lauksaimniecības nozares tiesību aktiem.

2. Izņemot nepārvaramas varas gadījumus, nodrošinājumu pilnībā vai daļēji atsavina, ja konkrētais pienākums nav izpildīts vai ir izpildīts tikai daļēji.

3. Lai panāktu nediskriminējošu attieksmi, taisnīgumu un samērīguma ievērošanu, sniedzot nodrošinājumu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 111. pantu saistībā ar noteikumiem par:

a) jēdzienu nozīmi 1. un 2. punkta piemērošanai;

b) atbildīgo personu pienākuma neizpildes gadījumos;

c) īpašām situācijām, kurās kompetentā iestāde var atcelt nodrošinājuma prasību;

d) nosacījumiem, ko piemēro iesniedzamajam nodrošinājumam un garantijas sniedzējam;

e) īpašiem nosacījumiem saistībā ar sniegto nodrošinājumu avansa maksājumu gadījumā;

f) primārajām, sekundārajām vai pakārtotajām prasībām saistībā ar nodrošinājumu, kā arī šo prasību neievērošanas sekām.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus par:

a) iesniedzamā nodrošinājuma formu un nodrošinājuma iesniegšanas, tā pieņemšanas un sākotnējā nodrošinājuma aizstāšanas kārtību;

b) nodrošinājuma atbrīvošanas kārtību;

c) dalībvalstu un Komisijas sniedzamajiem paziņojumiem.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā vai attiecīgi atbilstošajā Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[TM], Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[LA] vai Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO] pantā minēto pārbaudes procedūru.

II nodaļa
Integrētā administrācijas un kontroles sistēma

68. pants
Darbības joma

1. Katra dalībvalsts izveido un izmanto integrētu administrācijas un kontroles sistēmu (turpmāk – „integrētā sistēma").

2. Integrētā sistēma ir piemērojama Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [TM] I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām un atbalstam, kas piešķirts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 29.–32. pantu, 34. un 35. pantu, kā arī attiecīgā gadījumā – Regulas (ES) CR/xxx 28. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Tomēr šo nodaļu nepiemēro pasākumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [LA] 29. panta 9. punktā, kā arī pasākumiem, kas paredzēti minētās regulas 22. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā] attiecībā uz izveidošanas izdevumiem.

3. Ciktāl nepieciešams, integrētā sistēma attiecas arī uz savstarpējās atbilstības kontroli, kā noteikts VI sadaļā.

69. pants
Integrētās sistēmas elementi

1. Integrētajā sistēmā ir šādi elementi:

   a) elektroniska datubāze;

   b) lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēma;

   c) maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma;

   d) atbalsta pieteikumi;

   e) integrēta kontroles sistēma;

   f) vienota sistēma katra 68. panta 2. punktā minētā atbalsta saņēmēja identitātes reģistrēšanai, kurš iesniedz atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu.

2. Pēc vajadzības integrētajā sistēmā ietver dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000[42] un Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004[43].

3. Neskarot dalībvalstu atbildību par integrētās sistēmas ieviešanu un piemērošanu, Komisija var izmantot specializētu iestāžu vai personu palīdzību, lai atvieglotu integrētās sistēmas izveidi, uzraudzību un izmantošanu, jo īpaši lai sniegtu dalībvalstu kompetentajām iestādēm tehniskas konsultācijas, ja tās tādas lūgtu.

70. pants
Elektroniskā datubāze

1. Elektroniskā datubāze attiecībā uz katru 68. panta 2. punktā minēto atbalsta saņēmēju reģistrē datus, kas iegūti no atbalsta pieteikumiem un maksājumu pieprasījumiem.

   Šī datubāze jo īpaši ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību iepazīties ar datiem, kas attiecas uz kalendārajiem un/vai tirdzniecības gadiem, sākot no 2000. gada. Tā ļauj arī tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem, kas saistīti ar vismaz pieciem iepriekšējiem kalendārajiem gadiem pēc kārtas.

2. Dalībvalstis var izveidot decentralizētas datubāzes, ar nosacījumu, ka minētās datubāzes, kā arī administratīvās procedūras datu reģistrēšanai un piekļūšanai datiem

---

42 OV L 204, 11.8.2000, 1. lpp.
43 OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

ir izstrādātas vienveidīgi visā dalībvalsts teritorijā un ir savstarpēji saderīgas, lai varētu veikt kontrolpārbaudes.

71. pants

Identifikācijas sistēma lauksaimniecībā izmantojamiem zemes gabaliem

Lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu izveido, pamatojoties uz kartēm vai zemesgrāmatas aktiem, vai citiem kartogrāfiskiem materiāliem. Izmanto elektroniskas ģeogrāfiskās informācijas sistēmas metodes, tostarp ortofotografēšanu no gaisa vai kosmosa ar vienotu standartu, kas garantē precizitāti, kura ir vismaz līdzvērtīga kartogrāfijai mērogā 1:5000.

72. pants

Maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma

1. Maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēma ļauj pārbaudīt tiesības un veikt kontrolpārbaudes ar atbalsta pieteikumiem un lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

2. Šā panta 1. punktā minētā sistēma ļauj ar dalībvalsts kompetentās iestādes starpniecību tieši un nekavējoties iepazīties ar datiem, kas attiecas uz vismaz četriem iepriekšējiem kalendārajiem gadiem pēc kārtas.

73. pants

Atbalsta pieteikumi un maksājumu pieprasījumi

1. Katru gadu 68. panta 2. punktā minētais atbalsta saņēmējs iesniedz attiecīgi tiešo maksājumu pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo platībatkarīgo un ar dzīvniekiem saistīto lauku attīstības pasākumu, pēc vajadzības norādot:

   a) visus saimniecības lauksaimniecībā izmantojamos zemes gabalus, kā arī lauksaimniecībā neizmantoto zemi, par kuru tiek prasīts atbalsts saskaņā ar 68. panta 2. punktu;

   b) aktivizēšanai deklarētās maksājumtiesības;

   c) citu šajā regulā noteikto informāciju vai informāciju, kas prasīta, lai īstenotu attiecīgos lauksaimniecības nozares vai attiecīgās dalībvalsts tiesību aktus.

   Attiecībā uz platībatkarīgajiem maksājumiem katra dalībvalsts nosaka lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu minimālo lielumu, par kuru var iesniegt pieteikumu. Tomēr minimālais lielums nedrīkst pārsniegt 0,3 ha.

   Atkāpjoties no pirmās daļas a) punkta, dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka lauksaimniekam, kurš nepiesakās platībatkarīgo tiešo maksājumu saņemšanai, nav jādeklarē lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali, ja kopējā platība nepārsniedz

vienu hektāru.Tomēr šis lauksaimnieks savā pieteikumā norāda, ka tā rīcībā ir lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali, un pēc kompetento iestāžu pieprasījuma norāda to atrašanās vietu.

2. Dalībvalstis, tostarp izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, nodrošina veidlapu sagataves, pamatojoties uz platībām, kas noteiktas iepriekšējā gadā, kā arī grafisko materiālu, kurā norāda minēto platību atrašanās vietu. Dalībvalsts var nolemt, ka atbalsta pieteikumā jāietver tikai izmaiņas attiecībā uz iepriekšējā gadā iesniegto atbalsta pieteikumu. Tomēr Regulas (ES) Nr. TM/xxx V sadaļā minētās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas gadījumā šī iespēja piešķirama visiem attiecīgajiem lauksaimniekiem.

3. Dalībvalsts var nolemt, ka viens pieteikums ietver vairākas vai visas 68. pantā minētās atbalsta shēmas un pasākumus vai citas atbalsta shēmas un pasākumus.

74. pants
Atbalsta saņēmēju identifikācijas sistēma

Vienota sistēma katra 68. panta 2. punktā minētā atbalsta saņēmēja identitātes reģistrēšanai garantē to, ka ir iespējams noteikt visus atbalsta pieteikumus un maksājuma pieprasījumus, kurus iesniedzis viens un tas pats atbalsta saņēmējs.

75. pants
Atbilstības nosacījumu pārbaude un samazinājumi

1. Saskaņā ar 61. pantu dalībvalstis, izmantojot maksājumu aģentūras vai to deleģētas iestādes, veic atbalsta pieteikuma administratīvās pārbaudes, lai pārliecinātos par atbilstības nosacījumu ievērošanu atbalsta saņemšanai. Šīs pārbaudes papildina pārbaudes uz vietas.

2. Lai veiktu pārbaudes uz vietas, dalībvalstis sagatavo lauku saimniecību un/vai atbalsta saņēmēju izlases veidošanas plānu.

3. Dalībvalstis lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu pārbaudēm uz vietas var izmantot attālo izpēti un globālās satelītu navigācijas sistēmas metodi.

4. Ja konstatē atbilstības nosacījumu neievērošanu, piemēro 65. pantu.

76. pants
Maksājums atbalsta saņēmējiem

1. Maksājumus saskaņā ar 68. panta 2. punktā minētajām atbalsta shēmām un pasākumiem veic laikā no 1. decembra līdz nākamā kalendārā gada 30. jūnijam.

Maksājumus minētajā periodā veic ne vairāk kā divās daļās.

Tomēr līdz 1. decembrim, bet ne agrāk kā 16. oktobrī dalībvalstis var veikt avansa maksājumus līdz pat 50 % apmērā tiešajiem maksājumiem un 75 % apmērā lauku attīstības atbalstam, kas minēts 68. panta 2. punktā.

2. Šā panta 1. punktā minētos maksājumus neveic, pirms nav pabeigta atbilstības nosacījumu pārbaude, kura jāveic dalībvalstīm saskaņā ar 75. pantu.

77. pants
Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu šajā nodaļā minētās integrētās sistēmas ieviešanu efektīvā, saskaņotā un nediskriminējošā veidā, kas nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu par:

   a) konkrētajām definīcijām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu integrētās sistēmas saskaņotu ieviešanu;

   b) noteikumiem par turpmākiem pasākumiem, kas dalībvalstīm jāveic, lai pienācīgi piemērotu šīs nodaļas noteikumus, kā arī kārtību nepieciešamajiem dalībvalstu savstarpējās palīdzības pasākumiem.

2. Lai nodrošinātu 73. pantā minēto atbalsta pieteikumu rezultātā radušos līdzekļu pareizu sadali tiesīgajiem atbalsta saņēmējiem un ļautu pārbaudīt, vai tie ir izpildījuši ar atbalstu saistītos pienākumus, Komisija, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, nosaka:

   a) noteikumus par deklarējamo lauksaimniecības zemes gabalu minimālo lielumu, lai mazinātu atbalsta saņēmēju un iestāžu administratīvo slogu;

   b) noteikumus, kas vajadzīgi atbalsta aprēķina pamata saskaņotai definēšanai, tostarp noteikumus par to, kā rīkoties dažos gadījumos, kad platībām, kas var pretendēt uz atbalstu, piemīt ainavas iezīmes vai uz tām atrodas koki;

   c) atkāpi no Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 [(1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus][44], lai aizsargātu saņēmēju tiesības uz maksājumiem, ja pieteikumu vai to grozījumu iesniegšanas pēdējais datums ir valsts svētku dienā, sestdienā vai svētdienā;

   d) ja maksājuma pieteikums vai maksājumtiesību piešķiršanas pieprasījums tiek iesniegts vēlu, – maksimālo pieļaujamo kavēšanās laiku un samazinājumus šādas kavēšanās gadījumā.

3. Lai nodrošinātu to, ka maksājumu atteikuma, samazinājuma, nepiešķiramās un atgūstamās summas tiek aprēķinātas un piemērotas saskaņā ar 65. pantā noteikto

[44] OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

principu, kā arī efektīvi, saskaņoti un nediskriminējoši, aizsargājot Savienības finanšu intereses, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu attiecībā uz:

(a) noteikumiem par maksājumu atteikšanu, samazināšanu, nepiešķiršanu saistībā ar pieteikumā iekļautās informācijas pareizību un pilnīgumu, piemēram, deklarētas lielākas platības vai dzīvnieku skaits vai nav deklarētas platības, kā arī atbilstības kritēriju vai saistību neievērošanu saistībā ar atbalsta piešķiršanas nosacījumiem;

(b) noteikumiem, kuru mērķis ir nodrošināt saskaņotu un samērīgu attieksmi pret tīšiem pārkāpumiem, nenozīmīgu kļūdu gadījumiem, samazinājumu uzkrāšanos un dažādu samazinājumu vienlaicīgu piemērošanu;

(c) noteikumiem, kas nosaka maksājumu atteikšanas, samazinājumu un nepiešķiršanas nepiemērošanu noteiktos gadījumos, vienlaikus nodrošinot samērīgumu samazinājumu piemērošanā;

(d) noteikumiem par nepamatoti izmaksāto atbalsta summu un nepamatoti piešķirto maksājumtiesību atgūšanu.

78. pants
Īstenošanas pilnvaras

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka:

a) šīs regulas 70. pantā noteiktās elektroniskās datubāzes pamatiezīmes, definīcijas un kvalitātes prasības;

b) šīs regulas 71. pantā noteiktās lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmas un 74. pantā noteiktās atbalsta saņēmēju identifikācijas sistēmas pamatiezīmes, definīcijas un kvalitātes prasības;

c) šīs regulas 72. pantā noteiktās maksājumtiesību identifikācijas un reģistrācijas sistēmas pamatiezīmes, definīcijas un kvalitātes prasības;

d) noteikumus par 73. pantā paredzētajiem atbalsta pieteikumiem un maksājuma pieprasījumiem un pieteikumiem attiecībā uz tiesībām saņemt maksājumu, tostarp paredzot pieteikumu iesniegšanas galīgo termiņu, prasības attiecībā uz pieteikumā iekļaujamo obligāto informāciju, noteikumus par atbalsta pieteikumu grozījumiem vai atsaukšanu, atbrīvojumu no prasības iesniegt atbalsta pieteikumu un noteikumus, kas ļauj dalībvalstīm piemērot vienkāršotas procedūras vai koriģēt acīmredzamas kļūdas;

e) noteikumus par pārbaužu veikšanu nolūkā pārliecināties par pienākumu izpildi un pārbaudītu atbalsta pieteikumā vai maksājuma pieprasījumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu;

f) šīs nodaļas noteikumu vienotai īstenošanai vajadzīgās tehniskās definīcijas;

g) noteikumus par saimniecību nodošanas situācijām, kad kopā ar saimniecības nodošanu tiek nodoti arī pienākumi saistībā ar tiesībām saņemt attiecīgo atbalstu, kas vēl ir jāizpilda;

h) noteikumus par 76. pantā minēto avansa maksājumu veikšanu.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā vai attiecīgi atbilstošajā Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[TM] vai Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[LA] pantā minēto pārbaudes procedūru.

III nodaļa
Darījumu rūpīga pārbaude

79. pants
Darbības joma un definīcijas

1. Šī nodaļa nosaka īpašus noteikumus par tādu uzņēmumu, kuri saņem vai veic maksājumus tiešā vai netiešā saistībā ar ELGF finansēšanas sistēmu, vai to pārstāvju (turpmāk – „uzņēmumu") komercdokumentu rūpīgu pārbaudi, lai pārliecinātos par ELGF finansēšanas sistēmā esošo darījumu faktisko īstenošanu un izpildes pareizību.

2. Šī nodaļa neattiecas uz pasākumiem, kurus aptver šīs sadaļas II nodaļā minētā integrētā sistēma.

3. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

   a) „komercdokumenti" ir visi grāmatvedības dokumenti, reģistri, kvītis un pamatojuma dokumenti, pārskati, ražošanas un kvalitātes dokumentācija, kā arī sarakste, kas attiecas uz uzņēmuma komercdarbību, un komercdati jebkādā formā, tostarp elektroniski saglabāti dati, ciktāl šie dokumenti vai dati tieši vai netieši attiecas uz 1. punktā minētajiem darījumiem;

   b) „treša persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura ir tieši vai netieši saistīta ar ELGF finansēšanas sistēmas ietvaros veiktajiem darījumiem.

80. pants
Dalībvalstu veiktās rūpīgās pārbaudes

1. Dalībvalstis sistemātiski veic uzņēmumu komercdokumentu rūpīgu pārbaudi, ņemot vērā rūpīgi pārbaudāmo darījumu raksturu. Dalībvalstis nodrošina, ka uzņēmumu izvēle rūpīgo pārbaužu veikšanai nodrošina vislielāko iespējamo pārliecību par pārkāpumu novēršanas un konstatēšanas pasākumu efektivitāti. Tostarp izvēlē ņem vērā uzņēmumu finansiālo nozīmīgumu šajā sistēmā un citus riska faktorus.

2. Vajadzības gadījumā 1. punktā paredzēto rūpīgo pārbaudi attiecina arī uz fiziskām un juridiskām personām, ar kurām uzņēmumi ir saistīti, un citām fiziskām vai juridiskām personām gadījumos, kad tas ir būtiski 81. pantā noteikto mērķu sasniegšanai.

3. Saskaņā ar šo nodaļu veiktās rūpīgās pārbaudes neskar atbilstīgi šīs regulas 49. un 50. pantam veiktās pārbaudes.

81. pants
Rūpīgās pārbaudes mērķi

1. Veicot rūpīgo pārbaudi, primāro datu pareizību atbilstoši radītajai riska pakāpei pārbauda ar vairākām kontrolpārbaudēm, vajadzības gadījumā pārbaudot arī trešu personu komercdokumentus, ietverot:

   a) salīdzinājumus ar piegādātāju, klientu, pārvadātāju un citu trešu personu komercdokumentiem;

   b) vajadzības gadījumā – krājumu daudzuma un veida fiziskās pārbaudes;

   c) salīdzināšanu ar to finanšu plūsmu uzskaiti, kuru rezultātā tiek noslēgti darījumi, kas veikti ELGF finansēšanas sistēmā, vai kuras izriet no šādiem darījumiem; un

   d) grāmatvedības vai finanšu apgrozījuma uzskaites kontroles, kas rūpīgas pārbaudes izdarīšanas brīdī liecina, ka dokumenti, kas atrodas maksājumu aģentūras rīcībā un pamato atbalsta maksājumu saņēmējam, ir pareizi.

2. Jo īpaši gadījumos, kad uzņēmumiem jāveic īpaša krājumu uzskaite saskaņā ar Savienības vai attiecīgās valsts noteikumiem, šādas uzskaites rūpīga pārbaude attiecīgos gadījumos ietver salīdzināšanu ar komercdokumentiem un vajadzības gadījumā – ar faktisko krājumu daudzumu.

3. Pārbaudāmo darījumu atlasē pilnībā ņem vērā radītā riska pakāpi.

82. pants
Piekļuve komercdokumentiem

1. Uzņēmumu atbildīgās personas vai treša persona nodrošina visu komercdokumentu un papildinformācijas sniegšanu par rūpīgu pārbaudi atbildīgajām amatpersonām vai šim mērķim pilnvarotajām personām. Elektroniski saglabātos datus nodrošina, izmantojot atbilstošu datu saglabāšanas līdzekli.

2. Amatpersonas, kuras ir atbildīgas par rūpīgo pārbaudi, vai šim mērķim pilnvarotās personas var pieprasīt, lai viņām iesniegtu 1. punktā minēto dokumentu izrakstus vai kopijas.

3. Gadījumos, kad saskaņā ar šo nodaļu veiktās rūpīgās pārbaudes laikā uzņēmuma saglabātie komercdokumenti tiek atzīti par rūpīgas pārbaudes mērķiem neatbilstošiem, uzņēmumam tiek noteikts turpmāk veikt uzskaiti atbilstoši tās dalībvalsts prasībām, kas ir atbildīga par rūpīgu pārbaudi, neskarot citās ar attiecīgo nozari saistītās regulās noteiktos pienākumus.

Dalībvalstis nosaka termiņu, kādā šāda uzskaite ir jāievieš.

Gadījumos, kad visi saskaņā ar šo nodaļu rūpīgi pārbaudāmie komercdokumenti vai to daļa atrodas uzņēmumā, kas ietilpst tajā pašā uzņēmumu grupā, līgumsabiedrībā vai uzņēmumu apvienībā, kuras vadībai ir vienots pamats ar rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu, neatkarīgi no tā, vai tie atrodas Savienības teritorijā vai ārpus tās, uzņēmums nodrošina šo komercdokumentu pieejamību par rūpīgo pārbaudi atbildīgajām amatpersonām to dalībvalstu noteiktajā vietā un laikā, kas ir atbildīgas par rūpīgas pārbaudes veikšanu.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai amatpersonas, kas atbild par rūpīgām pārbaudēm, būtu tiesīgas izņemt komercdokumentus vai panākt to izņemšanu. Šīs tiesības ir izmantojamas, ievērojot attiecīgos valsts noteikumus, un neietekmē procesuālo noteikumu piemērošanu kriminālllietās attiecībā uz dokumentu izņemšanu.

83. pants
Savstarpēja palīdzība

1. Dalībvalstis viena otrai sniedz šajā nodaļā paredzētās rūpīgās pārbaudes veikšanai nepieciešamo palīdzību šādos gadījumos:

a) kad uzņēmums vai treša persona ir reģistrēta citā dalībvalstī nekā tā, kurā attiecīgās summas maksājums ir veikts vai saņemts vai kurā tam vajadzētu būt veiktam vai saņemtam;

b) kad uzņēmums vai treša persona ir reģistrēta citā dalībvalstī nekā tā, kurā atrodas rūpīgai pārbaudei vajadzīgie dokumenti un informācija.

Komisija var koordinēt kopīgus pasākumus, kas ietver savstarpējo palīdzību starp divām vai vairākām dalībvalstīm.

2. Pirmo trīs mēnešu laikā pēc tam, kad beidzies maksājuma ELGF finanšu gads, dalībvalstis nosūta Komisijai to trešā valstī reģistrēto uzņēmumu sarakstu, kuriem attiecīgās summas maksājums ir veikts vai saņemts vai tam vajadzētu būt veiktam vai saņemtam šajā dalībvalstī.

4. Ja uzņēmuma rūpīgai pārbaudei saskaņā ar 80. pantu un jo īpaši kontrolpārbaudēm saskaņā ar 81. pantu nepieciešama papildinformācija no citas dalībvalsts, var iesniegt īpašus rūpīgas pārbaudes pieprasījumus, kuros norāda pieprasījuma iemeslus. Pārskatu par šādiem īpašiem pieprasījumiem nosūta Komisijai reizi ceturksnī mēneša laikā pēc katra ceturkšņa beigām. Komisija var pieprasīt nodrošināt atsevišķu pieprasījumu kopijas.

Pieprasījumu par rūpīgu pārbaudi izpilda ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tā saņemšanas; rūpīgās pārbaudes rezultātus nekavējoties paziņo dalībvalstij, kas iesniegusi pieprasījumu, un Komisijai. Paziņojumu Komisijai nosūta reizi ceturksnī mēneša laikā pēc katra ceturkšņa beigām.

84. pants
Programmu izstrāde

1. Dalībvalstis izstrādā programmas rūpīgajām pārbaudēm, kas saskaņā ar 80. pantu jāveic nākamajā rūpīgo pārbaužu periodā.

2. Līdz katra gada 15. aprīlim dalībvalstis nosūta Komisijai savu 1. punktā minēto programmu, precizējot:

   a) rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu skaitu un to nozaru dalījumu, pamatojoties uz summām, kuras uz tiem attiecas;

   b) programmas izstrādei pieņemtos kritērijus.

3. Ja astoņu nedēļu laikā Komisija nav darījusi zināmas savas piezīmes, tad dalībvalstis īsteno to izstrādātās un Komisijai nosūtītās programmas.

4. 3. punktu *mutatis mutandis* piemēro dalībvalstu izdarītajiem programmu grozījumiem.

5. Komisija var jebkurā posmā pieprasīt konkrētas uzņēmumu kategorijas iekļaušanu kādas dalībvalsts programmā.

6. Uzņēmumus, kuru saņemto vai veikto maksājumu summa ir mazāka par EUR 40 000, saskaņā ar šo nodaļu rūpīgi pārbauda tikai īpašu iemeslu dēļ, kurus norāda dalībvalstis savā gada programmā, kas minēta 1. punktā, vai Komisija jebkurā ierosinātā minētās programmas grozījumā.

85. pants
Īpašie dienesti

1. Katrā dalībvalstī īpašs dienests ir atbildīgs par šīs nodaļas piemērošanas uzraudzību. Šis dienests īpaši atbild par:

   a) to, ka šajā īpašajā dienestā tieši nodarbinātās amatpersonas veic šajā nodaļā paredzētās rūpīgās pārbaudes, vai

   b) citu dienestu amatpersonu veikto rūpīgo pārbaužu koordinēšanu un vispārējo pārraudzību.

Dalībvalstis turklāt var noteikt, ka saskaņā ar šo nodaļu veicamās rūpīgās pārbaudes sadala starp īpašo dienestu un citiem valsts dienestiem ar noteikumu, ka par to koordinēšanu ir atbildīgs īpašais dienests.

2. Par šīs nodaļas piemērošanu atbildīgo dienestu vai dienestus organizē tā, lai tie būtu neatkarīgi no dienestiem vai dienestu nodaļām, kas atbild par maksājumiem un pirms tiem veiktajām rūpīgajām pārbaudēm.

3. Lai nodrošinātu šīs nodaļas pareizu piemērošanu, 1. punktā minētais īpašais dienests veic visus vajadzīgos pasākumus, un attiecīgā dalībvalsts tam uztic visas šajā nodaļā minēto uzdevumu veikšanai nepieciešamās pilnvaras.

4. Dalībvalstis pieņem attiecīgus pasākumus to fizisku vai juridisku personu sodīšanai, kuras nepilda pienākumus, kas izriet no šīs nodaļas.

86. pants
Ziņojumi

1. Līdz 1. janvārim pēc rūpīgo pārbaužu perioda dalībvalstis nosūta Komisijai sīku ziņojumu par šīs nodaļas piemērošanu.

2. Dalībvalstis un Komisija veic regulāru viedokļu apmaiņu par šīs nodaļas piemērošanu.

87. pants
Komisijas piekļuve informācijai un tās veiktās pārbaudes uz vietas

1. Saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem Komisijas amatpersonām ir pieejami visi dokumenti, kas sagatavoti, lai veiktu saskaņā ar šo nodaļu paredzētās rūpīgās pārbaudes, vai kas sagatavoti minēto pārbaužu iznākumā, kā arī visi dati, tostarp datu apstrādes sistēmās glabātie dati. Šos datus nodrošina pēc pieprasījuma, izmantojot atbilstošu datu saglabāšanas līdzekli.

2. Šīs regulas 80. pantā minētās rūpīgās pārbaudes veic dalībvalstu amatpersonas. Komisijas amatpersonas drīkst piedalīties šajās rūpīgajās pārbaudēs. Tās pašas nedrīkst īstenot attiecīgās valsts amatpersonām piešķirtās rūpīgās pārbaudes pilnvaras. Tomēr viņām ir piekļuve dalībvalstu amatpersonām pieejamām telpām un dokumentiem.

3. Saskaņā ar 83. pantu veiktās rūpīgās pārbaudes gadījumā pieprasījumu iesniedzošās dalībvalsts amatpersonas drīkst ar pieprasījumu saņemošās dalībvalsts piekrišanu būt klāt pieprasījumu saņemošajā dalībvalstī veiktās rūpīgās pārbaudes laikā un piekļūt tām telpām un tiem dokumentiem, kam piekļūst šīs dalībvalsts amatpersonas.

Pieprasījumu iesniedzošās dalībvalsts amatpersonām, kuras ir klāt pieprasījumu saņemošajā dalībvalstī veikto rūpīgo pārbaužu laikā, ir jāspēj jebkurā laikā sniegt

pierādījumu par savu oficiālo statusu. Rūpīgās pārbaudes vienmēr veic pieprasījumu saņemošās dalībvalsts amatpersonas.

4. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1073/99 un (EK) Nr. 2185/96 noteikumus, gadījumos, kad attiecīgās valsts kriminālprocesa noteikumi paredz atsevišķu darbību veikšanu tikai valsts tiesību aktos īpaši noteiktām amatpersonām, šajās darbībās nepiedalās ne Komisijas amatpersonas, ne 3. punktā minētās dalībvalstu amatpersonas. Jebkurā gadījumā tās nepiedalās it īpaši personu mājas apmeklējumos vai oficiālā personu nopratināšanā dalībvalsts krimināltiesību kontekstā. Tomēr tām ir pieejama šādi iegūtā informācija.

88. pants
Komisijas pilnvaras

1. Lai izslēgtu no šīs nodaļas piemērošanas tos pasākumus, kuri pēc to rakstura nav piemēroti *ex post* pārbaužu veikšanai, rūpīgi pārbaudot komercdokumentus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, paredzot citu pasākumu sarakstu, kuriem nepiemēro šīs nodaļas noteikumus, un grozot 84. panta 6. punktā minēto robežvērtību EUR 40 000.

2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, vajadzības gadījumā pieņem noteikumus, kuru mērķis ir panākt šīs regulas vienotu piemērošanu Savienībā, jo īpaši attiecībā uz:

   a) šīs regulas 80. pantā minētās rūpīgās pārbaudes veikšanu uzņēmumu atlases, rūpīgās pārbaudes apjoma un laika plānojuma ziņā;

   b) komercdokumentu saglabāšanu, kā arī uzglabājamo dokumentu vai reģistrējamo datu veidiem;

   c) šīs regulas 83. panta 1. punktā minēto kopīgo pasākumu veikšanu un koordinēšanu;

   d) sīkākām norādēm un īpašām prasībām, kas attiecas uz pieprasījumu saturu, veidu un iesniegšanas paņēmienu, paziņojuma saturu un veidu, saistībā ar šo nodaļu pieprasītās informācijas iesniegšanu un apmaiņu;

   e) publicēšanas nosacījumiem un paņēmieniem vai īpašiem noteikumiem un nosacījumiem, lai Komisija dalībvalstu kompetentajām iestādēm izplatītu vai darītu pieejamu informāciju, kas nepieciešama saistībā ar šo regulu;

   f) šīs regulas 85. pantā minētā īpašā dienesta pienākumiem;

   g) šīs regulas 86. pantā minēto ziņojumu saturu.

   Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

IV nodaļa
Citi noteikumi par pārbaudēm

89. pants

Citas pārbaudes saistībā ar tirgus pasākumiem

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka Regulas (ES) xxx/xxx [vTKO] I pielikumā minētie produkti, kuri nav marķēti saskaņā ar minētās regulas noteikumiem, nenonāk tirgū vai tiek no tā izņemti.

2. Neskarot īpašu noteikumu piemērošanu, kurus Komisija var pieņemt, Savienībā importējamiem Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [vTKO] 129. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā norādītajiem produktiem veic pārbaudes, lai noteiktu, vai ir ievēroti minētā panta 1. punktā paredzētie nosacījumi.

3. Dalībvalstis veic pārbaudes, pamatojoties uz riska analīzi, lai pārbaudītu, vai Regulas (ES) xxx/xxx [vTKO] I pielikumā minētie produkti atbilst Regulas (ES) Nr. xxx/xxx [vTKO] II daļas II sadaļas I nodaļas I iedaļā minētajiem noteikumiem, un vajadzības gadījumā piemēro administratīvos sodus.

4. Lai aizsargātu Savienības līdzekļus un Savienības vīna identitāti, izcelsmi un kvalitāti, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu attiecībā uz:

   a) analītiskas datubāzes izveidi par izotopu datiem, kas palīdzēs atklāt krāpšanu, pamatojoties uz dalībvalstu ievāktiem paraugiem, un noteikumus, kas piemērojami dalībvalstu datubāzēm;

   b) noteikumiem par kontroles struktūrām un to savstarpējo palīdzību;

   c) noteikumiem par dalībvalstu konstatējumu kopīgu izmantošanu;

   d) noteikumiem par sankciju piemērošanu ārkārtas apstākļos.

90. pants

Pārbaudes saistībā ar cilmes vietas nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai pārtrauktu aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu nelikumīgu izmantošanu, kā minēts Regulā (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO].

2. Dalībvalsts ieceļ kompetento iestādi, kas ir atbildīga par pārbaudēm saistībā ar Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO] 2. daļas II sadaļas I nodaļas II iedaļā noteiktajiem pienākumiem saskaņā ar kritērijiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes

Regulas (EK) Nr. 882/2004[45] 4. pantā, un nodrošina, ka visiem tirgus dalībniekiem, kuri šos pienākumus pilda, ir tiesības uz pārbaužu sistēmu.

3. Šā panta 2. punktā minētā kompetentā iestāde vai arī viena vai vairākas kontroles iestādes Regulas (EK) Nr. 882/2004 2. panta otrās daļas 5. apakšpunkta nozīmē, kas darbojas kā produkta sertifikācijas iestāde saskaņā ar minētās regulas 5. pantā noteiktajiem kritērijiem, Savienībā ik gadus nodrošina produkta specifikācijas ievērošanas pārbaudes vīna ražošanas laikā un kondicionēšanas laikā vai pēc tās.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem:

a) paziņojumus, kas dalībvalstīm jānosūta Komisijai;

b) noteikumus par iestādi, kas ir atbildīga par pārbaudēm attiecībā uz atbilstību produkta specifikācijai, tostarp gadījumos, kad ģeogrāfiskais apgabals ir trešā valstī;

c) dalībvalstu veicamos pasākumus aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu nelikumīgas izmantošanas novēršanai;

d) pārbaudes un verifikāciju, kas jāveic dalībvalstīm, tostarp testēšanu.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā vai attiecīgi atbilstošajā Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO] pantā minēto pārbaudes procedūru.

[45] OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

VI SADAĻA
SAVSTARPĒJA ATBILSTĪBA

I nodaļa
Darbības joma

91. pants
Vispārējais princips

1. Ja 92. pantā minētais atbalsta saņēmējs saimniecībā neievēro 93. pantā noteiktos savstarpējās atbilstības noteikumus, šim atbalsta saņēmējam piemēro sodu.

2. Šā panta 1. punktā minēto sodu piemēro tikai tad, ja:

   a) neatbilstība ir tieši uz attiecīgo atbalsta saņēmēju attiecināmas darbības vai bezdarbības rezultāts;

   b) neatbilstība ir saistīta ar atbalsta saņēmēja lauksaimniecisko darbību; un

   c) ir skarta atbalsta saņēmēja saimniecības platība.

   Tomēr šo sodu nepiemēro attiecībā uz meža platībām, ja vien par attiecīgo platību nav pieprasīts atbalsts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[LA] 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 31.un 35. pantu.

3. Šīs sadaļas mērķiem „saimniecība" ir visas ražošanas vienības un platības, ko pārvalda 92. pantā minētais atbalsta saņēmējs un kas atrodas vienas dalībvalsts teritorijā.

92. pants
Attiecīgie saņēmēji

Šīs regulas 91. pantu piemēro atbalsta saņēmējiem, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. xxx/xxx[TM], maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[vTKO] 44. un 45. pantu un gada piemaksas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[LA] 22. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, 29.–32. pantu, 34. un 35. pantu.

Tomēr 91. pantu nepiemēro atbalsta saņēmējiem, kas ir Regulas (ES) Nr. xxx/xxx[TM] V sadaļā minētās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, un atbalsta saņēmējiem, kas saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. LA/xxx 29. panta 9. punktu.

93. pants

Savstarpējas atbilstības noteikumi

Savstarpējās atbilstības noteikumi ir Savienības tiesību aktos paredzētās apsaimniekošanas prasības un valsts līmenī noteiktie standarti attiecībā uz zemes labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, kā noteikts II pielikumā, šādās jomās:

a) vide, klimata pārmaiņas un zemes labi lauksaimniecības apstākļi;

b) sabiedrības, dzīvnieku un augu veselība;

c) dzīvnieku labturība.

Šīs regulas II pielikumā minētos aktus saistībā ar tiesību aktu noteiktajām apsaimniekošanas prasībām piemēro tā, kā tie ir spēkā, bet direktīvu gadījumā – kā tos īsteno dalībvalstis.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, uzskatīs par II pielikuma daļu pēc tam, kad šo direktīvu būs īstenojušas visas dalībvalstis un būs noteikti pienākumi, kas tieši attiecināmi uz lauksaimniekiem. Lai ņemtu vērā šos elementus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, lai grozītu II pielikumu 12 mēnešu laikā no brīža, kad pēdējā dalībvalsts ir Komisijai paziņojusi par direktīvas īstenošanu.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīvu 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai, uzskatīs par II pielikuma daļu pēc tam, kad šo direktīvu būs īstenojušas visas dalībvalstis un būs noteikti pienākumi, kas tieši attiecināmi uz lauksaimniekiem. Lai ņemtu vērā šos elementus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, lai grozītu II pielikumu 12 mēnešu laikā no brīža, kad pēdējā dalībvalsts ir Komisijai paziņojusi par direktīvas īstenošanu, tostarp attiecībā uz pienākumiem saistībā ar integrētu augu aizsardzību.

Turklāt attiecībā uz 2014. un 2015. gadu savstarpējās atbilstības noteikumi ietver arī ilggadīgo zālaugu platību uzturēšanu. Tās dalībvalstis, kas bija Savienības dalībvalstis 2004. gada 1. janvārī, nodrošina ilggadīgo zālaugu platību uzturēšanu noteiktajās robežās tajās zemes platībās, kuras bija atvēlētas ilggadīgajiem zālaugiem datumā, kas bija paredzēts platībatkarīgā atbalsta pieteikumiem par 2003. gadu. Dalībvalstis, kuras kļuva par Savienības dalībvalstīm 2004. gadā, nodrošina ilggadīgo zālaugu platību uzturēšanu noteiktajās robežās tajās zemes platībās, kuras bija atvēlētas ilggadīgajiem zālaugiem 2004. gada 1. maijā. Bulgārija un Rumānija nodrošina ilggadīgo zālaugu platību uzturēšanu noteiktajās robežās tajās zemes platībās, kuras bija atvēlētas ilggadīgajiem zālaugiem 2007. gada 1. janvārī.

Iepriekšējo panta daļu nepiemēro zemes platībām, kuras atvēlētas ilggadīgajiem zālaugiem un paredzētas apmežošanai, ja šāda apmežošana ir saderīga ar vides prasībām, un izņemot Ziemassvētku eglīšu un ātraudzīgu sugu stādījumiem, kuras audzē īsu laiku.

Lai ņemtu vērā divu iepriekšējo šā panta daļu elementus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, ietverot noteikumus par ilggadīgo zālaugu platību uzturēšanu, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tiek veikti pasākumi ilggadīgo zālaugu platībām

atvēlētās zemes uzturēšanai lauksaimnieku līmenī, tostarp paredzot atsevišķus pildāmos pienākumus, piemēram, pienākumu atkārtoti pārveidot platības par ilggadīgo zālaugu platībām, ja konstatē, ka ilgadīgajiem zālaugiem atvēlētās zemes attiecība samazinās.

Turklāt Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem metodes uzturamās ilggadīgo zālaugu platību un lauksaimniecības zemes attiecības noteikšanai. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

94. pants

Dalībvalstu pienākumi saistībā ar labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem

Dalībvalstis nodrošina to, lai visās lauksaimniecības platībās, tostarp zemē, ko vairs neizmanto ražošanai, tiktu uzturēti labi lauksaimniecības un vides apstākļi. Dalībvalstis valsts vai reģiona līmenī nosaka obligātos standartus atbalsta saņēmējiem attiecībā uz zemes labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, pamatojoties uz II pielikumu un ņemot vērā attiecīgo apgabalu raksturīgās īpašības, tostarp augsnes un klimatiskos apstākļus, esošās lauksaimniecības sistēmas, zemes izmantošanu, augseku, lauksaimniecības praksi un saimniecību struktūru. Dalībvalstis nenosaka tādas obligātās prasības, kas nav noteiktas II pielikumā.

95. pants

Informācija atbalsta saņēmējiem

Dalībvalstis attiecīgā gadījumā izmantojot elektroniskus līdzekļus, nodrošina attiecīgajiem atbalsta saņēmējiem sarakstu un informāciju par ievērojamajiem savstarpējās atbilstības noteikumiem.

II nodaļa
Kontroles sistēma un sodi saistībā ar savstarpējo atbilstību

96. pants

Savstarpējas atbilstības pārbaudes

1. Dalībvalstis vajadzības gadījumā izmanto V sadaļas II nodaļā paredzēto integrēto sistēmu un jo īpaši 69. panta 1. punkta a), b), d), e) un f) apakšpunktā minētos elementus.

   Dalībvalstis var izmantot savas pašreizējās administrācijas un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu atbilstību savstarpējās atbilstības noteikumiem.

   Šīs sistēmas un jo īpaši dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Padomes 2008. gada 15. jūlija Direktīvu 2008/71/EK par cūku

identificēšanu un reģistrēšanu[46] un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un (EK) Nr. 21/2004, ir saderīga ar integrēto sistēmu, kas minēta šīs regulas V sadaļas II nodaļā.

2. Ņemot vērā attiecīgās prasības, standartus, tiesību aktus vai savstarpējas atbilstības jomas, dalībvalstis var nolemt veikt administratīvas pārbaudes, jo īpaši tās pārbaudes, kas jau ir paredzētas saskaņā ar kontroles sistēmām, kuras piemērojamas attiecīgajai prasībai, standartam, tiesību aktam vai savstarpējas atbilstības jomai.

3. Dalībvalstis veic pārbaudes uz vietas, lai pārliecinātos, ka atbalsta saņēmējs pilda šajā sadaļā paredzētos pienākumus.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem noteikumus pārbaužu veikšanai, lai pārliecinātos par šajā sadaļā minēto pienākumu izpildi.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

97. pants
Soda piemērošana

1. Šīs regulas 91. pantā minēto sodu piemēro, ja kādā kalendārajā gadā (turpmāk – „attiecīgais kalendārais gads") kādu brīdi nav ievēroti savstarpējās atbilstības noteikumi un attiecīgā neatbilstība ir attiecināma uz atbalsta saņēmēju, kurš attiecīgajā kalendārajā gadā iesniedza atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu.

Pirmo daļu *mutatis mutandis* piemēro atbalsta saņēmējiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēta savstarpējās atbilstības noteikumu neievērošana jebkurā brīdī triju gadu laikposmā kopš tā gada 1. janvāra, kurš seko kalendārajam gadam, kurā tika piešķirts pirmais maksājums saskaņā ar atbalsta programmām pārstrukturēšanai un pārveidei, vai jebkurā brīdī viena gada laikposmā kopš tā gada 1. janvāra, kurš seko kalendārajam gadam, kurā tika piešķirts maksājums saskaņā ar atbalsta programmām ražas priekšlaicīgai novākšanai, kā minēts Regulā (ES) Nr. [vTKO] (turpmāk – „attiecīgie gadi").

2. Ja zeme attiecīgajā kalendārajā gadā vai attiecīgajos gados tiek nodota, 1. punktu piemēro arī, ja attiecīgā neatbilstība ir tādas darbības vai bezdarbības rezultāts, kas tieši attiecināma uz personu, kurai lauksaimniecības zeme tika nodota vai kura šo zemi nodeva. Atkāpjoties no šiem noteikumiem, ja persona, uz kuru tieši attiecināma darbība vai bezdarbība, ir iesniegusi atbalsta pieteikumu vai maksājuma pieprasījumu attiecīgajā kalendārajā gadā vai attiecīgajos gados, sodu piemēro,

[46] OV L 213, 8.8.2008., 31. lpp.

pamatojoties uz šai personai piešķirto vai piešķiramo 92. pantā minēto maksājumu kopsummām.

Šajā punktā „nodošana” ir jebkāda veida darījums, ar ko lauksaimniecības zeme pārstāj būt personas, kas nodod saimniecību, rīcībā.

3. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis var nolemt nepiemērot sodu attiecībā uz atbalsta saņēmēju un kalendāra gadu, ja soda summa nepārsniedz EUR 100, piemērojot saskaņā ar 101. pantu pieņemamos noteikumus.

Ja dalībvalsts nolemj izmantot pirmajā daļā paredzēto iespēju, kompetentā iestāde attiecībā uz atbalsta saņēmēju izlasi nākamajā gadā veic vajadzīgos pasākumus, lai pārliecinātos, ka atbalsta saņēmējs ir labojis attiecīgo konstatēto neatbilstību. Par konstatēto neatbilstību un pienākumu veikt koriģējošo darbību paziņo atbalsta saņēmējam.

4. Sods neietekmē to maksājumu likumību un pareizību, kuriem piemēro samazinājumu vai nepiešķiršanu.

98. pants
Soda piemērošana Bulgārijā un Rumānijā

Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju 91. pantā minētos sodus piemēro vēlākais no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz tiesību aktos noteiktajām apsaimniekošanas prasībām dzīvnieku labturības jomā, kā minēts II pielikumā.

99. pants
Soda aprēķināšana

1. 91. pantā paredzēto sodu piemēro, samazinot vai nepiešķirot 92. pantā minēto maksājumu kopsummu, kas šim atbalsta saņēmējam ir piešķirta vai ir piešķirama saistībā ar attiecīgo kalendāro gadu vai attiecīgajiem gadiem.

Aprēķinot samazinājumus vai summas, kas netiks piešķirtas, ņem vērā konstatētās neatbilstības nopietnību, apjomu, pastāvīgumu un atkārtošanos, kā arī 2., 3. un 4. punktā izklāstītos kritērijus.

2. Neatbilstības gadījumā, kuras iemesls ir nolaidība, samazinājuma procentuālā daļa nepārsniedz 5 %, bet atkārtotas neatbilstības gadījumā – 15 %.

Pietiekami pamatotos gadījumos dalībvalstis var pieņemt lēmumu nepiemērot samazinājumu, ja konstatēta neatbilstība, bet tās nopietnība, apjoms un ilgums ir uzskatāmi par maznozīmīgiem. Tomēr neatbilstības, kas rada tiešu risku sabiedrības vai dzīvnieku veselībai, nav uzskatāmas par maznozīmīgām. Par konstatēto neatbilstību un pienākumu veikt koriģējošo darbību paziņo atbalsta saņēmējam.

3. Tīšas neatbilstības gadījumā samazinājuma procentuālā daļa principā nav mazāka par 20 % un tās rezultāts var būt pilnīga izslēgšana no vienas vai vairākām atbalsta shēmām, un to var piemērot vienu vai vairākus kalendāros gadus.

4. Katrā ziņā samazinājumu un nepiešķirto maksājumu kopējā summa par vienu kalendāro gadu nepārsniedz kopsummu, kas minēta 1. punkta pirmajā daļā.

100. pants

Summas, kas rodas savstarpējas atbilstības gadījumā

Dalībvalstis var paturēt 10 % no summām, kas radušās, piemērojot 99. pantā minētos samazinājumus un maksājumu nepiešķiršanu.

101. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai nodrošinātu pareizu līdzekļu sadali tiesīgajiem atbalsta saņēmējiem, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, lai noteiktu vienotu pamatu sodu aprēķināšanai par savstarpējo atbilstību, ņemot vērā samazinājumus finanšu disciplīnas piemērošanas rezultātā.

2. Lai nodrošinātu savstarpējās atbilstības īstenošanu efektīvā, saskaņotā un nediskriminējošā veidā, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 111. pantu pieņemt deleģētos aktus par sodu aprēķināšanu un piemērošanu.

VII SADAĻA
KOPĒJI NOTEIKUMI

I nodaļa
Saziņa

102. pants
Informācijas paziņošana

1. Papildus nozaru regulās paredzētajiem noteikumiem dalībvalstis nosūta Komisijai šādu informāciju, deklarācijas un dokumentus:

a) par akreditētām maksājumu aģentūrām un akreditētām koordinējošām iestādēm:

i) to akreditācijas dokumentu;

ii) to funkcijas (akreditēta maksājumu aģentūra vai akreditēta koordinējošā iestāde);

iii) vajadzības gadījumā – akreditācijas atsaukšanu;

b) par sertifikācijas iestādēm:

i) to nosaukumu;

ii) to adresi;

c) par pasākumiem, kas saistīti ar ELGF un ELFLA finansētām darbībām:

i) akreditētās maksājumu aģentūras vai akreditētās koordinējošās iestādes parakstītu izdevumu deklarāciju, ko izmanto arī kā maksājuma pieprasījumu, kopā ar vajadzīgo informāciju;

ii) attiecībā uz ELGF – paredzamo finansējuma vajadzību apjomu, bet attiecībā uz ELFLA – atjauninātu prognozi par izdevumu deklarācijām, ko iesniegs kārtējā gadā, un prognozi par izdevumu deklarācijām nākamajam finanšu gadam;

iii) līdz tā gada 15. februārim, kurš seko attiecīgajam finanšu gadam, ja dalībvalsts ir akreditējusi vairāk par vienu maksājumu aģentūru, – kopsavilkuma pārskatu, kuru veido pārskats valsts līmenī par visām vadības sagatavotām ticamības deklarācijām un revīzijas atzinumiem par šīm deklarācijām, ko sniedz sertifikācijas iestādes;

iv) akreditētās maksājumu aģentūras vadības sagatavota ticamības deklarācija un gada pārskats;

v) visu pieejamo revīziju un pārbaužu rezultātu kopsavilkums, kas veiktas saskaņā ar grafiku un sīki izklāstītiem nosacījumiem, kas noteikti nozares īpašajos noteikumos.

Akreditēto maksājumu aģentūru gada pārskatus, kas attiecas uz ELFLA izdevumiem, iesniedz par katru programmu.

2. Dalībvalstis sīki informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu 94. pantā minētos labos lauksaimniecības un vides apstākļus, un par III sadaļā minēto saimniecību konsultatīvo sistēmu.

3. Dalībvalsts regulāri informē Komisiju par V sadaļas II nodaļā minētās integrētās sistēmas piemērošanu. Komisija organizē viedokļu apmaiņu par šo tematu ar dalībvalstīm.

103. pants
Konfidencialitāte

1. Dalībvalstis un Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tās informācijas konfidencialitāti, kura nodota vai iegūta, veicot pārbaudes vai grāmatojumu noskaidrošanas pasākumus saskaņā ar šo regulu.

Uz šo informāciju attiecas Padomes Regulas (Euratom, EK) Nr. 2185/96[47] 8. pantā paredzētie noteikumi.

2. Neskarot valsts noteikumu piemērošanu tiesvedības jomā, V sadaļas III nodaļā minētajā rūpīgajā pārbaudē iegūtā informācija jāaizsargā kā dienesta noslēpums. To nedrīkst izpaust nevienai personai, izņemot personas, kurām sakarā ar to pienākumiem dalībvalstīs vai Savienības iestādēs tā ir jāzina, lai varētu veikt minētos pienākumus.

104. pants
Komisijas pilnvaras

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt noteikumus par:

a) to, kādā formā, ar kādu saturu, cik bieži, kādos termiņos un kādā kārtībā Komisijai nosūtīt vai darīt pieejamu šādu informāciju:

i) izdevumu deklarācijas un izdevumu prognozes un to atjaunotās versijas, tostarp asignētos ieņēmumus,

[47] OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

ii) maksājumu aģentūru vadības sagatavoto ticamības deklarāciju un to gada pārskatus, kā arī visu veikto pieejamo revīziju un pārbaužu rezultātus,

iii) ziņojumus par pārskatu sertificēšanu,

iv) akreditēto maksājumu aģentūru, akreditēto koordinējošo iestāžu un sertifikācijas iestāžu nosaukumus un identifikācijas datus,

v) informāciju par to, kā iegrāmatot un izmaksāt izdevumus, ko finansē ELGF un ELFLA,

vi) paziņojumus par finanšu korekcijām, ko veikušas dalībvalstis saistībā ar lauku attīstības darbībām vai programmām, un kopsavilkuma ziņojumus par atgūšanas procedūrām, ko dalībvalstis veikušas attiecībā uz pārkāpumiem,

vii) informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 60. pantu;

b) informācijas un dokumentu apmaiņas kārtību starp Komisiju un dalībvalstīm un informācijas sistēmu ieviešanu, tostarp ar šīm sistēmām apstrādājamo datu veidu, formu un saturu un šo datu saglabāšanas noteikumus;

c) dalībvalstu paziņojumiem Komisijai par informāciju, dokumentiem, statistiku un ziņojumiem, kā arī par to paziņošanas termiņiem un metodēm.

Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

II NODAĻA
Euro izmantojums

105. pants
Vispārēji principi

1. Summas, kuras norādītas Komisijas lēmumos, ar ko pieņem lauku attīstības programmas, saistību summas un Komisijas veikto maksājumu summas, dalībvalstu apliecinātās vai sertificētās izdevumu summas un dalībvalstu izdevumu deklarācijas izsaka un izmaksā euro.

2. Lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteiktās cenas un summas izsaka euro.

Tās piešķir vai iekasē euro dalībvalstīs, kuras ir pieņēmušas euro, un valsts valūtā dalībvalstīs, kuras to nav izdarījušas.

106. pants

Valūtas maiņas kurss un noteicošā diena

1. Dalībvalstīs, kuras nav pieņēmušas euro, 105. panta 2. punktā minētās cenas un summas konvertē valsts valūtā, izmantojot valūtas maiņas kursu.

2. Noteicošā diena attiecībā uz valūtas maiņas kursu ir:

   a) muitas importa vai eksporta formalitāšu kārtošanas pabeigšana attiecībā uz summām, ko iekasē vai piešķir tirdzniecībā ar trešām valstīm;

   b) visos pārējos gadījumos – diena, ar kuru ir sasniegts darbības ekonomiskais mērķis.

3. Ja Regulā (ES) Nr. TM/xxx paredzēto tiešo maksājumu veic atbalsta saņēmējam tādā valūtā, kas nav euro, dalībvalstis konvertē euro izteikto atbalsta summu valsts valūtā, pamatojoties uz pēdējo Eiropas Centrālās bankas noteikto valūtas maiņas kursu pirms tā gada 1. oktobra, par kuru piešķirts atbalsts.

4. Attiecībā uz ELGF, sastādot izdevumu deklarācijas, dalībvalstis, kuras nav ieviesušas euro, piemēro to pašu valūtas maiņas kursu, ko tās lietoja, veicot maksājumus atbalsta saņēmējiem vai saņemot ieņēmumus, saskaņā ar šīs nodaļas noteikumiem.

5. Lai konkretizētu 2. punktā minēto noteicošo dienu vai to noteiktu tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar attiecīgo tirgus organizāciju vai summu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, paredzot noteikumus par šīm noteicošajām dienām un piemērojamo valūtas maiņas kursu. Konkrēto noteicošo dienu nosaka, ņemot vērā šādus kritērijus:

   a) valūtas maiņas kursa korekciju faktisko piemērojamību, cik ātri iespējams;

   b) noteicošo dienu līdzību tādās pašās darbībās, kas veiktas tirgus organizācijā;

   c) noteicošo dienu sakarību attiecībā uz dažādām cenām un summām saistībā ar tirgus organizāciju;

   d) pārbaužu iespējamību un efektivitāti attiecībā uz atbilstīgu maiņas kursu piemērošanu.

6. Lai euro neieviesušās dalībvalstis, no vienas puses, iegrāmatojot saņemtos ieņēmumus vai saņēmējiem piešķirtos atbalsta maksājumus citā valūtā kā euro, un, no otras puses, sagatavojot maksājumu aģentūras izdevumu deklarāciju, nepiemērotu dažādus valūtas maiņas kursus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, paredzot noteikumus par piemērojamo valūtas maiņas kursu, sagatavojot izdevumu deklarācijas un iegrāmatojot intervences krājumu veidošanas darbības maksājumu aģentūru kontos.

107. pants

Drošības pasākumi un atkāpes

1. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var pieņemt pasākumus, lai aizsargātu Savienības tiesību aktu piemērošanu, ja to var apdraudēt ar valsts valūtu saistītas ārkārtējas monetāra rakstura darbības. Vajadzības gadījumā šie pasākumi var atkāpties no spēkā esošajiem noteikumiem.

   Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

   Par pirmajā daļā minētajiem pasākumiem nekavējoties informē Eiropas Parlamentu, Padomi un dalībvalstis.

2. Ja ārkārtējas monetāra rakstura darbības attiecībā uz valsts valūtu var apdraudēt Savienības tiesību aktu piemērošanu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu, atkāpjoties no šīs iedaļas noteikumiem, jo īpaši šādos gadījumos:

   a) ja valsts izmanto nepieņemamus maiņas paņēmienus, piemēram, vairākus maiņas kursus, vai izmanto barterlīgumus,

   b) ja valstīm ir valūtas, kuras nav kotētas oficiālos ārvalstu valūtas tirgos, vai ja šo valūtu tendence var radīt tirdzniecības izkropļojumus.

108. pants

Euro izmantošana dalībvalstīs, kas nav ieviesušas euro

1. Ja dalībvalsts, kas nav pieņēmusi euro, izlemj izdevumus, ko rada lauksaimniecības nozares tiesību akti, maksāt euro, nevis attiecīgās valsts valūtā, šī dalībvalsts veic tādus pasākumus, lai euro izmantošana neradītu sistemātiskas priekšrocības, salīdzinot ar valsts valūtas izmantošanu.

2. Dalībvalsts paziņo Komisijai par plānotajiem pasākumiem, pirms tie stājas spēkā. Pasākumi stājas spēkā tikai tad, kad Komisija ir paziņojusi par savu piekrišanu.

III NODAĻA
Ziņojumi un novērtējums

109. pants

Gada finanšu pārskats

Katru gadu, kas seko budžeta gadam, līdz septembra beigām Komisija sagatavo finanšu pārskatu par ELGF un ELFLA vadību iepriekšējā finanšu gadā un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

110. pants

Kopējās lauksaimniecības politikas uzraudzība un novērtējums

1. Izveido kopīgu uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, lai vērtētu kopējās lauksaimniecības politikas darbību. Tajā ietilpst visi instrumenti, kas saistīti ar kopējās lauksaimniecības politikas pasākumu uzraudzību un novērtēšanu un jo īpaši ar Regulā (ES) Nr. TM/xxx paredzēto tiešo maksājumu, Regulā (ES) Nr. TKO/xxx paredzēto tirgus pasākumu, Regulā (ES) Nr. LA/xxx paredzēto lauku attīstības pasākumu uzraudzību un novērtēšanu un šajā regulā paredzētās savstarpējās atbilstības piemērošanu.

   Lai nodrošinātu efektīvu darbības novērtējumu, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 111. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šīs sistēmas saturu un uzbūvi.

2. 1. punktā minēto kopējās lauksaimniecības politikas pasākumu ietekmi vērtē saistībā ar šādiem mērķiem:

   a) dzīvotspējīga pārtikas ražošana, pievēršoties lauksaimniecības ienākumiem, lauksaimniecības ražīgumam un cenu stabilitātei;

   b) dabas resursu ilgtspējīga apsaimniekošana un klimata pasākumi, pievēršoties siltumnīcefekta gāzu emisijām, bioloģiskajai daudzveidībai, augsnes un ūdens resursu aizsardzībai;

   c) līdzsvarota teritoriālā attīstība, pievērošoties lauku nodarbinātībai, izaugsmei un cīņai ar nabadzību lauku apgabalos.

   Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka virkni rādītāju, kas raksturīgi pirmajā daļā minētajiem mērķiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Dalībvalstis iesniedz Komisijai visu informāciju, kas vajadzīga, lai ļautu veikt attiecīgo pasākumu uzraudzību un novērtēšanu.

   Komisija ņem vērā datu vajadzības un potenciālo datu avotu sinerģiju, jo īpaši vajadzības gadījumā to izmantošanu statistikas nolūkā.

   Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem noteikumus par dalībvalstu nosūtāmo informāciju, kā arī par datu vajadzībām un potenciālo datu avotu sinerģiju. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 112. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Reizi četros gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta īstenošanu. Pirmo ziņojumu iesniedz ne vēlāk kā 2017. gada 31. decembrī.

VIII SADAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

111. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Komisijai piešķir deleģēto aktu pieņemšanas pilnvaras ar šajā pantā minētajiem nosacījumiem.

2. Šajā regulā minētās pilnvaras ir deleģētas Komisijai uz nenoteiktu laiku, sākot ar šīs regulas spēkā stāšanās datumu.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt šajā regulā minētās deleģētās pilnvaras. Ar atcelšanas lēmumu izbeidz lēmumā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai lēmumā norādītā vēlākā datumā. Tas neskar pieņemto deleģēto aktu spēkā esību.

4. Līdzko Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar šo regulu, stājas spēkā tikai tad, ja ne Eiropas Parlaments, ne Padome divu mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

112. pants
Komitoloģija

1. Komisijai palīdz komiteja, ko sauc par Lauksaimniecības fondu komiteju. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

113. pants
Atcelšana

1. Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atceļ.

Tomēr Regulas (EK) Nr. 1290/2005 44.a pantu turpina piemērot.

2. Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu un lasa saskaņā ar III pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

114. pants
Pārejas pasākumi

Lai nodrošinātu raitu pāreju no 113. pantā minēto atcelto regulu noteiktās kārtības uz šajā regulā noteikto kārtību, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 111. pantu.

115. pants
Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Tomēr šādus noteikumus piemēro no 2013. gada 16. oktobra:

a) 7., 8. un 9. pantu;

b) 18., 42., 43. un 45. pantu attiecībā uz izdevumiem, kas radušies no 2013. gada 16. oktobra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

Saimniecību konsultatīvās sistēmas obligātais darbības apjoms tādās jomās kā pielāgošanās klimata pārmaiņām un to ietekmes mazināšana, bioloģiskā daudzveidība, ūdens resursu aizsardzība, dzīvnieku un augu slimību izziņošana un inovācijas, kā noteikts 12. panta 2. punkta c) apakšpunktā

Dalībvalstu noteiktās prasības vai pasākumi un konsultācijas atbalsta saņēmēju līmenī attiecīgi šādās jomās:

Pielāgošanās klimata pārmaiņām un to ietekmes mazināšana

– Informācija par klimata pārmaiņu iespējamo ietekmi attiecīgajos reģionos un attiecīgās lauksaimniecības prakses siltumnīcefekta gāzu emisiju iespējamo ietekmi, kā arī par lauksaimniecības nozares ieguldījumu klimata pārmaiņu mazināšanā, pateicoties uzlabotai lauksaimniecības un agromežsaimniecības praksei, atjaunojamās enerģijas projektu attīstībai lauku saimniecībās un lauku saimniecību energoefektivitātes ulabošanai.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie ieguldījumi materiālajos pamatlīdzekļos.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 19. pantā paredzētā lauksaimniecības ražošanas potenciāla atjaunošana un atbilstošu profilakses pasākumu ieviešana.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā apmežošana un meža zemju veidošana.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā agromežsaimniecības sistēmu izveide.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā meža ugunsgrēku un dabas katastrofu nodarītā kaitējuma mežam novēršana un meža atjaunošana pēc šāda kaitējuma.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie ieguldījumi, kas uzlabo meža ekosistēmu noturību un ekoloģisko vērtību.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētie ieguldījumi jaunās mežsaimniecības tehnoloģijās un mežsaimniecības produktu pārstādē un tirdzniecībā.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 29. pantā paredzētās agrovides darbības, lai mazinātu klimata pārmaiņu sekas un pielāgotos to ietekmei.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 30. pantā paredzētā bioloģiskā lauksaimniecība, lai mazinātu klimata pārmaiņu sekas un pielāgotos to ietekmei.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 35. pantā paredzētie mežu sniegtie ekoloģiskie pakalpojumi un mežu aizsardzība, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos to ietekmei.

Bioloģiskā daudzveidība

– Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību.

– Padomes Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 18. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie ieguldījumi materiālajos pamatlīdzekļos.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā agromežsaimniecības sistēmu izveide.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 22. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie ieguldījumi, kas uzlabo meža ekosistēmu noturību un ekoloģisko vērtību.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 29. pantā paredzētās agrovides darbības, kas vērstas uz bioloģisko daudzveidību.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 30. pantā paredzētā bioloģiskā lauksaimniecība, kas vērsta uz bioloģisko daudzveidību.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 35. pantā paredzētie mežu sniegtie ekoloģiskie pakalpojumi un mežu aizsardzība, kas vērsta uz bioloģisko daudzveidību.

Ūdens resursu aizsardzība

– Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 11. panta 3. punkts.

– Pareiza augu aizsardzības līdzekļu lietošana, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1107/2009 55. pantā, jo īpaši atbilstība integrētās augu aizsardzības vispārīgajiem principiem, kas minēti Direktīvas 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai, 14. pantā.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie ieguldījumi materiālajos pamatlīdzekļos, kas domāti ūdens resursu apsaimniekošanai.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 29. pantā paredzētās agrovides darbības, kas vērstas uz ūdens resursu apsaimniekošanu.

– Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 30. pantā paredzētā bioloģiskā lauksaimniecība, kas vērsta uz ūdens resursu apsaimniekošanu.

Dzīvnieku un augu slimību izziņošana

– Padomes 2003. gada 29. septembra Direktīva 2003/85/EK par pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei.

– Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/119/EEK, ar ko ievieš vispārīgus Kopienas pasākumus noteiktu dzīvnieku slimību kontrolei un īpašus pasākumus saistībā ar cūku vezikulāro slimību.

– Padomes 2000. gada 20. novembra Direktīva 2000/75/EK, ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža kontrolei un apkarošanai.

– Padomes 2000. gada 8. maija Direktīva 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ievešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā.

Inovācijas

– Informācija par pasākumiem, kuru mērķis ir inovācijas.

– Pasākumu izplatīšana Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 53. pantā minētā [Eiropas inovācijas partnerības] tīkla ietvaros.

– Sadarbība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. xx/xxx [LA] 36. pantu.

II PIELIKUMS

Savstarpējās atbilstības noteikumi saskaņā ar 93. pantu

AP Tiesību aktos paredzētās apsaimniekošanas prasības

LLVA Standarti zemes labu lauksaimniecības un vides apstākļu nodrošināšanai

Joma	**Galvenais jautājums**	**Prasības un standarti**		
Vide, klimata pārmaiņas, zemes labi lauksaimniecības apstākļi	Ūdens resursi	AP 1	Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.)	4. un 5. pants
		LLVA 1	Buferjoslu izveide gar ūdensteci[48]	
		LLVA 2	Ja apūdeņošanā lietotā ūdens izmantošanai nepieciešama atļauja, – atļauju procedūru ievērošana	
		LLVA 3	Gruntsūdeņu aizsardzība pret piesārņojumu: aizliegums veikt tiešu nopludināšanu gruntsūdeņos un pasākumi gruntsūdeņu netiešā piesārņojuma novēršanai, kas rodas, nopludinot zemē Direktīvas 80/68/EEK pielikumā minētās bīstamas vielas un tām iesūcoties zemē	
	Augsne un oglekļa krāja	LLVA 4	Minimālais augsnes segums	
		LLVA 5	Minimāla tādas zemes apsaimniekošana, kurā tiek atspoguļoti vietai specifiskie apstākļi, lai ierobežotu eroziju	
		LLVA 6	Augsnes organisko vielu satura saglabāšana, tostarp aizliegums dedzināt aramās rugaines	
		LLVA 7	Mitrāju un augšņu ar augstu oglekļa saturu aizsardzība, tostarp pirmās aparšanas aizliegums[49]	

[48] LLVA buferjoslās gan iekšpusē, gan ārpus tām jāievēro jutīgi apgabali, kas noteikti atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 2. punktam, vismaz prasības saistībā ar nosacījumiem mēslojuma iestrādāšanai zemē tuvu ūdenstecēm, kā minēts Direktīvas 91/676/EEK II pielikuma A punkta 4. apakšpunktā, kas jāpiemēro saskaņā ar dalībvalstu rīcības programmām, kuras noteiktas saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 5. panta 4. punktu.

[49] Tādu mitrāju un zemes ar augstu oglekļa koncentrāciju aparšana, kas vēlākais 2011. gadā noteikta par aramzemi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1120/2009 2. panta a) punktu un kas atbilst Regulas (ES) Nr. DP/xxx 4. panta f) punktā noteiktajai aramzemes definīcijai, nav uzskatāma par pirmo aparšanu.

Joma	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		
	Bioloģiskā daudzveidība	AP 2	Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.)	3. panta 1. punkts, 2. punkta b) apakšpunkts, 4. panta 1., 2. un 4. punkts
		AP 3	Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.)	6. panta 1. un 2. punkts
	Ainava, obligātās apsaimniekošanas līmenis	LLVA 8	Ainavas īpašību, tostarp attiecīgos gadījumos dzīvžogu, dīķu, grāvju, rindās, grupās vai atsevišķi augošu koku, laukmaļu un terašu saglabāšana, tostarp aizliegums griezt dzīvžogus un cirst kokus putnu vairošanās un ligzdošanas sezonā, un iespējamie pasākumi invazīvo sugu un kaitēkļu izplatības novēršanai.	
Sabiedrības veselība, dzīvnieku veselība un augu veselība	Pārtikas nekaitīgums	AP 4	Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.)	14. un 15. pants, 17. panta 1. punkts[50] un 18., 19. un 20. pants
		AP 5	Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.)	3. panta a), b), d) un e) punkts un 4., 5. un 7. pants
	Dzīvnieku identifikācija un reģistrācija	AP 6	Padomes 2008. gada 15. jūlija Direktīva 2008/71/EK par cūku identificēšanu un reģistrēšanu (OV L 213, 8.8.2005., 31. lpp.).	3., 4. un 5. pants
		AP 7	Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija	4. un

[50] Ko īsteno jo īpaši ar:
— Regulu (EEK) Nr. 2377/90: 2., 4. un 5. pants,
— Regulu (EK) Nr. 852/2004: 4. panta 1. punkts un I pielikuma A daļa (II 4 (g, h, j), 5 (f, h), 6; III 8 (a, b, d, e), 9 (a, c)),
— Regulu (EK) Nr. 853/2004: 3. panta 1. punkts un III pielikuma IX iedaļas 1. nodaļa (I-1 b, c, d, e; I-2 a (i, ii, iii), b (i, ii), c; I-3; I-4; I-5; II-A 1, 2, 3, 4; II-B 1(a, d), 2, 4 (a, b)), III pielikuma X iedaļas 1. nodaļa (1),
— Regulu (EK) Nr. 183/2005: 5 panta 1. punkts un I pielikuma A daļa (I-4 e, g; II-2 a, b, e), 5. panta 5. punkts un III pielikums (1, 2), 5. panta 6. punkts, un
— Regulu (EK) Nr. 396/2005: 18. pants.

Joma	Galvenais jautājums	Prasības un standarti		
			Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.)	7. pants
		AP 8	Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.)	3., 4. un 5. pants
	Dzīvnieku slimības	AP 9	Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)	7., 11., 12., 13. un 15. pants
	Augu aizsardzības līdzekļi	AP 10	Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.)	55. pants, pirmais un otrais teikums
Dzīvnieku labturība	Dzīvnieku labturība	AP 11	Padomes 2008. gada 18. decembra Direktīva 2008/119/EK, ar ko nosaka obligātos standartus teļu aizsardzībai (OV L 10, 15.1.2009., 7. lpp.)	3. un 4. pants
		AP 12	Padomes 2008. gada 18. decembra Direktīva 2008/120/EEK, ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai (OV L 47, 18.2.2009., 5. lpp.)	3. pants un 4. pants
		AP 13	Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīva 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.)	4. pants

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

1. Regula (EEK) Nr. 352/78	
Regula (EEK) Nr. 352/78	Šī regula
1. pants	45. panta 1. punkta e) apakšpunkts
2. pants	45. panta 2. punkts
3. pants	48. panta 1. punkts
4. pants	-
5. pants	-
6. pants	-
2. Regula (EK) Nr. 2799/98	
Regula (EK) Nr. 2799/98	Šī regula
1. pants	-
2. pants	105. panta 2. punkts un 106. pants
3. pants	106. pants
4. pants	-
5. pants	-
6. pants	-
7. pants	107. pants
8. pants	108. pants
9. pants	-
10. pants	-
11. pants	-
3. Regula (EK) 814/2000	
Regula (EK) 814/2000	Šī regula
1. pants	47. panta 1. punkts

2. pants	47. panta 2. punkts
3. pants	-
4. pants	-
5. pants	-
6. pants	-
7. pants	-
8. pants	47. panta 5. punkts
9. pants	-
10. pants	47. panta 4. punkts un 112. pants
11. pants	-
4. Regula (EK) Nr. 1290/2005	
Regula (EK) Nr. 1290/2005	Šī regula
1. pants	1. pants
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
4. pants	5. pants
5. pants	6. pants
6. pants	7. pants
7. pants	9. pants
8. pants	102. pants
9. pants	60. pants
10. pants	10. pants
11. pants	11. pants
12. pants	16. pants
13. pants	19. pants
14. pants	17. pants

15. pants	18. pants
16. pants	42. pants
17. pants	43. panta 1. punkts
17.a pants	43. panta 2. punkts
18. pants	24. pants
19. pants	26. pants
20. pants	27. pants
21. pants	28. pants
22. pants	31. pants
23. pants	32. pants
24. pants	33. pants
25. pants	34. pants
26. pants	35. pants
27. pants	43. panta 1. punkts
27.a pants	43. panta 2. punkts
28. pants	36. pants
29. pants	37. pants
30. pants	53. pants
31. pants	54. pants
32. pants	56. un 57. pants
33. pants	56. un 58. pants
34. pants	45. pants
35. pants	-
36. pants	50. pants
37. pants	49. pants
38. pants	-

39. pants	-
40. pants	-
41. pants	112. pants
42. pants	-
43. pants	109. pants
44. pants	103. pants
44.a pants	113. panta 1. punkts
45. pants	105. panta 1. punkts un 106. panta 3. un 4. punkts
46. pants	-
47. pants	113. pants
48. pants	114. pants
49. pants	115. pants
5. Regula (EK) Nr. 485/2008	
Regula (EK) Nr. 485/2008	Šī regula
1. pants	79. pants
2. pants	80. pants
3. pants	81. pants
4. pants	-
5. pants	82. panta 1., 2. un 3. punkts
6. pants	82. panta 4. punkts
7. pants	83. pants
8. pants	103. panta 2. punkts
9. pants	86. pants
10. pants	84. pants
11. pants	85. pants
12. pants	106. panta 3. punkts

13. pants	-
14. pants	-
15. pants	87. pants
16. pants	-
17. pants	-

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām;

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju (Regula par vienotu TKO);

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA);

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansējumu, pārvaldību un pārraudzību;

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz lauksaimniekiem paredzētu tiešo maksājumu piemērošanu 2013. gadā;

- Priekšlikums Padomes regulai par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju;

- Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un atbalstu vīnogulāju audzētājiem.

1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā[51]

Politikas joma: 2. izdevumu kategorijas 05. sadaļa

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība (KLP tiesiskais regulējums pēc 2013. gada)

x Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas **uz jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**[52]

x Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

x Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

---

51 *ABM* — budžeta vadība pa darbības jomām, *ABB* — bud¸eta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

52 Kā paredzēts Finanšu regulas 49. panta 6. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā.

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Lai veicinātu resursu efektīvu izmantošanu nolūkā panākt pārdomātu, ilgtspējīgu un iekļaujošu ES lauksaimniecības un lauku attīstības izaugsmi saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020", KLP mērķi ir:

- ekonomiski dzīvotspējīga pārtikas ražošana;

- ilgtspējīga dabas resursu apsaimniekošana un klimata politika;

- līdzsvarota teritoriālā attīstība.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB *darbības*

05. politikas jomas konkrētie mērķi

Konkrētais mērķis Nr. 1

Nodrošināt vides sabiedriskos labumus

Konkrētais mērķis Nr. 2

Kompensēt ražošanas grūtības apgabalos ar īpašiem dabas ierobežojumiem

Konkrētais mērķis Nr. 3

Veikt klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumus

Konkrētais mērķis Nr. 4

Pārvaldīt ES budžetu (KLP) saskaņā ar augstiem finanšu pārvaldības standartiem

05 02. *ABB* "Intervence lauksaimniecības tirgos" konkrētais mērķis

Konkrētais mērķis Nr. 5

Uzlabot lauksaimniecības konkurētspēju un palielināt tās vērtības daļu pārtikas apritē

05 03. *ABB* "Tiešie atbalsti" konkrētais mērķis

Konkrētais mērķis Nr. 6

Papildināt lauku saimniecību ienākumus un mazināt lauku saimniecību ienākumu svārstības

05 04. *ABB* "Lauku attīstība" konkrētie mērķi

Konkrētais mērķis Nr. 7

Ar inovāciju veicināt "zaļo izaugsmi"

Konkrētais mērķis Nr. 8

Atbalstīt nodarbinātību laukos un saglabāt lauku apvidu sociālo struktūru

Konkrētais mērķis Nr. 9

Uzlabot lauku ekonomiku un veicināt tās dažādošanu

Konkrētais mērķis Nr. 10

Pieļaut saimniekošanas sistēmu strukturālo daudzveidību

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Šajā posmā kvantitatīvus mērķus attiecībā uz ietekmes rādītājiem nospraust nav iespējams. Lai gan politikai var noteikt konkrētu virzienu, rezultāti ekonomikas, vides un sociālajā jomā, kurus mēra ar šādiem rādītājiem, galu galā būs atkarīgi arī no vairāku ārējo faktoru ietekmes, kuri, kā rāda nesena pieredze, ir kļuvuši nozīmīgi un neparedzami. Patlaban tiek veikta sīkāka analīze, kas jāpabeidz, pirms sākas periods pēc 2013. gada.

Attiecībā uz tiešajiem maksājumiem dalībvalstīm zināmā mērā tiks dota iespēja lemt par dažu tiešo maksājumu shēmu komponentu īstenošanu.

Par lauku attīstību runājot, jānorāda, ka paredzamie rezultāti un ietekme būs atkarīgi no lauku attīstības programmām, kuras dalībvalstis iesniegs Komisijai. Dalībvalstīm tiks prasīts savās programmās noteikt mērķvērtības.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Priekšlikumos ir paredzēts izveidot kopēju uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, lai izmērītu kopējās lauksaimniecības politikas darbības rezultātus. Minētajā sistēmā iekļaujami visi instrumenti, kas saistīti ar KLP un jo īpaši ar tiešo maksājumu, tirgus pasākumu, lauku attīstības pasākumu un savstarpējās atbilstības piemērošanas uzraudzību un novērtēšanu.

Šo KLP pasākumu ietekmi mērīs attiecībā pret šādiem mērķiem:

a) ekonomiski dzīvotspējīga pārtikas ražošana, galveno uzmanību pievēršot lauksaimniecības ienākumiem, lauksaimniecības ražīgumam un cenu stabilitātei;

b) ilgtspējīga dabas resursu apsaimniekošana un klimata politika, galveno uzmanību pievēršot siltumnīcefekta gāzu emisijām, bioloģiskajai daudzveidībai, augsnei un ūdenim;

c) līdzsvarota teritoriālā attīstība, galveno uzmanību pievēršot nodarbinātībai laukos, izaugsmei un nabadzībai lauku apvidos.

Komisija ar īstenošanas aktiem noteiks speciālu rādītāju kopumu katram mērķim un jomai.

Turklāt attiecībā uz lauku attīstību ir ierosināta nostiprināta kopēja uzraudzības un novērtēšanas sistēma. Minētās sistēmas mērķi ir a) pierādīt lauku attīstības politikas progresu un sasniegumus un novērtēt lauku attīstības politikas pasākumu ietekmi, lietderīgumu, efektivitāti un nozīmību, b) palīdzēt mērķtiecīgāk atbalstīt lauku attīstību un c) atbalstīt kopīgu mācīšanās procesu saistībā ar uzraudzību un novērtēšanu. Komisija ar īstenošanas aktiem sagatavos sarakstu ar kopējiem rādītājiem, kuri saistīti ar politikas prioritātēm.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Lai sasniegtu KLP daudzgadu stratēģiskos mērķus, ar kuriem stratēģiju "Eiropa 2020" īstenos Eiropas lauku apgabalos, un izpildītu attiecīgās Līguma prasības, priekšlikumu mērķis ir izveidot kopējās lauksaimniecības politikas tiesisko regulējumu laikposmam pēc 2013. gada.

1.5.2. ES iesaistīšanās pievienotā vērtība

Nākotnes KLP nebūs tikai politika, kura gādā par mazu, lai gan ļoti būtisku ES tautsaimniecības daļu, bet gan politika, kura ir stratēģiski svarīga pārtikas nodrošinājuma, vides un teritoriālā līdzsvara ziņā. Tādējādi KLP, kas ir patiesi vienota politika, visefektīvāk izmantos ierobežotos budžeta līdzekļus, lai uzturētu ilgtspējīgu lauksaimniecību visā ES, pievēršoties svarīgiem pārrobežu jautājumiem, tādiem kā klimata pārmaiņas, un stiprinot dalībvalstu savstarpējo solidaritāti.

Kā norādīts Komisijas paziņojumā "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020""[53], KLP ir patiesa Eiropas politika. 27 atsevišķu lauksaimniecības politiku un budžetu vietā dalībvalstis apvieno resursus, lai ar vienu Eiropas budžetu īstenotu vienotu Eiropas politiku. Tas, protams, nozīmē, ka KLP ir atvēlēta ievērojama daļa no ES budžeta. Tomēr šī pieeja ir efektīvāka un ekonomiskāka nekā nekoordinēta valstu pieeja.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Pamatojoties uz pašreizējā politiskā regulējuma attīstību, ir veiktas plašas apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām, kā arī nākotnes uzdevumu un vajadzību analīze, visaptverošs ietekmes novērtējums. Sīkākas ziņas atrodamas ietekmes novērtējumā un paskaidrojuma rakstā, kas pievienoti tiesību aktu priekšlikumiem.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem attiecīgajiem instrumentiem

Tiesību aktu priekšlikumi, uz kuriem attiecas šis finanšu pārskats, būtu jāaplūko plašākā kontekstā ar vienotās pamatregulas priekšlikumu, kurā noteikti kopēji noteikumi par

[53] COM(2011) 500 galīgā redakcija, 2011. gada 29. jūnijs.

stratēģiskajiem pamatfondiem (ELFLA, ERAF, ESF, Kohēzijas fonds un EJZF). Minētā pamatregula būtiski palīdzēs mazināt administratīvo slogu, efektīvākā veidā tērēt ES līdzekļus un praksē ieviest vienkāršošanu. Tādējādi tiek stiprināta arī jaunā ideja par vienotu stratēģisko satvaru visiem šiem fondiem un gaidāmajiem partnerības līgumiem, kuri arī attieksies uz šiem fondiem.

Vienotais stratēģiskais satvars, kas tiks izveidots, iestrādās stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus un prioritātes ELFLA prioritātēs, kā arī ERAF, ESF, Kohēzijas fonda un EJZF prioritātēs, un tas nodrošinās šo fondu integrētu izmantošanu kopīgu mērķu sasniegšanai.

Turklāt vienotajā stratēģiskajā satvarā tiks noteikti mehānismi darba koordinēšanai ar citām attiecīgajām Savienības politikas jomām un instrumentiem.

Turklāt attiecībā uz KLP būtisku sinerģiju un vienkāršošanu panāks, saskaņojot un salāgojot KLP pirmā pīlāra (ELGF) un otrā pīlāra (ELFLA) pārvaldības un kontroles noteikumus. Ciešā saikne starp ELGF un ELFLA būtu jāsaglabā, un būtu jāuztur dalībvalstīs jau izveidotās struktūras.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

x **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva **(tiešo maksājumu shēmu, lauku attīstības un pārejas regulu projekti)**

– x Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: no 01.01.2014. līdz 31.12.2020.

– x Finansiālā ietekme nākamās daudzgadu finanšu shēmas periodā. Attiecībā uz lauku attīstību ietekme uz maksājumiem līdz 2023. gadam.

x **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva **(regulas par vienotu TKO un horizontālās regulas projekti)**

– Īstenošana no 2014. gada.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi[54]

x Komisijas īstenota **centralizēta tieša pārvaldība**

☐ **Centralizēta netieša pārvaldība**, izpildes uzdevumus deleģējot:

– ☐ izpildaģentūrām

– ☐ Kopienu izveidotām struktūrām[55]

– ☐ valstu publiskā sektora struktūrām vai struktūrām, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus

[54] Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

[55] Kā paredzēts Finanšu regulas 185. pantā.

– ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā Finanšu regulas 49. panta nozīmē

x **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Decentralizēta pārvaldība** kopā ar trešām valstīm

☐ **Pārvaldība kopā** ar starptautiskām organizācijām (***precizēt***)

Piezīmes

Nav paredzētas būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju, t. i., lielāko daļu izdevumu, uz kuriem attiecas KLP reformas tiesību aktu priekšlikumi, pārvaldīs kopā ar dalībvalstīm. Tomēr ļoti niecīga daļa arī turpmāk paliks Komisijas īstenotā centralizētā tiešā pārvaldībā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Par KLP uzraudzību un novērtēšanu Komisija reizi 4 gados sniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, un pirmais ziņojums ir jāsniedz ne vēlāk kā 2017. gada beigās.

To papildina konkrēti noteikumi visās KLP jomās un dažādas visaptverošas ziņošanas un paziņošanas prasības, kas jāprecizē īstenošanas noteikumos.

Attiecībā uz lauku attīstību ir paredzēti arī noteikumi par programmu uzraudzību, kuri tiks saskaņoti ar citu fondu noteikumiem, un tie tiks saistīti ar *ex ante*, pastāvīgajiem un *ex post* novērtējumiem.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Vairāk nekā septiņi miljoni saņēmēju saņem KLP atbalstu no daudzām dažādām atbalsta shēmām, kurām katrai ir detalizēti un dažreiz sarežģīti atbilstības kritēriji.

Kļūdu īpatsvara samazināšanos kopējās lauksaimniecības politikas jomā jau var uzskatīt par tendenci. Tā pavisam nesen kļūdu īpatsvars, kas bija tuvu 2 %, apstiprināja iepriekšējo gadu kopumā pozitīvo novērtējumu. Ir iecerēts turpināt centienus, lai panāktu kļūdu īpatsvaru, kas ir zemāks par 2 %.

2.2.2. Paredzētās kontroles metodes

Tiesību aktu priekšlikumu kopumā, jo īpaši priekšlikumā regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, ir paredzēts saglabāt un nostiprināt pašreizējo sistēmu, kura izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1290/2005. Tajā paredzēts dalībvalstu līmenī izveidot obligātu administratīvo struktūru, kuras centrā atrastos maksājumu aģentūras, kas atbild par galīgo saņēmēju kontrolēm saskaņā ar 2.3. punktā izklāstītajiem principiem. Katru gadu katras maksājumu aģentūras vadītājam ir jāiesniedz vadības ticamības deklarācija, kura attiecas uz grāmatojumu pilnīgumu, pareizību un ticamību, iekšējo kontroles sistēmu pareizu darbību un veikto darījumu likumību un pareizību. Neatkarīgai revīzijas struktūrai ir jāsniedz atzinums par visiem šiem elementiem.

Komisija turpinās veikt lauksaimniecības izdevumu revīziju, izmantojot uz risku balstītu pieeju, lai nodrošinātu to, ka tās revīzijas ir vērstas uz visaugstākā riska jomām. Ja šajās revīzijās atklāsies, ka izdevumi ir radušies, pārkāpjot Savienības noteikumus, tā izslēgs attiecīgās summas no Savienības finansējuma saskaņā ar atbilstības noskaidrošanas sistēmu.

Attiecībā uz kontroles izmaksām sīka analīze ir sniegta tiesību aktu priekšlikumiem pievienotā ietekmes novērtējuma 8. pielikumā.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

Tiesību aktu priekšlikumu kopumā, jo īpaši priekšlikumā regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, ir paredzēts saglabāt un nostiprināt pašreizējo sīki izstrādāto kontroles un sankciju sistēmu, kura jāpiemēro maksājumu aģentūrām un kurā ir kopīgi pamatelementi un īpaši noteikumi, kas pielāgoti katra atbalsta režīma specifikai. Parasti sistēmās ir paredzētas plašas administratīvas kontroles, kas aptver 100 % atbalsta pieteikumu, kontrolpārbaudes ar citām datubāzēm, ja tādas tiek uzskatītas par piemērotām, kā arī neliela darījumu skaita pārbaudes uz vietas pirms maksājumu veikšanas atkarībā no tā, kāds risks saistīts ar attiecīgo režīmu. Ja šajās pārbaudēs uz vietas tiek atklāts liels skaits pārkāpumu, jāveic papildu pārbaudes. Šajā sakarībā pati svarīgākā sistēma ir integrētā administrācijas un kontroles sistēma (IAKS), kas 2010. finanšu gadā aptvēra aptuveni 80 % no ELGF un ELFLA kopējiem izdevumiem. Komisija būs pilnvarota atļaut dalībvalstīm, kurās ir pareizi funkcionējoša kontroles sistēma un mazs kļūdu īpatsvars, samazināt pārbaužu uz vietas skaitu.

Tiesību aktu paketē paredzēts arī tas, ka dalībvalstīm jānovērš, jāatklāj un jālabo pārkāpumi un krāpšanas gadījumi, jāuzliek faktiski, atturoši un samērīgi sodi, kas paredzēti Savienības vai valsts tiesību aktos, un jāatgūst visi nelikumīgie maksājumi un procenti. Sistēma ietver pārkāpumu gadījumu automātisku noskaidrošanas mehānismu, kurš paredz, ka tad, ja līdzekļi netiek atgūti četros gados pēc atgūšanas pieprasījuma vai astoņos gados, ja uzsākts tiesas process, neatgūtās summas sedz attiecīgā dalībvalstis. Šis mehānisms būs spēcīgs stimuls dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk atgūt nelikumīgos maksājumus.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

Šajā finanšu pārskatā norādītās summas ir izteiktas faktiskajās cenās un saistībās.

Papildus pārmaiņām, kas izriet no tiesību aktu priekšlikumiem un norādītas turpmākajās tabulās, tiesību aktu priekšlikumi radīs arī citas pārmaiņas, kam nav finansiālas ietekmes.

Patlaban nav iespējams izslēgt iespēju, ka kādā no gadiem 2014.–2020. gada periodā būs jāpiemēro finanšu disciplīna. Tomēr tas nebūs atkarīgs no reformas priekšlikumiem kā tādiem, bet gan no citiem faktoriem, tādiem kā tiešā atbalsta izpilde vai lauksaimniecības tirgu attīstība nākotnē.

Attiecībā uz tiešajiem atbalstiem jānorāda, ka paplašinātais neto maksimālais apjoms 2014. gadam (2013. kalendārajam gadam), kas iekļauts priekšlikumā par pārejas pasākumiem, ir lielāks nekā tiešajiem atbalstiem atvēlētās summas, kas norādītas pievienotajās tabulās. Šīs paplašināšanas mērķis ir nodrošināt pašreizējo tiesību aktu piemērošanas nepārtrauktību saskaņā ar scenāriju, kurā visi citi elementi paliek nemainīgi, neskarot iespējamo vajadzību piemērot finanšu disciplīnas mehānismu.

Reformas priekšlikumos iekļauti noteikumi, kas dod dalībvalstīm zināmu elastību attiecībā uz tiešā atbalsta sadali lauku attīstībai. Ja dalībvalstis nolems izmantot šo elastību, tas uz konkrētām summām atstās finansiālas sekas, kuras šobrīd nav iespējams kvantificēt.

Šajā finanšu pārskatā nav ņemta vērā krīzes rezerves iespējamā izmantošana. Jāuzsver, ka summas, kas izmantotas ar tirgu saistīto izdevumu noteikšanai, ir balstītas uz pieņēmumu, ka valsts intervences iepirkumi un citi pasākumi, kas saistīti ar krīzes situācijām kādā nozarē, nebūs vajadzīgi.

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

1. tabula. Summas, kas KLP paredzētas daudzgadu finanšu shēmas priekšlikumos un KLP reformas priekšlikumos, ieskaitot papildinošās summas

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

Budžeta gads	2013	2013 (koriģēts) (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
Daudzgadu finanšu shēmā (DFS)										
2. izdevumu kategorija										
Tiešie atbalsti un ar tirgu saistīti izdevumi (2) (3) (4)	44 939	45 304	44 830	45 054	45 299	45 519	45 508	45 497	45 485	317 193
Paredzamie piešķirtie ieņēmumi	672	672	672	672	672	672	672	672	672	4 704
1. pīlārs. Tiešie atbalsti un ar tirgu saistīti izdevumi (ar piešķirtajiem ieņēmumiem)	45 611	45 976	45 502	45 726	45 971	46 191	46 180	46 169	46 157	321 897
2. pīlārs. Lauku attīstība (4)	14 817	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	14 451	101 157
Kopā	60 428	60 428	59 953	60 177	60 423	60 642	60 631	60 620	60 608	423 054
1. izdevumu kategorija										
Vienots stratēģiskais satvars: lauksaimniecības pētniecība un inovācija	N.A.	N.A.	682	696	710	724	738	753	768	5 072
Vistrūcīgākās personas	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
Kopā	N.A.	N.A.	1 061	1 082	1 104	1 126	1 149	1 172	1 195	7 889
3. izdevumu kategorija										
Pārtikas nekaitīgums	N.A.	N.A.	350	350	350	350	350	350	350	2 450
Ārpus DFS										
Rezerve krīzes situācijām lauksaimniecībā	N.A.	N.A.	531	541	552	563	574	586	598	3 945
Eiropas Globalizācijas fonds (EGF)										
No tā lauksaimniecībai pieejamā maksimālā summa (5)	N.A.	N.A.	379	387	394	402	410	418	427	2 818
KOPĀ										
KOPĀ — Komisijas priekšlikumi (DFS + ārpus DSF) + piešķirtie ieņēmumi	60 428	60 428	62 274	62 537	62 823	63 084	63 114	63 146	63 177	440 156
KOPĀ — DFS priekšlikumi (t. i., izņemot rezervi un EGF) +	60 428	60 428	61 364	61 609	61 877	62 119	62 130	62 141	62 153	433 393

piešķirtie ieņēmumi										

Piezīmes

(1) Ņemot vērā leģislatīvās pārmaiņas, par kurām jau panākta vienošanās, t. i., brīvprātīgo modulāciju Apvienotajai Karalistei un 136. panta "neiztērētās summas", ko pārtrauks piemērot 2013. gada beigās.

(2) Summas attiecas uz pirmajam pīlāram ierosināto gada maksimālo apjomu. Tomēr jānorāda arī tas, ka negatīvos izdevumus ir ierosināts pārvietot no grāmatojumu noskaidrošanas (patlaban budžeta pozīcija 05 07 01 06) uz piešķirtajiem ieņēmumiem (pozīcija 67 03). Sīkākas ziņas skatīt paredzamo ieņēmumu tabulā nākamajā lappusē.

(3) Skaitļi par 2013. gadu ietver summas par veterinārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem, kā arī tirgus pasākumus zivsaimniecības nozarē.

(4) Tabulā norādītās summas ir saskaņā ar summām, kas norādītas Komisijas paziņojumā "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"" (COM(2011) 500 galīgā redakcija, 2011. gada 29. jūnijs). Tomēr vēl atlicis nolemt, vai DFS atspoguļos ierosināto pārvietojumu, proti, vienai dalībvalstij valsts kokvilnas nozares pārstrukturēšanas programmai atvēlētos līdzekļus no 2014. gada pārvietot uz lauku attīstību, tas nozīmētu arī ELGF maksimālā apjoma un 2. pīlāra summas korekciju (4 milj. EUR gadā). Turpmākajās iedaļās dotajās tabulās summas ir pārvietotas, neatkarīgi no tā, vai tās ir atspoguļotas DFS.

(5) Saskaņā ar Komisijas paziņojumu "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"" (COM(2011) 500 galīgā redakcija) no Eiropas Globalizācijas fonda būs pieejama kopējā summa līdz 2,5 miljardiem euro 2011. gada cenās, lai sniegtu papildu atbalstu lauksaimniekiem, kuri cieš no globalizācijas ietekmes. Iepriekšējā tabulā sadalījums pa gadiem faktiskajās cenās ir tikai **orientējošs**. Priekšlikumā par Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2011)403 galīgā redakcija, 2011. gada 29. jūnijs) ir noteikts, ka EGF kopējā maksimālā summa gadā ir 429 miljoni euro 2011. gada cenās.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums

2. tabula. 05. politikas jomas paredzamie ieņēmumi un izdevumi 2. izdevumu kategorijā

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

Budžeta gads	2013	2013 (koriģēts)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
IEŅĒMUMI										
123 Cukura ražošanas nodeva (pašu resursi)	123	123	123	123						246
67 03 Piešķirtie ieņēmumi	672	672	741	741	741	741	741	741	741	5 187
no tiem: ex 05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Kopā	**795**	**795**	**864**	**864**	**741**	**741**	**741**	**741**	**741**	**5 433**
IZDEVUMI										
05 02 Tirgi (1)	**3 311**	**3 311**	**2 622**	**2 641**	**2 670**	**2 699**	**2 722**	**2 710**	**2 699**	**18 764**
05 03 Tiešie atbalsti (pirms ierobežošanas) (2)	42 170	42 535	42 876	43 081	43 297	43 488	43 454	43 454	43 454	303 105
05 03 Tiešie atbalsti (pēc ierobežošanas)	**42 170**	**42 535**	**42 876**	**42 917**	**43 125**	**43 303**	**43 269**	**43 269**	**43 269**	**302 027**
05 04 Lauku attīstība (pirms ierobežošanas)	14 817	14 451	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	14 455	101 185
05 04 Lauku attīstība (pēc ierobežošanas)	**14 817**	**14 451**	**14 455**	**14 619**	**14 627**	**14 640**	**14 641**	**14 641**	**14 641**	**102 263**
05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	**-69**	**-69**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**
Kopā	**60 229**	**60 229**	**59 953**	**60 177**	**60 423**	**60 642**	**60 631**	**60 620**	**60 608**	**423 054**
NETO BUDŽETS pēc piešķirto ieņēmumu atvilkšanas			**59 212**	**59 436**	**59 682**	**59 901**	**59 890**	**59 879**	**59 867**	**417 867**

Piezīmes

(1) Sākotnējās aplēses 2013. gadam pamatojas uz 2012. gada budžeta projektu, un tajās ņemti vērā juridiski pielāgojumi, par kuriem jau panākta vienošanās attiecībā uz 2013. gadu (piemēram, noteikts atbalsta maksimālais apjoms vīna nozarē, atcelta piemaksa par cietes kartupeļiem, sauso lopbarību), kā arī dažas paredzētās izmaiņas. Aplēsēs par visiem gadiem pieņemts, ka nebūs vajadzīgs papildu finansējums atbalsta pasākumiem tirgus traucējumu vai krīžu dēļ.

(2) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.

3. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz ieņēmumiem un KLP izdevumiem (pa budžeta nodaļām)

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

Budžeta gads	2013	2013 (koriģēts)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
IEŅĒMUMI										
123 Cukura ražošanas nodeva (pašu resursi)	123	123	0	0	0	0	0	0	0	0
67 03 Piešķirtie ieņēmumi	672	672	69	69	69	69	69	69	69	483
no tiem: ex 05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	0	0	69	69	69	69	69	69	69	483
Kopā	**795**	**795**	**69**	**69**	**69**	**69**	**69**	**69**	**69**	**483**
IZDEVUMI										
05 02 Tirgi (1)	3 311	3 311	-689	-670	-641	-612	-589	-601	-612	-4 413
05 03 Tiešie atbalsti (pirms ierobežošanas) (2)	42 170	42 535	-460	-492	-534	-577	-617	-617	-617	-3 913
05 03 Tiešie atbalsti — paredzamais ierobežošanas rezultāts, kas jāpārvieto uz lauku attīstības budžetu			0	-164	-172	-185	-186	-186	-186	-1 078
05 04 Lauku attīstība (pirms ierobežošanas)	14 817	14 451	4	4	4	4	4	4	4	28
05 04 Lauku attīstība — paredzamais ierobežošanas rezultāts, kas jāpārvieto uz lauku attīstības budžetu			0	164	172	185	186	186	186	1 078
05 07 01 06 Grāmatojumu noskaidrošana	-69	-69	69	69	69	69	69	69	69	483
Kopā	**60 229**	**60 229**	**-1 076**	**-1 089**	**-1 102**	**-1 115**	**-1 133**	**-1 144**	**-1 156**	**-7 815**
NETO BUDŽETS pēc piešķirto ieņēmumu atvilkšanas			**-1 145**	**-1 158**	**-1 171**	**-1 184**	**-1 202**	**-1 213**	**-1 225**	**-8 298**

Piezīmes

(1) Sākotnējās aplēses 2013. gadam pamatojas uz 2012. gada budžeta projektu, un tajās ņemti vērā juridiski pielāgojumi, par kuriem jau panākta vienošanās attiecībā uz 2013. gadu (piemēram, noteikts atbalsta maksimālais apjoms vīna nozarē, atcelta piemaksa par cietes kartupeļiem, sauso lopbarību), kā arī dažas paredzētās izmaiņas. Aplēsēs par visiem gadiem pieņemts, ka nebūs vajadzīgs papildu finansējums atbalsta pasākumiem tirgus traucējumu vai krīžu dēļ.

(2) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.

4. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz KLP izdevumiem, kas saistīti ar tirgu

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS		Juridiskais pamats	Paredzamās vajadzības	Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu							
			2013 (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
Ārkārtas pasākumi: juridiskā pamata darbības jomas racionalizācija un paplašināšana		154., 155., 156. pants	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Cieto kviešu un sorgo intervences pasākumu atcelšana		Bij. 10. pants	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Pārtikas programmas vistrūcīgākajām personām	(2)	Bij. Reg. 1234/2007 27. pants	500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-500,0	-3 500,0
Privātā uzglabāšana (linšķiedra)		16. pants	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	Pm
Atbalsts par kokvilnu — pārstrukturēšana	(3)	Bij. Reg. 637/2008 5. pants	10,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-4,0	-28,0
Atbalsts augļu un dārzeņu ražotāju grupām darbības uzsākšanai		Bij. 117. pants	30,0	0,0	0,0	0.0	-15,0	-15,0	-30,0	-30,0	-90,0
Programma skolu apgādei ar augļiem		21. pants	90,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	60,0	420,0
Apiņu nozares ražotāju organizāciju atbalsta atcelšana		Bij. 111. pants	2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-2,3	-15,9
Sausā vājpiena fakultatīva privātā uzglabāšana		16. pants	N.A.	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm
Atcelts atbalsts par vājpiena un sausā vājpiena izmantošanu lopbarībā, kazeīnu un kazeīna izmantošanu		Bij. 101., 102. pants	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
Sviesta fakultatīva privātā uzglabāšana	(4)	16. pants	14,0	[-1,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-14,0]	[-85,0]
Atcelta veicināšanas nodeva piena nozarē		Bij. 309. pants	pm	-	-	-	-	-	-	-	-
KOPĀ 05 02											
Reformas priekšlikumu neto ietekme (5)				**-446,3**	**-446,3**	**-446,3**	**-461,3**	**-461,3**	**-476,3**	**-476,3**	**-3 213,9**

Piezīmes

(1) 2013. gada vajadzības ir aplēstas, pamatojoties uz Komisijas 2012. gada budžeta projektu, izņemot a) augļu un dārzeņu nozari, kuras vajadzības balstās uz attiecīgā reformas priekšlikuma finanšu pārskatu, un b) tās juridiskās izmaiņas, par kurām jau panākta vienošanās.

(2) 2013. gada summa atbilst Komisijas priekšlikumam COM(2010) 486. No 2014. gada pasākumu finansēs 1. izdevumu kategorijā.

(3) Līdzekļi, kas atvēlēti kokvilnas nozares pārstrukturēšanas programmai Grieķijā (4 milj. EUR gadā), no 2014. gada tiks pārvietoti uz lauku attīstību. Spānijai atvēlētie līdzekļi (6,1 milj. EUR gadā) no 2018. gada tiks pārvietoti uz vienotā maksājuma shēmu (jau nolemts).

(4) Paredzamā ietekme pasākuma nepiemērošanas gadījumā.

(5) Papildus izdevumiem 05 02. un 05 03. nodaļā paredzams, ka tiešos izdevumus 05 01., 05 07. un 05 08. nodaļā finansēs ar ELGF piešķirtajiem ieņēmumiem.

5. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz tiešajiem atbalstiem

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS	Juridiskais pamats	Paredzamās vajadzības		Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu							
		2013 (1)	2013 (koriģēts) (2)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
Tiešie atbalsti		42 169,9	42 535,4	341,0	381,1	589,6	768,0	733,2	733,2	733,2	4 279,3
- Jau nolemtās izmaiņas											
Pakāpeniska ieviešana ES-12				875,0	1 133,9	1 392,8	1 651,6	1 651,6	1 651,6	1 651,6	10 008,1
Kokvilnas nozares pārstrukturēšana				0,0	0,0	0,0	0,0	6,1	6,1	6,1	18,4
Veselīguma pārbaude				-64,3	-64,3	-64,3	-90,0	-90,0	-90,0	-90,0	-552,8
Iepriekšējās reformas				-9,9	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-32,4	-204,2
- Izmaiņas, kas izriet no jaunajiem KLP reformas priekšlikumiem				-459,8	-656,1	-706,5	-761,3	-802,2	-802,2	-802,2	-4 990,3
No tiem ierobežošana				*0,0*	*-164,1*	*-172,1*	*-184,7*	*-185,6*	*-185,6*	*-185,6*	*-1 077,7*
KOPĀ 05 03											
Reformas priekšlikumu neto ietekme				**-459,8**	**-656,1**	**-706,5**	**-761,3**	**-802,2**	**-802,2**	**-802,2**	**-4 990,3**
KOPĒJIE IZDEVUMI		**42 169,9**	**42 535,4**	**42 876,4**	**42 916,5**	**43 125,0**	**43 303,4**	**43 268,7**	**43 268,7**	**43 268,7**	**302 027,3**

Piezīmes

(1) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.

(2) Ņemot vērā leģislatīvās pārmaiņas, par kurām jau panākta vienošanās, t. i., brīvprātīgo modulāciju Apvienotajai Karalistei un 136. panta "neiztērētās summas", ko pārtrauks piemērot 2013. gada beigās.

6. tabula. Tiešo atbalstu komponenti

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
II pielikums	**42 407,2**	**42 623,4**	**42 814,2**	**42 780,3**	**42 780,3**	**42 780,3**	**256 185,7**
Maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi (30 %)	12 866,5	12 855,3	12 844,3	12 834,1	12 834,1	12 834,1	77 068,4
Maksimālā summa, ko var atvēlēt maksājumam jaunajiem lauksaimniekiem (2 %)	857,8	857,0	856,3	855,6	855,6	855,6	5 137,9
Pamatmaksājuma shēma, maksājums par apgabaliem ar dabas ierobežojumiem, fakultatīvs saistītais atbalsts	28 682,9	28 911,1	29 113,6	29 090,6	29 090,6	29 090,6	173 979,4
Maksimālā summa, ko var ņemt no iepriekšējām pozīcijām, lai finansētu Mazo lauksaimnieku shēmu (10 %)	4 288,8	4 285,1	4 281,4	4 278,0	4 278,0	4 278,0	25 689,3
III pielikumā ietvertie pārvietojumi vīna nozarē[56]	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	159,9	959,1
Ierobežošana	**-164,1**	**-172,1**	**-184,7**	**-185,6**	**-185,6**	**-185,6**	**-1 077,7**
Kokvilna	**256,0**	**256,3**	**256,5**	**256,6**	**256,6**	**256,6**	**1 538,6**
***POSEI*/Egejas jūras nelielās salas**	**417,4**	**417,4**	**417,4**	**417,4**	**417,4**	**417,4**	**2 504,4**

[56] Tiešie atbalsti 2014.–2020. gada periodam ietver aplēses par pārvietojumiem no vīna nozares uz VMS, pamatojoties uz lēmumiem, kurus dalībvalstis pieņēmušas attiecībā uz 2013. gadu.

7. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz pārejas pasākumiem tiešo atbalstu piešķiršanai 2014. gadā

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS	Juridiskais pamats	Paredzamās vajadzības		Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu
		2013 (1)	2013 (koriģēts)	2014 (2)
Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV pielikums		40 165,0	40 530,5	541,9
Pakāpeniska ieviešana ES-10				616,1
Veselīguma pārbaude				-64,3
Iepriekšējās reformas				-9,9

KOPĀ 05 03				
KOPĒJIE IZDEVUMI		**40 165,0**	**40 530,5**	**41 072,4**

Piezīmes

(1) 2013. gada summā ietvertas aplēses par vīnogulāju izaršanai 2012. gadā vajadzīgo summu.

(2) Paplašinātā neto maksimālā summa ietver aplēses par pārvietojumiem no vīna nozares uz VMS, pamatojoties uz lēmumiem, kurus dalībvalstis pieņēmušas pirms 2013. gada.

8. tabula. Aprēķini par KLP reformas priekšlikumu finansiālo ietekmi uz lauku attīstību

Miljonos EUR (faktiskajās cenās)

BUDŽETA GADS		Juridiskais pamats	Piešķīrums lauku attīstībai		Izmaiņas salīdzinājumā ar 2013. gadu							
			2013	2013 (koriģēts) (1)	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	KOPĀ 2014–2020
Lauku attīstības programmas			14 788,9	14 423,4								
Atbalsts par kokvilnu — pārstrukturēšana	(2)				4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	4,0	28,0
Tiešā atbalsta ierobežošanas rezultāts						164,1	172,1	184,7	185,6	185,6	185,6	1 077,7
Lauku attīstībai atvēlētie līdzekļi, izņemot tehnisko palīdzību	(3)				-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-8,5	-59,4
Tehniskā palīdzība	(3)		27,6	27,6	8,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	29,4
Balva par vietēja mēroga novatoriskiem sadarbības projektiem	(4)		N.A.	N.A.	0,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	5,0	30,0

KOPĀ 05 04											
Reformas priekšlikumu neto ietekme				**4,0**	**168,1**	**176,1**	**188,7**	**189,6**	**189,6**	**189,6**	**1 105,7**
KOPĒJIE IZDEVUMI (pirms ierobežošanas)		**14 816,6**	**14 451,1**	**14 455,1**	**14 455,1**	**14 455,1**	**14 455,1**	**14 455,1**	**14 455,1**	**14 455,1**	**101 185,5**
KOPĒJIE IZDEVUMI (pēc ierobežošanas)		**14 816,6**	**14 451,1**	**14 455,1**	**14 619,2**	**14 627,2**	**14 639,8**	**14 640,7**	**14 640,7**	**14 640,7**	**102 263,2**

Piezīmes

(1) Korekcijas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas piemērojami tikai līdz 2013. finanšu gada beigām.

(2) Summas, kas norādītas 1. tabulā (3.1. iedaļa), ir saskaņā ar summām, kas norādītas Komisijas paziņojumā "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"" (COM(2011) 500 galīgā redakcija). Tomēr vēl atlicis nolemt, vai DFS atspoguļos ierosināto pārvietojumu, proti, vienai dalībvalstij valsts kokvilnas nozares pārstrukturēšanas programmai atvēlētos līdzekļus no 2014. gada pārvietot uz lauku attīstību, tas nozīmētu arī ELGF maksimālā apjoma un 2. pīlāra summas korekciju (4 milj. EUR gadā). 8. tabulā summas ir pārvietotas, neatkarīgi no tā, vai tās ir atspoguļotas DFS.

(3) Summa, kas 2013. gadā atvēlēta tehniskajai palīdzībai, noteikta, pamatojoties uz lauku attīstībai sākotnēji atvēlētajiem līdzekļiem (neskaitot pārvietojumus no 1. pīlāra).

Tehniskā palīdzība 2014.–2020. gadam noteikta 0,25 % apmērā no kopējiem lauku attīstībai atvēlētajiem līdzekļiem.

(4) Sedz no tehniskajai palīdzībai pieejamās summas.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	**5**	"Administratīvie izdevumi"

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Piezīme. Lēš, ka tiesību aktu priekšlikumi neietekmēs administratīvās apropriācijas, t. i., ir paredzēts, ka tiesisko regulējumu varēs īstenot ar pašreizējiem cilvēkresursiem un administratīvajiem izdevumiem.

		2014. gads	**2015.** gads	**2016.** gads	**2017.** gads	**2018.** gads	**2019.** gads	**2020.** gads	**KOPĀ**
AGRI ĢD									
• Cilvēkresursi		136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	**958,986**
• Pārējie administratīvie izdevumi		9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	**67,928**
KOPĀ — AGRI ĢD	Apropriācijas	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	**1 026,914**

KOPĀ — daudzgadu finanšu shēmas **5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas**	(Saistību summa = maksājumu summa)	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	146,702	**1 026,914**

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	N[57] gads	**N+1** gads	**N+2** gads	**N+3** gads	Iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)	**KOPĀ**

[57] N gads ir gads, kurā sāk īstenot priekšlikumu/iniciatīvu.

KOPĀ — daudzgadu finanšu shēmas **1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS** apropriācijas	Saistības								
	Maksājumi								

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

– ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz darbības apropriāciju izmantošanu

– x Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Saistību apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus ⇩			**2014.** gads		**2015.** gads		**2016.** gads		**2017.** gads		**2018.** gads		**2019.** gads		**2020.** gads		**KOPĀ**	
	REZULTĀTI																	
	Rezultāta veids	Rezultātu vidējās izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Rezultātu daudzums	Izmaksas	Kopējais rezultātu daudzums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 5 Uzlabot lauksaimniecības konkurētspēju un palielināt tās vērtības daļu pārtikas apritē																		
- Augļi un dārzeņi: tirdzniecība ar ražotāju organizāciju (RO) starpniecību[58]	Ar RO starpniecību pārdotās produkcijas vērtības procentuālā daļa no			830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		830,0		5 810,0

[58] Pamatojoties uz līdzšinējo izpildi un aplēsēm 2012. gada budžeta projektā. Augļu un dārzeņu nozares ražotāju organizācijām atvēlētās summas ir saskaņā ar minētās nozares reformu, un, kā jau norādīts 2012. gada budžeta projekta darbības pārskatos, rezultāti būs zināmi tikai 2011. gada beigās.

	kopējās produkcijas vērtības																
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — pārstrukturēšana 58	Hektāru skaits		54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1	54 326	475,1		3 326,0
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — ieguldījumi58			1 147	178.9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9	1 147	178,9		1 252,6
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — blakusproduktu destilācija58	Hektolitri		700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1	700 000	98,1		686,4
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — dzeramais spirts58	Hektāru skaits		32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2	32 754	14,2		14,2
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — koncentrētas misas izmantošana58	Hektolitri		9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4	9	37,4		261,8
- Vīna nozare: valstij atvēlētais finansējums — noieta veicināšana58				267.9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		267,9		1 875,3
- Citi				720,2		739,6		768,7		797,7		820,3		808,8		797,1		5 452,3

Starpsumma — 5. konkrētais mērķis				2 621,8		2 641,2		2 670,3		2 699,3		2 721,9		2 710,4		2 698,7		18 763,5
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 6 Papildināt lauku saimniecību ienākumus un mazināt lauku saimniecību ienākumu svārstības																		
- Tiešais ienākumu atbalsts[59]	Hektāru skaits, par ko izmaksāts atbalsts (milj.)		161,014	42 876,4	161,014	43 080,6	161,014	43 297,1	161,014	43 488,1	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	43 454,3	161,014	303 105,0
Starpsumma — 6. konkrētais mērķis				42 876,4		43 080,6		43 297,1		43 488,1		43 454,3		43 454,3		43 454,3		303 105,0
KOPĒJĀS IZMAKSAS																		

Piezīme. 1.–4. un 7.–10. konkrētā mērķa īstenošanas rezultāti vēl jānosaka (sk. 1.4.2. iedaļu).

[59] Pamatojoties uz potenciālajām atbalsttiesīgajām platībām 2009. gadā.

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

– ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz administratīvo apropriāciju izmantošanu

– x Priekšlikums/iniciatīva paredz administratīvo apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2014. gads	**2015.** gads	**2016.** gads	**2017.** gads	**2018.** gads	**2019.** gads	**2020.** gads	**KOPĀ**
Daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi[60]	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	136,998	**958,986**
Pārējie administratīvie izdevumi	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	9,704	**67,928**
Starpsumma — daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								
Cilvēkresursi								
Citi administratīvie izdevumi								
Starpsumma — ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								
KOPĀ	**146,702**	**146,702**	**146,702**	**146,702**	**146,702**	**146,702**	**146,702**	**1 026,914**

[60] Pamatojoties uz vidējām izmaksām EUR 127 000 par štatu sarakstā ietvertu ierēdņu un pagaidu darbinieku amata vietu.

3.2.3.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības

– ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu

– x Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Piezīme. Lēš, ka tiesību aktu priekšlikumi neietekmēs administratīvās apropriācijas, t. i., ir paredzēts, ka tiesisko regulējumu varēs īstenot ar pašreizējiem cilvēkresursiem un administratīvajiem izdevumiem. 2014.–2020. gada skaitļi pamatojas uz situāciju 2011. gadā.

Paredzamais apjoms izsakāms veselos skaitļos (vai maksimāli ar vienu zīmi aiz komata)

		2014. gads	**2015.** gads	**2016.** gads	**2017.** gads	**2018.** gads	**2019.** gads	**2020.** gads
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)								
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)		1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034	1 034
XX 01 01 02 (Delegācijas)		3	3	3	3	3	3	3
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)								
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)								
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu — *FTE*)[61]								
XX 01 02 01 (*CA*, *INT*, *SNE*, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)		78	78	78	78	78	78	78
XX 01 02 02 (*CA*, *INT*, *JED*, *LA* un *SNE* delegācijās)								
XX 01 04 ***yy***	Galvenā mītne							
	Delegācijas							
XX 01 05 02 (*CA*, *INT*, *SNE* — netiešā pētniecība)								
10 01 05 02 (*CA*, *INT*, *SNE* — tiešā pētniecība)								
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)								
KOPĀ[62]		**1 115**	**1 115**	**1 115**	**1 115**	**1 115**	**1 115**	**1 115**

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Cilvēkresursu vajadzības tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

---

61 *CA* — līgumdarbinieki, *INT* — pagaidu darbinieki, *JED* — jaunākie eksperti delegācijās, *LA* — vietējie darbinieki, *SNE* — valstu norīkotie eksperti.

62 Neietver budžeta pozīcijas 05.010404 maksimālo apjomu.

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	
Ārštata darbinieki	

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

– x Priekšlikums/iniciatīva atbilst **PRIEKŠLIKUMIEM PAR** daudzgadu finanšu shēmu **2014.–2020. GADAM**

– ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā

– ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma

3.2.5. Trešo personu iemaksas

– Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu

– X Priekšlikums par lauku attīstību (ELFLA) paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2014. gads	**2015.** gads	**2016.** gads	**2017.** gads	**2018.** gads	**2019.** gads	**2020.** gads	Kopā
Norādīt līdzfinansējuma struktūru	DV	DV	DV	DV	DV	DV	DV	DV
KOPĀ — Līdzfinansējuma apropriācijas[63]	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka	Jānosaka

[63] Būs noteiktas lauku attīstības programmās, kas jāiesniedz dalībvalstīm.

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

– x Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus

– ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:

– x pašu resursus

– x dažādus ieņēmumus

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

Budžeta ieņēmumu pozīcija	Kārtējā budžeta gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme[64]						
		N. gads	**N+1** gads	**N+2** gads	**N+3** gads	Iekļaut ietekmes ilguma atspoguļošanai vajadzīgo aiļu skaitu (skat. 1.6. punktu)		

Attiecībā uz īpaši novirzāmiem dažādajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

Sk. 2. un 3. tabulu 3.2.1. iedaļā.

[64] Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t.i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.